

העיתון

דין

מקרים

כוח

חשאי

בסים למערך חדש בהנהגתו

ניכסון סירב להיפגש עם גולדה?

קריאה

רבות הצופים שחזו השבוע במבט לחדשות בטלוויזיה הישראלית, בקטע על הפגנת הפנתרים השחורים בירושלים, לא יכלו שלא להבחין כיצד ראשה העיר, תדי קולק, צועק וגוער בצעיר מזוקן, שהתרוצץ בין המפגינים. יתכן ודמותו של הצעיר העבדוק, בעל זקן המידות השחור כפחם, היא שמשכה את תשומת ליבו של תדי, ויתכן שהיתה זו ה"מצלמה שבידו" אפילו צלמי ה"טלוויזיה הקדישו תשומת לב מיוחדת לאותו צעיר, שבלט בדמותו בין המפגינים.

תדי קולק צועק על הצעיר

ויליאם סעד, אותו צעיר מזוקן, נראה אולי יותר פנתר שחור מכל הפנתרים שהיו ב"הפגנה", אבל כדי למנוע אי-הבנות, כדאי להבהיר שהוא היה נוכח באותה הפגנה בתור קף תפקידו כצלם המערכת של העולם הזה.

לא היתה זו הפעם הראשונה שחבר המערכת נחשד כאיש ה"פנתרים השחורים". כמה ימים קודם לכן, כשנעצרו לראשונה שניים מאנשי הפנתרים, בעת שהיו ביקור כרוזים בחוצות ירושלים שקראו להפגנה, נעצר יחד עימם גם הכתב אריה לביא.

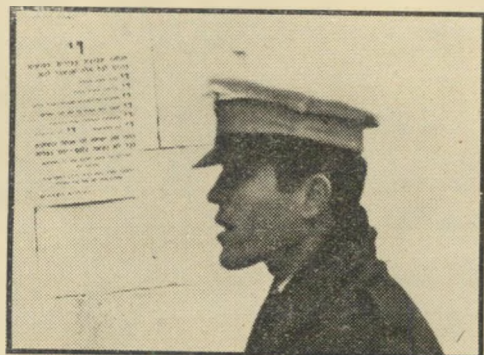
מספר אריה על אותה תקרית:

מעצר בלי חקירה

"כאשר החליטו הפנתרים השחורים לערוך הפגנה בירושלים, היה ברור מלכתחילה שהעניין הזה לא יעבור בשקט. יצאתי לירושלים ונלוויתי כעיתונאי לשני פנתרים, סעדיה אברגיל ודוד מויאל, שיצאו להדביק כרוזים בחוצות ירושלים לקראת ההפגנה. כאשר הדביקו השניים כרוזים על בניין העירייה, הבחין בהם השוטר שמספרו 23438 וניגש לעצורם. אחרי שהודיע להם כי הם עצורים, פנה אלי, אני עיתון נאי, הודעתי לו, 'צילמתי או' תם בשעת הדבקה הכרוזים'. זה אסור, אמר השוטר, גם אתה עצור!"

"הזכירו אותנו לתחנת המ"ט טרה במיגרש הרוסים. דודו מויאל נתקל במכר, צעיר נמוך ובעל בלווית בלונדית, מה קרה לך? שואל הבחור, בש"ביל מה הביאו אותך? דוד מספר לו את הסיפור. אני הולך לברר, משיב הצעיר אח"רי ששמע, הכל יהיה בסדר, אין לך מה לדאוג. דוד מספר לנו כי הבחור הוא בלש מש"טרת, הוא חזר כעבור כמה דקות, תפס את דוד בצווארון חולצתו ושאל:

רנע דפני המעצור (דוד הכרוז)

"פנתר שחור? הפכת לש"חור? אני אראה לך! והוא דחף אותו ממנו והלאה. "כעבור כמה דקות הודיעו לי כי אני יכול ללכת. ביקשתי להת" לונג כנגד השוטר שעצר אותי על מעצר בלתי חוקי. אתה לא עצור, אף אחד לא עצר אותך! הודיע לי מפקח-מישנה ונסורה, דובר התחנה. פניתי לשוטר שעצר אותי: האם לא הבאת אותי לכאן בטענה שאני עצור? לא! השיב השוטר, לא אמרתי לך שום דבר, רק אחרי שהגיע למקום סגן-ניצב בראלי, מפקד מש"טרת ירושלים, הסכימו לקבל את תלונתי.

"לפני ששיחררו אותי ביקשו ממני סעדיה ודוד שאתקשר עם עורך-דין, אודיע על מעצרו. רק כששוחררתי, הבחנתי בשלט שהיה תלוי מעל המחלקה לשם הכניסו אותנו: מחלקת סמים ומסור."

עד כאן סיפורו של לביא.

חידון חדש

העיתון שאתה מחזיק בידך נועד לא רק לאינפורמציה, אלא גם לבידור. לאחרונה הבחנו בעלייה ניכרת בכמות פותרי התשבצים והחשבצים המתפרסמים בעיתון, והמשמשים כבידור לשעות הפנאי. בעיתון הזה (עמוד 36) תמצא ששועון חדש בשם בלבול, שהוא חידת מילים בסיגנון חדש. נסה את כוחך בפיתרון חידה זו. פיתרון יפורסם בגיליון הבא ותוכל להיווכח אם פיתרוןך הוא נכון. נשמח לקבל ממך תגובות והצעות על חידון זה ועל חידונים נוספים, שאנו עומדים לשבץ במיסגרת העיתון.

אל ירמיה

LOVE-LOVE Styled in U.S.A. by
biflex

מערכת חיה ותחתונים
של פִּיֶּלֶקס
מארג תחרה
עדין ומקורי
כקו צעיר ורענן.
את תאבתי-תאבתי
את עצמך
בסדרת מוצרי
LOVE LOVE
BIFLEX שול

הוצרי biflex
משווקים בישראל ע"י
biflex INTERNATIONAL

צילום: מולה - רומתי
גרפיק: גרשון הילל

MED.SUN LINES FERRY LTD

שרות הפלגות סדיר מחיפה בכל יום ג' בשעה 11.00
החל מה-30 במרץ, באנית-המעבורת

אפרודיטה

ללימסול, פיראוס וברנינדיזי (איטליה)
(שרות אקספרס - הדחק 9.000 טון)
מחירים מוזלים * נוחות מירבית
שרות אדיב * מטבח לאניני הטעם
פנה אל כל סוכני הנסיעות או לסוכנים הכלליים
אלאלוף ושות'

תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טלפון 611757-613389
חיפה, רחוב כיאט 6, טלפון 67752-67753
(אפרודיטה, שנת בניה 1948, "א-א")

אהבה בשניים

מדריך מצולם אודות הטכניקה של המין

פרוספקט ח"נ
ישלח לכל דורש

לפנות: "אלבית", הוצאה לאור, ת.ד. 33144, תל-אביב

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

תנו לגבר גולדסטאר

תנו לגבר

...הראוי לשמו - את
הבירה הראויה
לשמה - "גולדסטאר".
מרווח צמאון,
משיבה נפש.

צילום

פרטים אודות

מפ"ם תווטר

על עזה

בשקט וכמעט בסתר הלה תזווה בצמרת מפ"ם. לפי "תוכנית השלום" של מפ"ם יש לספח את רצועת עזה (שלידה שוכנים כמה קיבוצים של מפ"ם) למדינת ישראל.

עתה הצליחו כמה מעסקני המפלגה ל"שכנע את ההנהגה שדרישה זו אינה מצי"אותית, ושיש להסכים שעזה תסופח ליר"ד, עם מסדרון שיחבר אותה עם חברון.

קבוצה אנטי-ימנית

מתארגנת באוניברסיטה

מתארגנת קבוצה גדולה של מרצים וסטודנטים ניברסיטת תל-אביב הקוראת לעצמה: "חוג סטודנטים ומרצים לקאמפוס חופשי". הקבוצה, שבין ראשיה הפרופ' סור דן מירון, פירסמה בשבוע שעבר כרוז, הפונה לסטודנטים: "האמנם שותפים אתם לאלה המעודדים תהליך של דיכוי החופש האקדמי בישראל והמבקשים להעמיד את האוניברסיטאות תחת חסות אנשי השב? לאלה המברכים על מעשי הליגה להגנה היהודית המבקשת לחסל במעשי בריונות לא רק את מצוקת יהודי רוסיה כי אם גם את החופש והדימוקראטיה בישראל?"

הכרוז תוקף בלשון חריפה ביותר את מוסדות התאחדות הסטודנטים וראשיה הי"רותמים את ציבור הסטודנטים, לעגלתם של מנחם בגין, עזר וייצמן, פרופסור אקי ציון ודומיהם" וקורא לסטודנטים לפעול: "אם מסתייגים אתם מאנשים אלה, מדרכי מחשבתם ופעולתם — אם חשים אתם ש"נעשה שימוש לרעה בשמכם — תנו בי"טוי לעמדתכם!"

ביטוי לעמדה זו יינתן כנראה בבחירות הקרובות להעידת הסטודנטים: בכל האוניברסיטאות מתארגנת עתה קבוצת סטודנטים המציגה רשימות לבחירות בי"פאקולטות כשנציגיה הם סטודנטים המתנגדים לרתימת אגודות הסטודנטים לעגלות הימין הישראלי והבינלאומי.

ניתוק

יחסים

בין

רשות

השידור

והמכון

למחקר

חברתי

היחסים ההדוקים ש"בין רשות השידור ל"מכון למחקר חברתי ו"שימושי בירושלים עתי"דים להצטנן ואולי אפ"ל להינתק סופית. אחד מראשי המכון, העוסק בסקרים ועבודות רבות עבור הראדיו והטלוויזיה, ד"ר עוזי פלד, התי"גלה כבעל יוזמות עצ"מאיות וכ"מתחרה" ל"לקוחות, רשות השידור. פלד, מי שהיה המנהל האדמיניס"טריבי של הט"ל וזויה בעת שפר"פסור אליהוא כ"ץ"היה מנהלה, הקים חברה פרטית לה"פקת סרטים ותוכ"נות טלוויזיה בי"שותפות עם הי

במאי אבשלום כ"ץ, בן דגניה.

המכון למחקר חברתי ושימושי, בהנהלת פלד, הגיש תחת-ידעת להסתדרות הכללית כי רק הקמת תחנת טלחיוזה עצמאית עתידה לשפר את התקשורת הלקויה שבין ההסתדרות לחבריה וחברת ההפקות הפרטיות של פלד-כ"ץ הגישה הצעה מקבילה להסתדרות בדבר הפעלת "הטלחיוזה ההסתדרותית".

אורי זוהר חוזר

ל"ברוכים הבאים"

לאחר שורה של הופעות שרמתן היתה שנויה בי"מחלוקת, הודחה דורות חבקין מתוכנית הטלחיוזה ברוכים הבאים.

התוכנית הוחזרה לידיו של המפיק-במאי אילון גוי"טין, שהעדיף לחדש את הופעתו של אורי זוהר בתוכניתו, למרות שבזמנו נמתחה ביקורת של ראשי הטלחיוזה על שניהם, שגרמה לשעורוייה בעיתונות ובדעת הקהל.

משטרת תל-אביב

הצליחה לחסום

אספקת החשיש

פעולה נמרצת של משטרת תל-אביב נגד הספקים הראשיים של החשיש לתל-אביב, הביאה בשלב הראשון שלה לתוצאות מפי"תיעות. אספקת הסם לעיר הגדולה בישראל ירדה באופן תאומי. בשבוע האחרון הורי"גש מחסור חמור בחשיש בתל-אביב ו"מחיריו האמירו.

בינתיים הועלתה הצעה כי משטרת-ישראל לא תשמיד את החשיש שהיא נוהגת לתפוס אצל מבריחים ומעש"נים. נוכח האפשרות שבארצות-הברית יוצא החשיש בי"עתידי הקרוב ממיסגרת הסמים המסוכנים ויותר מיסחר חופשי בו, הועלתה הצעה לאגור את החשיש המוחסר, כמלאי אפשרי לייצוא לארצות-הברית בכוא העת.

קאריקאטורה זו פורסמה בירחון השמאלי החדש בגרמניה. היא מבטאה את האמונה הנפוצה בחוגים אלה, כי האמריקאים והסובייטים עושים יד אחת כדי למנוע שלום במרחב, כדי לקדם את האינטרסים האימפריאליסטיים שלהם.

ניכסון סירב

להיכגש עם גולדה?

גולדה מאיר נפגעה באופן אישי מהמהלכים ה"אחרונים של ממשלת ארצות-הברית בקשר לשיחות יארינג. תגובתם הנרגזת של האמריקאים לאיגרת התשובה הישראלית ליארינג, ונאמנו של הנשיא ניכסון מהשבוע שעבר, עוררו בראש הממשלה את ההרגשה שהיא רומתה באופן אישי על ידי נשיא ארצות-הברית בפגישתם האחרונה.

במיוחד עלתה חמתה של גולדה בהכרה הרשמית שנתן הנשיא ניכסון לעם הפלסטיני, העומדת בי"ניגוד גמור לדעתה הקיצונית השוללת מכל וכל את קיום הישות הפלסטינית.

על רקע זה ועל רקע העימות הצפוי עם ממי"שלת ארצות-הברית בקשר לגבולות הנסיגה, הועל"תה הצעה לערוך מייפגש נוסף בין גולדה לבין ניכ"סון, כדי שבשיחה אישית ביניהם תוכל גולדה לעמוד על כוונותו האמיתיות של נשיא ארצות-הברית, להזכיר לו את ההבטחות שנתן לה ול"נסות למנוע קרע גלוי.

גולדה היתה מוכנה לטוס למטרה זו בהקדם האפשרי לארצות-הברית. אחרי שנפלה ההחלטה על כך נעשו גישושים אצל ממשלת ארצות-הברית בדבר הסיכויים לקיים פגישה כזו. הגישושים נעשו בשני מישורים — ע"י שגריר ישראל בארצות-ה"ברית, יצחק רבין, ובארץ על ידי משרד-החוץ אצל שגריר ארצות-הברית בישראל.

תשובת ארצות-הברית היתה מהירה וחד משמי"עית. למרות שניכסון לא דחה כנראה את רעיון הפגישה הסופית, מטעמי אדיבות, נאמר לישראלים כי אין כל סיכוי לקיים בעתיד הקרוב פגישה בין ניכסון לגולדה.

אבן יידרש בלונדון

לתת התחייבות

לנסיגה

שרהחוז הבריטי סר אלק דאגלסיום העמיד את אבא אבן במצב מבין. שבועיים לפני פגישתו עם אבן בלונדון, הכריז שהוא דורש מישראל התחייבות מפורשת על נסיגה מהשטחים המוחזקים.

בירושלים נתפרשו הדברים כאילו עומד דאגלסיום לתבוע התחייבות זו מאבן, כי עת הפגישה המיועדת.

גולדה זעמה (שוב)

על אבו

נאמו של אבא אבן בפני סטודנטים גרמה לשעורוייה קטנה, המוכיחה את הרגישות הקיצונית שנוצרה בי"ירושלים.

לפי דיווח שידורי ישראל נתקבל הרושם שאבן ויתר על סיפוח שארם-אל-שייך, והסתפק בנוכחות ישראלית שם.

דקות מעטות בלבד אחרי שידור זה, הגיעו טלפונים נזעמים מטעם גולדה מאיר ומשה דיין, שהתכוונו להתנפל על אבן כי"של דברים שנראו כסותרים את קו הממי"שלה.

בירור קצר הוכיח כי הניסוח המדויק של אבן היה בתחום הקו הממשלתי, והרוחות נרגעו.

תמרורים

התארום • ועומדים להינשא בי
עוד כמה חודשים, הזמר אבי טולדנו
וחברתו ליאורה, המשרתת עדיין בצה"ל.

נישאו • הזמרת ריקי גל וחבר
שלישיית הגשש החיוור ישראל פוליא

ריקי ופולי

קוב (פולי), שהיה נשוי לשחקנית רינה
גנור, שנישאה אחרי גרושיהם למפיק רפי
אסקס.

עומדים להינשא • אשתו
של המליארדר הווארד יו, ג'ין פטרס
(44), והמפיק ההוליוודי סטנלי היר (50),
מייד לאחר שגין תקבל את הגט שלה מיו.

הוזמן • למסע השתלמות במערכת
השבועון הגרמני רבי-התפוצה שטרן, צלם
העיתונות הישראלי
שבתאי מל, ה-
משמש כצלם הישר-
אלי של השבועון,
כפרס עבור הצטיי-
נות בתפקידו.

מל

נחוג • יום-
הולדתו ה-68 של
המחבר הפורה ב-
יותר בספרות הצר-
פתית בת'זמנו, א-
ביר-מולידו של ה-
מפיק מרגה, ש-
עלילותיו הופקו פ-
עמים אחדות על הבד, בכיכובם של צ'ארלס
לאוסון המנוח ויאן גאבן, ושהחל לאחר-
נה להעסיק את צופי הטלוויזיה הישראלית
— ז'ורז' סימנון, הרואה עצמו כאזרח
העולם ושחיבר יחד עם עשרות יצירותיו
הבלשיות גם כמה רומנים רבי-מכר.

פרש • מתפקידו כמנהל המחלקה ל-
תרבות במועצת פועלי ירושלים, ומתכוון
לעסוק בעסקים פרטיים, ועשה בכך צעד
נוסף ביציאתו מהחירה הפוליטית — סגן
יו"ר הכנסת מרדכי זר, שמונה למנהל

זר

חברת השקעות חד-
שה שהוקמה על-ידי
איליהו מפרס. זר,
שהיה מראשי סניף
מפלגת העבודה ב-
ירושלים, לא נבחר
באחרונה לאף אחד
מהמוסדות הנבחרים
של הסניף. במקור
מו, כמנהל המחל-
קה לתרבות, מונה
גיסן הרפו (39),
יליד ירושלים, בוגר
האוניברסיטה העי-
בית ומורה במיק-
צועו, שכיחן עד כה כמוזיקר הסתדרות ה-
נוער העובד והלומד בירושלים.

נותח • לאחר שלקה בהתקף לב ב-
אמצע הופעה שערך במועדון-לילה בלאס-
וגאס, הזמר בובי דארין (34), שנלקח
לבית-חולים, שם נערך לו ניתוח לב מסור-
בך, שעבר בהצלחה.

נפטר • בירושלים, בגיל 68, מי
שהיה בשנים 1954-1949 נשיא ההסתדרות
הציונית בקנדה, אדוארד א. גלבר,
שעלה לארץ בתום כהונתו והיה חבר נשי
אות הוועד הפועל הציוני וחבר הנהלות
קרן-היסוד וקרן-קיימת לישראל.

נפטר • בפראג, בגיל 42, הסופר ה-
צ'כי יאן פרשהצקה, שהיה בין אנשי
הרוח המותקפים ביותר בארצו בשנה ה-
אחרונה. סרטו האחרון, האוון, נאסר על-ידי
הצנזורה ב-1969 ולא הוקרן בצ'כיה.

אל דאגה סופר ממ בא...

... והוא מביא לך את:

„ממ 5" — חמישיית סכיני גילוח
מפלדת אל-חלד, לגילוח
רב פעמי חלק ומלטף.

סכיני „ממ 5", מתגברים בנקל
על כל שיער

ומגלחים למשעי פעמים רבות.
סכיני „ממ 5" מתאימים לכל

סוגי העור והשיער,

מעור עדין ביותר ועד

לזיפי זקן קשים במיוחד.

זה נהדר,

ממ לגבר,

של יצהר

הבו מימי לגבר

אנו מחלגשים באכנת "חדים" במדיסלא מוכרים סתם בגדים במדים תמצאו טיב ואפנה מקוריים המקדימים את כל האחרים!

מדיסלא
RICHARD MATT
רח' אלנבי 56 ת"א

אין מצב כ... דינולטה

להשיג בחנויות המובחרות

הראשון בהיסטוריה שביצע גניבה באמצעות הטלפון.

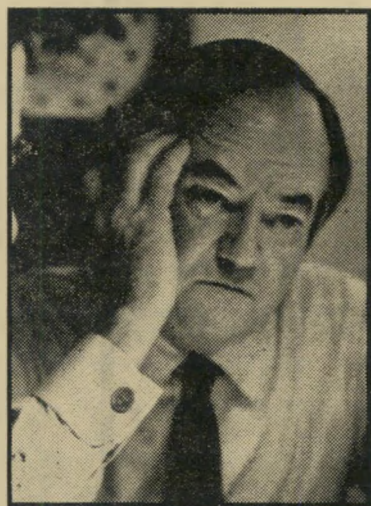
חוד הואשם על-ידי המשטרה כי הצליח לגלות את תוכנית הצופן של מחשב של חברה יריבה, ואז הרים שפופרת, חייג את מספר הצופן, והוציא מהמחשב מידע סודי. העניין נתגלה כאשר העביר המחשב לאחד חדלקות מידע, שאותו לקוח לא ביקש כלל. נפתחה חקירה, ונתגלה כי אלמוני השתמש בצופן של אותו לקוח. לאחר עי-קוב, נתגלה האלמוני כוורד. הוא הואשם לא בגניבת המידע — אלא משימוש חינום בזמנו של המחשב, בשווי של 25 אלף דולר.

דנמרק

זהירות — אל

תחטוף מטוס!

לגיונל תמורדיהאורה להם חשוף ה-אדם המורני — בין כנהג מכונת, בין כהולך רגל — נוסף עתה בשדה-התעופה של קופנהאגן אחד חדש. זהו תמורדי-אזהרה מטעם שלטונות שדה-התעופה, והוא דומה לשלט אין חנייה ישראל, בתוספת אקדח תופי באמצעו. השלט נועד לכל חוט-סי המטוסים המגיעים לשדה, ופירושו: "הזהרה. אסור לשאת נשק בתחומי שדה-התעופה. העוברים על ההוראה יתגלו ב-

מועמד לנשיאות המפרי

חמישה מיליון — תמורת שינוי עמדה

מוט הציע ב-1968 לתרום סכום זה למערכת הבחירות לנשיאות של יוברט המפרי. ה-תנאי: שהמפרי ישנה את עמדתו לגבי ויאט-נאם, יהפוך לפחות נץ ויותר יונה.

גרעין של שחיתות. נסיון זה מצד מיליונר אמריקאי לקנות לעצמו מדיניות חוץ כלבובי לא היה יחיד במינו, קבע קליפורנו. לדבריו, נוהגים אל-רמזון אמרי-קאיים לתרום למערכת הבחירות של שני המועמדים לנשיאות — להבטיח לעצמם כי כך כי השפעתם תובטח על המימשל הבא, בכל מיקרה.

עדות זו היא חלק מהמערכה המתנהלת עתה בארצות-הברית על-מנת להביא להגב-ית הוצאות שמותר יהיה למועמד לנשיאות ולמישרות אחרות להוציא, וכן לאיסור קב-לת תרומות למערכת בחירות מתורמים פרטיים. לפי הצעת החוק, ימונזו מערכות בחירות רק על-ידי הממשלה הפדרלית, ש-תקציב סכום מסוים לכל מועמד, בעל סיכויים. בכך, טוענים המצודדים, תימנע לא רק אפשרות השחיתות, אלא גם עיוות משמ-עות הדמוקרטיה האמריקאית.

כשהפרה והעגל רוצים. רעיון זה הועלה לראשונה בארצות-הברית דחקא על-ידי המיליונר המפורסם ביותר שנעזר ב-כספו והשפעתו כדי להגיע לנשיאות — ג'ון קנדי. אלא שהקונגרס של ארצות-הברית סירב להסכים להקצבת כספים פרדליים ל-מטרה זו. לעומת זאת, הסכים לחוקק חוק חלקי, המגביל את ההוצאה למועמדי עבור פירסום באמצעי התקשורת, לשבעה סנט לכל בוחר. אלא שכאשר הועבר החוק — הטיל עליו הנשיא ניקסון וטו.

אך למרות העיכובים השונים, אין ספק שלבסוף יתקבל החוק, יגביל גם את גודל ההוצאה, וגם את מקורות המימון של מועמ-דים למערכת הבחירות. אוראו, יוכלו האמריקאים ללמוד מנסיו-נה של ישראל — איך לעקוף את החוק ו-להורים כספים נוספים למועמדים. שכן כא-שר הפרה רוצה להגיע והעגל רוצה לינוק, קשה למנוע בעדם.

גניבה

באמצעות הטלפון

אם ימצא אשם, יוכה ג'פרי וורד, מתכנת מחשבים בן 29 מקליפורניה, להיות האדם

למישרת נשיא, נציג קונגרס או מושל. * בה המצב דומה, מבחינת אי-השיתוף בסיכויי המאבק בין מפלגה עשירה לענייה.

ארצות-הברית

הנשיא

עומד למכירה

מיליונר אמריקאי ניסה במחיר חמישה מיליון דולר, להשפיע על מדיניותו של מועמד לנשיאות ארצות-הברית. זאת גילה בעדותו בפני הסנאט של אר-צות-הברית עורך-הדין של המפלגה הדמוק-רטית, ג'וזף קליפורנו. לדבריו, היה המיליו-נר סטיוארט מוט, בנו של צ'ארלס מוט, אחד ממייסדיה של חברת ג'נרל מוטורס.

חברות מועדון בוטיק אדלר זוכות ל-20% הנחה בכל הבוטיקים של אדלר, במשך כל השנה! כמו כן 10% הנחה בחנויות אחרות להלבשה, הנעלה, קוסמטיקה ועוד. הרשמי עוד היום באחד מסניפי בוטיק אדלר, והבטיחי לעצמך 20% הנחה על כל קניה. בואי לבוטיק אדלר — שם האפנה יפה יותר, שם כספך שווה יותר. דרשי עוד היום טופס הרשמה בסנימים, או בטלפון — 228510-03.

בוטיק אדלר, דיזנגוף 135, תל-אביב.

בוטיק אדלר, המלך גורג' 14, ירושלים.

בוטיק אדלר, ביאליק 53, רמת-גן.

תיאטרון גיורא גודיק מציג

מחזה מוסיקלי

עבוד ובימוי: יואל זילברג
פזמונים: עמוס אטינגר
ניהול מוסיקלי: יצחק גרציאני
תנועה וכוריאוגרפיה: יעקב קלוסקי
תפאורה: אריק סמיט
תלבושות: עדינה רייך
תאורה: בן ציון מוניץ

עם: חנו גולדבלט, אפרת לביא, שמואל סגל, שפיריה זכאי, שמעון לב-ארי, עליזה יצחקי, אברהם נגה, גאולה יפת, לואיס רוזנברג, ראדו לוציאן, דני מסינג, טוביה טישלר, יוסף מימון, אאורה יוזף וכן רקדניות, רקדנים ותזמורת

בצגות בכורה באלהמברה ממוצי"ש 20.3 ועד 31.3 בלבד

הנחה של 50% מכל מחיר כרטיסים, "רוקוקו" וביתר המשרדים

שלט אזהרה לחוטפי מטוסים
חוטף יקר, בלי אקדח בבקשה

אמצעות מיתקני-גילוי המותקנים בשדה. בדברי הסבר לשלט החדש לא נאמר, לאן תישלח ברירת-הקנס שבה יחוייב ה-חוטף, באם יתעלם מהאזהרה.

גרמניה המערבית

מצילים את הדולר —

ומתעשרים

בעיקבות החלוצות להציל את שער ה-דולר של ארצות-הברית, זינקו בשבוע ש-עבר הדורבות הכספיות של גרמניה המער-בית לגובה כולל של 56 מיליארד מארק, תוך קפיצת שיא חד-פעמית חסרת-תקדים של קרוב לשני מיליארד מארק.

דבר זה קרה כאשר, כתוצאה משינויים בשערי בורסות הכספים באירופה, החל מט-בעד — בעיקרו דולרים — זורם אל בורסות גרמניה, על-מנת לנצל את היתרון היתסי של שער הריבית הגבוה בארץ זו. בעיקבות ההיצע המוגבר, ירד שער הדולר, משער-פתיחה של 3.63 מארק לדולר, ל-מינימום שבו חייב הבנק המרכזי של גרמ-ניה, לפי החוק, להתערב ולשמור על הדו-לר מפני ירידה נוספת.

אונס כדאי. הבנק התערב, קנה למע-לה מ-150 מיליון דולר ביום אחד, שמר בכך על הדולר מפני הידרדרות מהירה. קנייה מאונס זו של דולרים התבטאה, כאשר שב הדולר להתאושש, בשחקי ה-מיסחר של אירופה — ברווחים ענקיים, שהעלו את יתרות מטבע החוץ של גרמניה ואת הרורבות הכספיות שלה לשיאן.

בריג'יט בארדו (36), רוגזת על העיתונאים המכ-
סיקאיים בגלל שנאלצה לקרוא
על עצמה, אחרי מסיבת עיתונאים אותה ערכה במכסיקו סיטי
לרגל הסרט "מברחי הרום": "את הסכסאפיל של
בריג'יט אי אפשר להשוות לזה של רחל וולש", לכן, "היא שותה
כמו קווקית" אך גרוע מזה היה שכאשר סיירה ב.ב. להצטלם,
צילמו אותה הצלמים המאוכזבים כשהיא לא מסודרת. ציינו הכת-
בים: "אין פלא שהיא לא רוצה להצטלם עם פיגורה כזאת!"

זיה? רק אחרי שלוש סוכ-
ריות על מקל, הצליחו להרגיע
את שרון והבטיחו לה שאחרי
היום-הולדת יחזור חיים יבין
לתוך הארגון.

בחברת בלונדית. הבחור מת-
קומם ודורש להפסיק את חי-
לול שם צה"ל. למערכון זה
יש עבר היתולי: יריב כתבה
אותו בשביל ידיעות אחרונות,
אבל עורכי העיתון פסלוהו,
כדי לשמור על כבוד צה"ל.
מסתבר ששידורי ישראל הם כי-
יום ליברליים יותר מאשר הי-
צהרון השמרני.

השחקן המפורסם **אל-
יוט גולד** מתפשט מכל בגי-
דיו, מפנה אחוריו לקהל, עולה
על סולם וצובע את קירות
דירתו החדשה — כל זה לי-
צילילי של ההימנון הלאומי הי-
שראלי התקווה. את הסצינה
הזאת יראה הצנזור הישראלי
בסרטו האחרון של הבמאי
סטוארט רוזנברג, מוב
(מתחרז עם זבוב), שבכניסו
של אליוט גולד. קרוב לוודאי
שהקהל הישראלי לא יוכל לה-
זות בסצנה זו — בגלל מספר
רי הצנזור. אחרי הכל, יש כאן
סגיעה במדינה ידיונית.

לכתבת ידיעות אחרונות
יואלה הרישפי יש דרכים
משלה להשגת חומר. במקום
לחכות למסיבת העיתונאים שי-
עמדה להעריך לאסטרונאוט הי-
אמריקאי האורח **ג'יימס מקי-
ריוולף**, היא ביקשה טרמפ
מאנשי הסביון שבאו לקבלו
בלודי, זכתה בראיון אישי בי-
משך הנסיעה לחיפה. כאשר
הגיעה הפמליה לקבלת הפנים
בפקולטה לאחירונאוטיקה והמצי-
למות הבזיקו מול פני האורח,
מיהרה יואלה להיעלם בקרב הי-
קהל. "האם אני יכולה לעזור
לך?" פנתה אליה באנגלית **יעקב-
רום** הטייסת הראשונה של חיל
האוויר הישראלי. "תודה", אני
מסתדרת", ענתה העיתונאית בי-
עיברית. "חשבת שאת גברת
מקדוויט", השיבה יעל.

מיפגש של הדור החדש
של אנשי תיקשורת, התקיים הי-
שבוע בירושלים. היה זה ביום
הולדתה השני של **שרון ריי-
בר**, בתו של העיתונאי **גדי-
עוז רייכר**. הרדיו, העיתון
גות והטלוויזיה, כלטו בשטח.
חיים יבין בחברת תינוקו הי-
פעוט, **דן שילון** ושני ילדיו,
יצחק רועה גם הוא בחברת

צות'ערב. כתוצאה מכך יתחיל
צה"ל לסגת מהשטחים הכבדי-
שים. גם את השתלשלות הי-
מאורעות חווה צחי'גר: "החל
ב-15—18 באפריל יתחיל המשא-
ומתן באופן מעשי בין ישראל
ומצריים. אך בסביבות 20 בי-
מרס יהיה משבר פנימי, בגלל
התנגדותם של החוגים שלא
רוצים נסיגה. תיתכן גם מתי-
חות בין ישראל ומצריים בי-
תאריך זה. קיימת אז גם אפשר-
ות של פעילות צבאית מוגבלת.
בתשיעי ליוני תתקיים הפגישה
הראשונה בין נציגי ישראל ו-
ארצות-ערב (כנראה הנציג הי-
מצרי). ההסכם עם מצריים לא
יהיה במסגרת האו"ם ולא בי-
מיסגרת ארבע המעצמות, אלא
כתוצאה מהמגעים בין שתי הי-
מדינות".

האני בן חורין שקרא
ח"כ **מנחם בגין** מעל גבי
בימת ועידת בריסל, פגע בראש
מועדון הנשיאים **ד"ר ויליאם
וקסלר**. הגיב וקסלר השבוע:
"הכרזתו הראוהנית של בגין,
אני בן חורין" — היא עלבון
צורב. מה הוא ביקש לומר, ש-
אנחנו, היהודים האמריקאיים,
איננו בני חורין?"

גם על דבריו האחרים
של בגין בפרשת גירושיו של
הרב **מאיר כהנא** מוועידת
בריסל, היה לוקסלר מה לומר:
"בגין נסחף בשטף הרטוריקה
הדמגוגית שלו. הוא ראה לנגד
עיניו רק את הרווח הפוליטי
המיידי שיצמח לו מן השערור-
רייה בישראל. בגין שיקר ביו-
עין ואני אמרתי לו זאת בי-
אנוני, אמר וקסלר. בכלל, מת-
ברר מדבריו של וקסלר כי דע-
תו על מנהיגי ישראל היא לא
כליכך טובה: "יש לכם בישר-
אל כמה פוליטיקאים אידיו-
טים... אמר השבוע וקסלר
בראיון עיתונאי.

מסמר התוכנית טיפול
שורש ברדיו היתה שוב זלילה
יריב, הפעם במערכון המתאר
דושיה בין בחור ובחורה, הי-
מתארים את הרפתקאותיהם בי-
חברה המתירנית, כגון יחסי
מין עם פר, אורגיה בשלישייה,
מעצ המורסקסואלי ועוד. הי-
מתירנות נפסקת כאשר מספרת
הבחורה שראתה סגן-אלוף סועד

בהציגו את תוכנית
משרד-העבודה, הפליג השר **ירי-
בן אלמוגי** לענייני הסעד ו-
לענייני הבריאות. העיר סגן שר-
התיירות **יהודה שער**:
"הוא סוחב את התפקידים של
מיכאל חזני ושל **ויקטור
שטיינבו**!"

פחות עדין היה חבר-
הכנסת **זאב הרינג**, שענה
על קריאות-הביניים של חברי-
הכנסת בעת נאומו, במילים כי-
דורבנות. למשל, כאשר שסע
אותו ח"כ **ל"ע נסים אליעזר**,
הגיב הרינג ברוגז: "תפסיק
עם הקוקוריקו הזה!" כששי-
סע אותו ח"כ **חיות מנחם**
ירדן, בשאלה על נושא מסר-
יים, הגיב הרינג: "אני צריך
לענות לך על מה שאתה ר-
צה? תיכף תשאל אותי על הי-
דודה שלך?" משום מה, לא
נכללו שתי ההערות בפרוטו-
קול.

מזל ביש היה לחי-
גח"ל **יעקב נחושטן**. היה
עליו לפתוח את ישיבת יום
ד' בהצעת-חוק על מצב חולי-
הרוח. בשעה היעודה, לא נמ-
צא באולם. יו"ר הישיבה, חבר
רולסיה **צבי צימורמן**, המ-
תין כמה דקות, פתח את הי-
ישיבה, והודיע כי הוא מפסיק
אותה מיד, מפני שהנואם לא
הופיע. גם בהתחדש הישיבה לא
הגיע עדיין נחושטן. היו"ר עבר
לנושא הבא, וכשהגיע נחושטן
לבסוף נוכח לדעת כי שר-
הבריאות כבר הסתלק.

אחד הידידים היותר
מביכים של ישראל הוא העי-
תונאי האמריקאי **ג'ורף אל-
סופ**, שהוא חסיד נלהב של
מלחמת ויאט-נאם, והרגיל לי-
הינבא שארצות-הברית תיחרב
אם לא יתקבלו עצותיו המפוק-
פקות. לא מכבר פגש **אבא
אבן** את אלסופ, העיר לו:
"כבר עשרים שנה אתה מנבא
לחורבן העולם. אם הנבואה שי-
לך תתגשם, אגיד לך למחרת
היום שצדקת!"

מתי יחתם הסכם שלום
בין ישראל ומדינות-ערב? הי-
אסטרולוג הישראלי **הנס
צווייגר**, יודע מתי: "בין הי-
16 ל-20 ביוני השנה, תחתום
ישראל על הסכם-שלום עם אר-

הקטנים

זמרת **אסתר עופרים** 1.56 מטר
זמרת **ריטה פאכונה** 1.49 מטר
זמר **שאול אזנבור** 1.58 מטר
נסיכה **מרגרטה** 1.55 מטר
מלך **ירדן חוסיין** 1.57 מטר
בדרן **סמי דיוויס** 1.54 מטר
זוהו חלק מסיירת תמונות של אנשים מפורסמים שפירסם השבועון הגרמני רבי-התפוצה, "קויק", שהמושקף לכולם מלבד פירסומם, היא קומתם הנמוכה.

אם מהגשת תוכנית ישראלית אלטרנטיבית לתוכנית רוג'רס מתעלמת ממשלת ישראל, אז לאן היא מובילה את העם הזה? לנסיגה טוטאלית נוסח 1956 או למלחמה טוטאלית חדשה שאחריה נוכל לומר "עוד ניצחון כזה ואבדנו"?

אזרח מנדאג שאיכפת לו, טבריה

■ חוקי

הטבע

הטבע לימד אותנו שלכל פעולה יש פער לה נגדית, השווה לה בכוח ונוגדת לה בכיוון.

כך הוא גם המצב במזרח התיכון: לכל התקפה יש התקפה נגדית; לכל צעד פוליטי קדימה, יש צעד פוליטי אחורה.

כך היינו וכך נישאר. זהו חוק טבעי שפועל בכל מקום ובכל זמן. היות והמצב כאן התחיל לפני הרבה שנים במלחמה, אז החוק פעל עלינו במצב של מלחמה.

לכן, בכדי להגיע לשלום, חייב אחד משני הצדדים לוותר.

יחיר צלח, עכו

■ הפרוטקציה

הנכונה

ברצוני לתרגם לכם את המודעה המצויה, שהופיעה בעיתון בשפה הרומנית: מחפש עבודה, מוכן לבצע כל עבודה הוגנת שתעזור לי לקיים את החיים של ארבעה אנשים.

האם המודעה אומרת לכם משהו? אולי בגלל שהם לא עולים מרוסיה, לא

CAUT DE LUCRU

Sint dispus de a presta orice fel de muncă cinstită, care să asigure existența unei familii de 4 (patru) persoane.
KORNER HEINZ, reh. Eşkol 18 — Hagelen 13,
Kiriati Motzkin

המודעה בעיתון הרומני

מטפלים בהם? או אולי אין להם את היפרוטקציה הנכונה? אם לכם אין את התשובה, אז אולי יש אותה לכל אותם מנהלים האוכלים במסעדות הפאר?

ק רא, תל אביב

■ הפיתרון:

שלום

לפני כמה שבועות (העולם הזה 1746) נדהמתי למקרא הנדון: הנה אדם, בו אבנרי כביכול, "חולם בהקיץ: על מדינת ישראל של ימי-שלום, שתקלוט מדי שנה מ-50 עד 100 אלף עולים מברית-המועצות".

לפי ידיעתי זאת ציונות, פשוטה כמשמעה, נדמה לי אבל, שקראתי באיזה שהוא מקום שאבנרי לא ציוני, אך זאת לא הטרמינולוגיה שמפריעה לי, אלא עצם העובדה שעלייה מאסיבית מעודדת עליי אבנרי. סוף כל סוף אני מבין היטב את חסירי ארץ-ישראל השלמה. ישראל זקוקה לי "Lebensraum" כדי ליישב את מיליוני היהודים שיעלו (אם התקוות הללו תתממשנה).

ברדיו הצרפתי ניתחו את הבעייה הזאת. ואם נסתכל אחרונה, נראה שהפוליטיקה של הממשלה הישראלית (הציונית) מכוננת "לייזר" את כל מיכלול שטח ארץ-ישראל (נצרת עילית, ירושלים העתיקה, סיני), זאת הפוליטיקה של ה-Fait Accompli.

לישראל אין מקום במרחב השמי עם אידיאולוגיה של עלייה מאסיבית. שום ערבי עם הכרה לאומית בריאה לא יוכל להסכים לזאת, בגלל שתי סיבות:

(1) הפחד הממשי מפני צורך התפשטות טריטוריאלית ישראלית, שאותה אפשר לאבחן בלי זכוכית מגדלת כיום;

(2) הרגש שהיהודים לא מעוניינים בקשר

(המשך בעמוד 10)

לוא היה לי זמן...

מעכשיו - יהיה לך!

מעכשיו תוכלי לעשות כל אותם הדברים הנפלאים שכה היית רוצה לעשות תמיד - לו היה לך זמן.

תחסי שעות יקרות - כי מעכשיו לרשותך: מרק "תלמה" מהיר בישול.

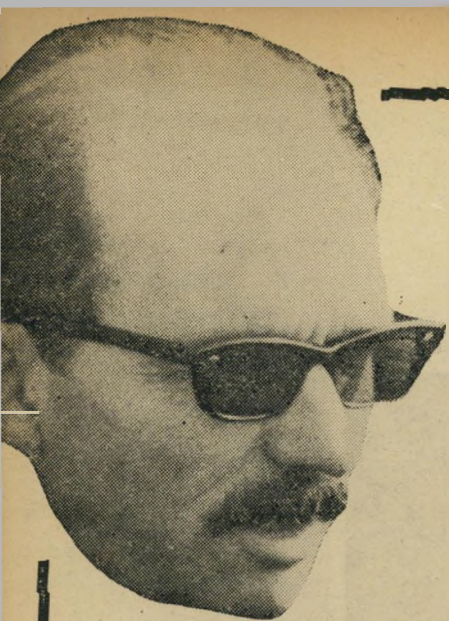
תוך 5 או 7 דקות בלבד, והמרק מוכן. מרק טעים ומשובח - כמו שלך.

מבחר מרקים מהירי בישול של "תלמה" לבחירתך: מרק פטריות עם גריסים, קרופניק, ירקות, עוף עם אטריות - 7 דקות בישול.

מרק פטריות ומרק אספרגוס - 5 דקות בישול.

פעם תלמה תמיד תלמה מרק תלמה מהיר בישול

בינג-ליניאל

שר-הבריאות הולך בעיקבות שר-האשמה

משמש עובדות ואחפה על פשע שנעשה בכלא

כל תלונה שהובאה ליריעתנו.

בפסקה זו מאשר שר-הבריאות שיש בידי משרדו הסמכות והיכולת לפקח על הנעשה בתחום שירותי הבריאות בבתי-הכלא ובתי-המעצר, שעובדיהם הם במיקרה עובדי אותה מדינה כמו אנשי משרד-הבריאות. אולם משרד-הבריאות, אינו רואה כלל מחובתו לבדוק פרשיות-מוות בבתי-הכלא, ולמצוא אם הן נגרמו כתוצאה מהזנחה רפואית. רק כשמוגשת תלונה או שאילתה בכנסת, מואיל משרד-הבריאות לחקור.

● לאחר מעצרו ב-8.11.70 נכד

דק הנער ע"י רופא, מומחה למח-

לות ריאה, מאחר שסבל מחום ר-

היה חשד לדלקת-ריאות.

משפט ראשון זה בתשובתו של השר, המתייחס למיקרה עצמו, מעיד על איכות החקירה שערך משרדו בפרשה.

שר-הבריאות מנסה ליצור את הרושם כי הנער נעצר רק ב-8.11.70, נבדק מייד על ידי רופא, שקבע כי קיים חשד שהילד חולה בדלקת ריאות. זהו שקר גלוי.

דני חזן נאסר ב-23.10, כשבועיים לפני התאריך שנוקב השר. הוא נעצר כשהמתין לבדיקה רפואית בקופת-חולים באשדוד. הוא נעצר כשסבל מחום של 40 מעלות, נלקח תוך מעצרו לטיפול בבית-החולים באשקלון (השיק), במיקרה, למשרדו של שר-הבריאות, הוחזר לכלא, ולא זכה לטיפול מתאים.

הילד דני חזן בן ה-14 מת לפני שלושה חודשים. אבל פרשת נסיבות מותו של הילד מאשדוד, שמת בחיותו אסיר שפוט, בגלל קשיחותם של הסוהרים שטיפלו בו, לא מתה עדיין.

„העולם הזה“ חשף את הפרשה המזעזעת כשתי כתבות, האחת שפורסמה עוד לפני מותו של הנער, („העולם הזה“ 1735), כשרדני חזן הובא במצב אנוש לבית-החולים „אסף הרופא“, והשנייה („העולם הזה“ 1740) אחרי מותו.

שר-המשטרה שלמה הלל ניסה לטשטש את הפרשה בראיון שי העניק ל„הארץ“. „העולם הזה“ (1742) ניתח את נסיון החיפוי שלו, הוכיח כי למעשה אישר שלמה הלל את כל האשמות שפורסמו. „העולם הזה“ לא הניח ולא יניח לפרשה להיקבר. היא הועלתה עלי-ידי העורך בכנסת, זיעזעה את חבריה. נוסף על כך הוגשה שורה של שאילתות לשר-המשטרה ולשר-הבריאות, כדי לא להניח להם להתחמק מאחריותם לפרשה, וכדי למנוע הישנות מיקרים דומים בעתיד.

שר-המשטרה נמנע מלענות על השאילתה שהוצגה לו, בטענה כי סיבת מותו של הנער מתבררת בפני שופט חוקר-מיקרי-מוות ברמלה. שר-הבריאות, ויקטור שם-טוב, השיב השבוע על השאילתה. תשובתו מהווה אף היא נסיון גלוי לחפות על האשמים האמיתיים במוותו של הנער. להלן תנותח תשובת השר סעיף אחר סעיף.

את עצמו אחראי גם לבריאות האסירים.

● „האחריות הרפואית בבתי-

הכלא ובבתי-המעצר היא בידי

שירותי בתי-הסוהר וכידי המש-

ח בריהכנסת אורי אבנרי שאל את שר הבריאות:

לאחרונה נפטר ילד בן ארבע-עשרה ו' חצי, בשם דני חזן, אשר הוכנס לכלא תל-מונד. הילד נלקח ממסגרת חוליו ולטענת העולם הזה של יום 6 בינואר 1971, קבעו רופאי תל-השומר, כי אילו היה מובא אלי-

טוב שם טוב מגילוי האמת

שר-הבריאות שם-טוב

למרות שבתחילת תשובתו מודה שר-הבריאות, כי למשרדו אין כל פיקוח על הנעשה בתחום שירותי הבריאות בבתי-הסוהר, הוא מעז להצהיר כי הילד דני חזן קיבל בבית-החולים של שירותי בתי-הסוהר את כל הטיפול הדרוש!

מאין הוא יודע זאת כל-כך בבית-סוהר? הרי אין לו פיקוח על הנעשה שם! קרוב לוודאי ששר-המשטרה אמר לו זאת, או שרופא אסף הרופא מחפה על רופא בתי-הסוהר. אבל המשך תשובתו של שם-טוב סותר את תחילתה.

הוא מודה שבעבור שבוע היה צריך להעביר את הילד לבית-החולים אסף הרופא. מדוע? ברור שזה נעשה כדי שהילד יקבל טיפול רפואי טוב יותר. יש בכך הודאה ש„בית-החולים“ של שירות בתי-הסוהר אינו מסוגל להעניק טיפול רפואי טוב במיקרים חמורים, ואז מעבירים אסירים חולים לבתי-חולים ממשלתיים.

השאלה היא: מדוע לא הועבר דני חזן מייד לבית-החולים, בו יכול היה לקבל טיפול רפואי טוב יותר, שהיה אולי מציל את חייו?

שר-הבריאות אינו מתייחס לשאלה זו.

● „הנער כלל לא אושפז בתל-

השומר, כפי שמזכיר בעל השאיל-

תה, ולכן אין כל יסוד לטענה כי,

אילו היה מובא אליהם בעוד מו-

עד, ניתן היה להצילו.“

כדאי היה ששר-הבריאות יקרא את ה- שאילתות בעיון, לפני שהוא בא לענות עליהן.

בשאלתה כלל לא נאמר שהנער אושפז בבתי-השומר. נאמר שם כי רופאי תל-השומר קבעו קביעה מסוימת, וזאת בהסתמך על מה שפורסם בהעולם הזה.

בהעולם הזה פורסם כי אחרי שהנער אושפז באסף הרופא, ומחלתו החמירה, הוא נלקח לבדיקה בבתי-השומר, ואז קבעו שם הרופאים מה שקבעו.

● „לפי תולדות המחלה ולפי

התהליך שלה, אין כל יסוד לחשש

שהזנחה רפואית או טיפול לקוי

גרמו במיקרה זה למותו.“

...ושלום על ישראל.

שם-טוב מעוניין כנראה בשמו הטוב של משרדו יותר מאשר בגילוי האמת.

לפי דבריו עצמו בתשובתו, התחילה מחלתו של דני חזן לבבו, ולגבי חוקרי מש-טרה, ב-8.11.70, הוא היום בו הובא הנער לתל-מונד. אולם כל הטענות על ההזנחה הפושעת, והאכזריות בטיפול בנער, התייחדו לחקופה שקדמה לתאריך זה: מיום מעצרו עד ליום בו נשלח לתל-מונד. מכל תקור פה זו מתעלם השר, אולי משום שנוח לו להתעלם ממנה. ואחרי התעלמות וטישטוש אלה, יש לו עוד תחוצפה התהומית לקבוע כי אין כל יסוד לחשש של הזנחה!

שר-הבריאות, שהוא האחראי לבריאותם של כל אזרחי ישראל, מלבד העצירים וה- אסירים, נתן יד, בחקירה הרשלנית שערך משרדו, לנסיון החיפוי של שר-המשטרה, על השוטרים והסוהרים, שבהתנהגותם ה- בלתי-אנושית הביאו למותו של הילד דני חזן.

רק ב-4.11, ארבעה ימים לפני התאריך שנוקב השר, קבע רופא-המשטרה כי הילד סובל מדלקת ריאות, וניתנו לו זריקות מת-אימות. למרות עובדה זו, כשהוא חולה ו- קודר, הועמד דני חזן למחרת היום למשפט, נשלח ב-8.11 למאסר בתל-מונד.

שר-הבריאות הנכבד אינו טורח כלל לבדוק מה אירע לפני שהגיע הילד לתל-מונד. מה קרה בכל תקופת מעצרו באש-קלון? איזה טיפול קיבל בבית-החולים ב-אשקלון, ומה קבע הרופא המשטרה ש-בדק אותו?

הניסוח המגוחך ביותר בדברי שר-הבריאות הוא זה הטוען כי כשהגיע דני לתל-מונד ונבדק שם, נקבע חשד לדלקת-ריאות. שר-המשטרה עצמו אישר כי ב-4 בנובמבר, עוד לפני שנשלח דני חזן לתל-מונד, איבחן רופא משטרה כי הוא חולה בדלקת ריאות, ואף ניתן לו, כביכול, טיפול מתאים. אחרי זה בא שר-הבריאות ומספר כי כעבור ארבעה ימים רק נקבע „חשד“ לדלקת-ריאות!

● „כתוצאה מהבדיקות הועבר

מיד לבית-החולים של שירותי

בתי-הסוהר. נעשו שם כל הבדי-

קות, וניתן כל הטיפול הדרוש.“

כשלא חל שיפור, הועבר ב-15.11

לבית-החולים „אסף הרופא“ ונפ-

טר שם אחרי אישפוז של 27 יום,

כשהוא סובל ממחלת-חום חריפה,

שלא הגיבה לכל התרופות והאני-

טיביטיקה שניתנו לו.“

טרה. יוצאים מכלל זה הם השי-רותים הפסיכיאטריים, הניתנים ע"י משרד-הבריאות.

גילוי זה של השר מסביר כיצד אירעו

ילד נפטר דני חזן

בשנים האחרונות בבתי-הסוהר בארץ פרי-שיות מחרידות, בהם מצאו אסירים את מו-תם, משום שלא קיבלו טיפול רפואי מתאים.

● „בעיקבות השאילתה נבדק

המיקרה על-ידי הרופא המחוזי

של משרדנו, כפי שהמשרד בודק

הם הילד בעוד מועד ניתן היה להצילו. הנני מבקש לדעת:

● האם משרד-הבריאות מפקח על שירותי הבריאות המסופקים לעצורים ואסירים? אם קיים פיקוח כזה, במה הוא מת-בטא?

● האם האחריות הרפואית בבתי-הכלא ובבתי-המעצר היא בידי משרד-הבריאות או נתונה לסמכותה של רשות אחרת?

● האם בעקבות פטירת הילד הנ"ל נערך כה חקירה כלשהיא מטעם משרד-הבריאות לגבי נסיבות הפטירה?

● אם נערכה חקירה, מה העלתה? האם הוטלו מסקנות כלשהן בעקבותיה? אם כן, אילו מסקנות?

על שאלות אלה השיב שר-הבריאות ויק-טור שם-טוב בשבוע שעבר כדלהלן:

● „משרד-הבריאות אינו מפקח

על השירות הרפואי המסופק ל-

עצורים ואסירים.“

גילוי זה, שבא מפי השר הממונה על שירותי הבריאות בארץ, הוא מזעזע כש-לעצמו. כל מה שמתרחש בתחומי הבריאות והתברואה בארץ נוגע למשרד-הבריאות. משרד-הבריאות חייב לפקח על קופות-החולים, על בתי-החולים הפרטיים, אפילו על השירותים הרפואיים בשטחים המוחזקים. רק בתחום אחד אין פיקוח: על שירותי הבריאות הניתנים לעצורים ולאסירים, שם יכולים הממונים לעשות ככל העולה על דעתם ורצונם — וזאת אחרי שמבקר המדינה מתח ביקורת רשמית על שירותים אלה. ראוי לציין שכאשר העלה אבנרי בפעם הראשונה פרשה זו בויכוח עם שר-הבריאות הכריז השר מעל דוכן הכנסת שהוא רואה

מכתבים

(המשך מעמוד 8)

איתם (הערבים) ומחפשים את הקשר הרגשי מעבר לים אצל יהודים פקחים, אירופיים.

כדי להפריך אי-הבנה נא לציין שאני מרצא כטבעי בהחלט שישראל תוכל לשמש מיקלט ליהודים שסובלים בארצותיהם ר מעוניינים לעלות בעצמם (בלי שטיפת-מוח, ועם כל הקשור בהתאורחות בארץ חדשה). יש אבל הבדל גדול ביותר בין עידוד עלייה עליי תעמולה, שליחים, סוכנות יהודית וכו', לבין החלטה פרטית של יהודים ש החליטו לעלות.

סוף כל סוף, כל פרובלימטיקה עלייה זו, היא בעייה גיאופוליטית שהתחילה עוד בימי המנדט, כשהיהודים רצו לקבוע עובדה בהיותם רוב מספרי. באותה צורה עלייה יהודית תחליש את כוח הפלסטינים באופן מספרי.

אני מקווה שרעיונות אלה יתנו לכם ר לאחרים חומר למחשבה.

ארישע בדוויד, כעת בשווייץ

העולם הזה דוגל בשלום המבוטט על דוקים ושותפות של שתי האומות בשתי מדינות: מדינת ישראל ומדינת פלסטין. אין להעלות על הדעת שמדינה אחת תכתוב ל שנייה את מדיניות העלייה, הילודה וכו'. אין כל קשר בין התפשטות לבין עלייה — אלא בפחד הערבים, שאותו יש להפיג על ידי כריתת שלום שיבטיח את הערבים בפני התפשטות ישראל, כשם שיבטיח את ישראל בפני התקפה ערבית.

המימסד

ויהודי ברית-המועצות

בקשר לביקורת "חרפה בבריסל", שהור פיעה בהעולם הזה (1748) יש לי מסקנה מאז עלייתי ארצה ב-1947, כי אין המימסד הישראלי מעוניין בעליית יהודי ברית-המועצות!

זרחין

ולא עוד, אלא שהוא מפחד (וב צדק מנקודת הראות שלו), שאם יעלו 50—100 אלף יהודים מברית-המועצות יעופו מכסא הקיים.

ארכמנדר זרחין, תל-אביב

חיפוש

ותוצאותיו

ביום שני, ה'15.2.71, בשעות הבוקר, פרצו שני שוטרים ממשרת כפר-סבא, ב לבוש אזרחי, לדירת הורי וערכו שם חיפוש לא חוקי.

כתוצאה מהחיפוש הושחת מורון ונעלמה מאפרה יקרה.

כשהלכתי למחרת היום להתלונן בפני קצין ממשרת כפר-סבא, עיכבו אותי שני

ירון

השוטרים שפרצו לדירת הורי, ואיימו עלי שלא אתלונן בפני הקצין.

נשאלת השאלה: מה יכול אזרח רגיל לעשות נגד הפקרות של שוטרים?

רמי ירון, הוד-השרון

(המשך בעמוד 12)

המספר 1

מס 1

**במשאל המוצר
הנבחר 1971
שוב הסיגריה
הנבחרת ביותר**

את התופעות המשעשעות המעטות במלחמת העולם השנייה היתה שיטת התעמולה הגרמנית בשנתיים ש' לאחר סטאלינגראד.

ערב אחד היה הרדיו הגרמני מוסר, אחרי תרועות החצוצרה הרגילות, את ההודעה הבאה של המטכ"ל הגרמני: בקרבות על חזקת הנחיל כוחותינו מפלה מוחצת ל' אויב. בהסתערות נועזת של חטיבות פאנצר נכבשו שלוש עמדות מפתח. שלל עצום נפל לידינו.

כעבור כמה ימים, אחרי אותן תרועות החצוצרה, באה ההודעה הבאה של המטכ"ל: בקרבות על פולטאבה תוקן פיס כוחותינו לאורך כל החזית. אוגדות פאנצר וחז"ר מת קדמות תוך שבירת התנגדות האויב.

כעבור כמה ערבים נוספים הודיע הקריין, בקול חורר נצחון: במאבק על קרמניצק חל הבוקר מיפנה חשוב, כאשר תקפו כוחות פאנצר שלנו, בסיוע חיל האוויר, והניחו לאויב תבוסה מוחצת. נלכדו מאות טנקים, תותחים ונשק כבד אחר מכל הסוגים. כוחותינו ממשיכים להתקדם. מי שהאזין להודעות אלה, סבר כי הכוחות הגרמניים הולכים מחיל אל חיל, וכי הצבא הסובייטי עומד להתמוטט. רק מי שטרח להסתכל במפה, נוכח לתר-

בינתיים הכריזה גולדה שהערובות יכולות להיות רק תוספת להסכם על הגבולות. **וכן הלאה. בכל פעם: "לעולם לא!", "לאו מוחלט.", "נאבק מבלי להירתע.", "צפוי עימות חמור עם ירדיונו."**

ינני בא להתלונן על הנסיגה. היא היתה צפויה ובכלת נימנע.

אני מתלונן על הסיגנון הגולדאי של "לא!" — כשברור לכל בר דעת ש"לא" זה יהפוך בהכרח ל"אולי", ואחר ל"כן". כי ישראל נמצאת בעולם המציאות. ובמציאות זו פועלים כוחות ממשיים — צבאיים, מדיניים, כלכליים, פסיכולוגיים.

אין המדינה יכולה להגיד, בנוסף מנחם בגין: "עצרו את העולם, אני רוצה לרדת."

אין היא יכולה גם לאמץ לעצמה את התיקון של עזר וייצמן לחוק-ארכימדס: "תנו לי מטוס-קרב, ואני ארים את העולם."

ישראל כפופה למאזן-הכוחות הגלובאלי וה- מרחבי. היא תלויה במקורות הכסף והנשק. בלי אספקה גוברת והולכת של נשק אמריקאי, לא תוכל

ריים לארצות-הברית את האינטרסים שלה בעולם הערבי, תשמור על הנפט שלה ותגביל את הנוכחות הסובייטית. על אותה הצעה חזר הנשיא ניקסון לפני שבועיים, כאשר הציע לסובייטים דו-קיום במרחב הערבי, תוך שמירה על האינטרסים האמריקאיים.

הנשיא אליסאדאט קיבל את הקו הזה. אם גם הרוסים יקבלו אותו סופית, נגיע תוך זמן קצר לשלום כפוי, על פי תוכנית-רוג'רס.

אין כל רע בשלום כפוי, כשלעצמו. רק דמגוגים הפוכים את המושג הזה לברית השטן.

המובחן לשלום הכפוי, כמו לחוק הכפוי, הוא: האם הוא טוב כשלעצמו?

השלום המסתמן עתה, בהסכמת הערבים, ובעיקבות הלחץ האמריקאי, הוא שלום סכרי. הוא מבטיח את קיום ישראל ואת ביטחונה, מאפשר את התפתחותה הכלכלית המהירה, ופותח פתח לתהליך של השתלבות ישראל במרחב הגיאוגרפי והכלכלי שבו היא שוכנת.

ובכל זאת: חלק ניכר מפירות השלום הזה ייקטפו על ידי האמריקאים.

חיי יהנה מההאונס?

כי ביסודו של דבר, יהיה זה שלום בין קאי היר ויושינגטון, וירושלים מהווה בו רק צד שלישי ומישני.

גולדה אומרת לא. האמריקאים יגבו את מחיר שינוי עמדתה.

התמורה המעשית והפסיכולוגית על השגת הנסיגה ב' שלום תופנה לעבר אמריקה, לא לעבר ישראל. ישראל מופיעה בתמונה כמי שנגרר בעל-כורחו על-ידי האמריקאים אל הפשרה.

במילים גסות: ישראל תספק את כל ה- סחורה, אמריקה תגבה חלק גדול מן המחיר.

בצורה חתכת נתגלה הדבר השבוע, כאשר העו הסנטור הדמוקרטי ג'אקסון, ידיד מדופלם ומיקצוץ של ישראל, להשמיט את הדעה: "אסור לישראל להיסוג לגבול ה-4 ביוני, אם לא תשיג ערובות לסילוק הסובייטים ממצריים." הצעה מעניינת. מה איכפת לנו אם אחרי השגת השלום, כשסיני תהיה מפורזת ואוניותינו יעברו בתעלת-סואץ, יישארו המצרים ביחסים ידידותיים עם ברית-המועצות?

לארצות-הברית זה איכפת מאוד. אבל מדוע צריכים אנחנו לדאוג לכך, כמחיר לנסיגה שלנו?

יש בהשמעת הצעה כזאת חוצפה רבה. אבל קשה לכעוס על כך. כי לא האמריקאים גרמו למצב זה, אלא ממשלת ישראל עצמה.

כ' זוהי העובדה המכרעת, החייבת לעמוד לנגד עינינו בבוא יום-החשבון:

אילו הציעה ממשלת ישראל, למחרת הנצי- חון, מרצונה החופשי את אותם הדברים ה- נסחטים כיום בכוח — יכולנו לחשיג תמורתם עולם ומלואו.

אילו אמרנו אז: "אנו מוכנים להחזיר את השטחים שכבשנו, בתנאי שיקום סוף-סוף שלום אמתי" — היתה מצטיירת לעיני הער- בים תמונתו של מנצח רחב-לב.

כך היינו אנחנו קוצרים את מלאו פירות הנסיגה, ודף חדש היה נפתח בתולדות עמנו ומרחבנו. כי היחסים בין עמים אינם חנות מכולת, ואין חלים עליהם הכללים של מקדומימכר בשוק הדגים.

יכולנו להשיג זאת לפני שלוש וחצי שנים. יכולנו להשיג זאת בשנה שעברה, כאשר הציע לנו גמאל עבד-אל-נאצר בפה מלא, בראיון עם אריק רולו (שנגנו בישראל), כימעט את אותם התנאים שאותם מציע עכשיו אל-סאדאת.

יתכן שניתן להשיג זאת עוד ברגע זה — אם נצא מייד, בפה מלא, ביוזמת-שלום ישי- רה, גלויה, כלפי העולם הערבי והפלסטינים, לאמור: אנו מוכנים להחזיר לכש את השטי- חים, הבה ונשב עכשיו יחד, ונכרר את ה- מרטים ולוח-הזמנים של השלום.

ממשלת גולדה אינה מסוגלת לכך. היא מוכרחה להילחם על כל צעד ושעל של נסיגה. היא לא תוותר על שום דבר ללא אוגוסט אמריקאי.

וכמו כל אוגוסט, האנס לכדו ישיג את ההנאה.

לעמוד מול ההתקפה המצרית-סובייטית, שתבוא אם לא יקום שלום. בלי כסף אמריקאי, ייעצרו גלגלי כלכלתנו תוך כמה חודשים. לא יהיה מה לאכול. זהו הבסיס לכל חישוב מדיני.

בדואי, נוכל לעמוד מול כל לחץ אמריקאי — כל עוד הוא מצטמצם במילים.

אך מי שסבור שבמצב הנוכחי נוכל לעמוד מול לחץ אמריקאי של ממש — הוא מטורף.

משה דיין אמר לגולדה מאיר: "אם את רוי- צה להילחם ברוסים, תצטרכי לעשות זאת בלעדך." אפשר להוסיף על כך: "אם אתה רוצה לריב ברצינות עם האמריקאים, עשה זאת בלעדך!"

חת לחץ אמריקאי כבר נסוגה ממשלת גולדה מאיר נסיגות רבות. אין ספק שתחת לחץ אמריקאי חזק היא תיסוג עד לגבולות תוכנית רוג'רס.

השאלה היא: האם יהיה לחץ כזה? מדוע מעוניינים בכך האמריקאים?

התשובה היא בפסוק אחד שאמר גיוף סיסקו לגמאל עבד-אל-נאצר, בעת ביקורו בקאהיר לפני שנה:

"הרוסים יכולים לעזור לך במלחמה, אבל רק אנחנו יכולים לתת לך שלום."

כלומר: רק האמריקאים יכולים להכריח את ישראל להי- סוג מהשטחים הכבושים.

סיסקו הציע למצרים עסקה: תמורת נסיגת צה"ל לגב- לות ה-4 ביוני ("עם שינויים בלתי-מהותיים") תחזיר מצ-

המתו לדעת כי פולטאבה נמצאת הרחק מ- אחורי הארקוב, וקרמניצ'וק מאחורי פולטאבה. הצבא הגרמני היה נתון בנסיגה מהירה, שהיתה יכולה ליהפך בכל רגע למנוסה מבוהלת. המסקנה: כדאי להסתכל במפה.

ני נזכר בימים ההם כשאני קורא ושומע את ההוד- עות של דוברי ממשלתנו על עמידתה העקשנית מול לחצים כבירים.

אנו אומרים "לא!" מוחלט ליריבים ולידידים. אנו דבקים בעקרונותינו. אנו מוכיחים לעולם כולו כי אפשר לעמוד מול מעצמות אדירות. עברו הימים שבהם יכלו הגויים לדחוף אותנו.

הודעות אלה משכנעות ביותר, והן ממלאות אותנו גאווה.

כל עוד איננו מסתכלים במפה הפוליטית. כי אז נגלה שארוכה הדרך מארקוב עד פולטאבה — ושהכיוון הוא הפוך.

במילים אחרות: אנו מתקדמים אחורה בצעדיאון וכקצב מזורז.

ולי כדאי למנות בקצרה את העמדות העיקריות, שעליהן לחמה ממשלת גולדה מאיר בשתי שנות קיומה הבלתי-מפואר.

"ממשלת ישראל לא תסכים לשום משא- ומתן שלא יהיה ישרי, פנים-אל-פנים."

כיום יש משא-ומתן עקיף ועקום, ומעבר לשולחן נראים רק פניו של יארינג.

"ממשלת ישראל מסרבת לדבר על נסיגה." עכשיו אנחנו מוכנים בהחלט להיסוג לגבולות מוכרים, בטוחים ומסוכמים. שרק יתנו לנו גבולות כאלה.

"לא נסכים לשום הפסקת-אש שתחיה מוג- בלת בזמן. האויב ינצל הפסקה כזאת כדי לשפר את עמדותיו הצבאיות."

השבוע נסתיימה הפסקת-האש השלישית שהוגבלה בזמן, והמצרים ניצלוה (כמובן, אני מקווה) לשיפור עמדותיהם.

"ניכנסם לשיחות יארינג תוך דחייה מוחלטת של תוכנית-רוג'רס."

בחודש שעבר בהחיר יארינג כי הוא פועל בהתאם לתוכ- נית רוג'רס.

"לא נתחזר לשיחות-יארינג, אלא אם כן יוח- זרו כל המילים אל מוחין לאזורי-הקפאה."

בינתיים שכחנו מה זה אזורי-הקפאה. שיחות-יארינג נמשכות במרץ.

"לעולם לא נחזור לגבולות ה-4 ביוני!" השבוע רמז סגן ראש-הממשלה שישאר לא תעמוד על קביעה אולטימטיבית זו, בתנאי שגם המצרים יתתרו על הדרישה האולטימטיבית שלהם (שניסוג לגבול ה-4 ביוני, ללא שינוי כלשהו).

"לא יתכן שום שינוי במצבה של ירושלים." כרגע מציינות הציפורים מעל גגות וושינגטון וירושלים שהרהיבית יוחזר לריבונות הירדנים, שניפיו עליו את דגלם.

"ישראל יזחה מכל וכל את החצעה לערו- בותיכיתחון של המעצמות."

מכתבים

(המשך מעמוד 10)

הפנתרות

האזהבות

למה לא רואים יותר תמונות של גברים עירומים בעיתונכם, אתם רוצים להפוך את הקוראות ללסביות?

התמונות של הגברים העירומים שראינו בסרט נשים אהבות — לא מספיקות! הפנתרות השחורות, תל-אביב

איזה

יופי?

בחיי שאני לא מבין אתכם. מה קרה לי? עיניים שלכם?

בסיפור הנדונייה שהתפוצצה (העולם הזה 1748), אתם כותבים על הכלה מדרום-אפריקה, מוליין יופה, שהיא לא כל-כך יפה.

והנה, ראה זה פלא, בראש העמוד מת-נוססת תמונה של יפהפיה לא נורמלית. או או שאין קשר בין הכתב לצלם, או ש-אתם עיוורים.

וידי רובין, רמת-גן

● זה באמת בגלל העיניים של המגיה שהתבלבל והחליף שתי תמונות: זאת של

מוליין יופה

שפרירה זכאי

מוליין יופה הופיעה בסדר אמנות, תחת השם שפרירה זכאי. ואילו שפרירה היא היפהפיה שהופיעה תחת השם מוליין יופה.

לא מחזירים

דרכונים

בהעולם הזה 1744 התפרסם קטע על סטודנטים ישראלים באיטליה, המתכוננים ל-החזיר את דרכוניהם לשגרירות ברומא י-לערוך שביתה בחצר השגרירות. וכ-דוגמה מביא הכתב שבעה סטודנטים בספרה, אשר חלו ואושפזו בבית-חולים מקומי.

אנו, שבעת הסטודנטים הישראליים ה-לומדים בספרה, אשר אושפזנו כאן, מכחי-שים את הידיעה למיה קיימת כזוה מצד ישראלים להחזיר דרכונים או לשבות.

שבעת הסטודנטים, פרה, איטליה

קוראים השוחים מכתבים מתבקשים לנפח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרים תמר נות למכתביהם.

ההרגשה טובה
והסיבה כשזוטה כל כך
כי התרחצתי שוב
כל כך עם:
בת-אורן

Tanya

באור ושות'

השאר לנו את הנהיגה

סע ב אגד

מה לי ולפנתרים?

כדי להעמיד דברים על דיוקם, אני רוצה להצהיר כאן, (בניגוד לדיעות שנתפרסמו בעיתונות) שלא השתתפתי בהפגנת "הפנתרים השחורים" נגד עיריית ירושלים ב"שבוע שעבר", אף כי הייתי נוכח במקום וגם השמעתי מיספר משפטים שהבכירו את נוכחותי.

נסעתי לירושלים כדי להפגין שם נגד המשטרה, אשר סירבה להעניק רשיון להפגנת הפנתרים, ולמחות (א) נגד מעצרים של פנתרים בטרם ביצעו עבירה על-ידי "קשירת קשר" לקיום הפגנה ללא רשיון. (ב) נגד מעצרים האהלי של אנשי מצפן, אשר, לטענת המשטרה, הפעילו ועמדו מאחורי הפגנת הפנתרים. (ג) נגד נסיונה ה"המגוחך" של המשטרה להצדיק את אימתן הרשיון בכך שאחדים מבין מנהיגי הפנתרים הם בעלי עבר פלילי, ובקשר הקיים כביכול בין בני שכונת מוסררה וקבוצת מצפן.

דברים אלה אמרתי בצורה מפורשת ביותר באותה התקלה שלייד בניין ה"עיריה", ואף הצעתי לעבור למגרש הרוסים כדי להפגין שם ליד הכתובת הנכונה. מר בית המפגנים (היו שם קרוב לאלפיים אנשים, ולא 150 כפי שהודיע "קול ישראל", או 500 כפי שהודיעו העיתונים) באו להפגין כמובן נגד הניסיון למנוע את חריש-הדיבור מאזרחים ונגד שליטת זכויות תימה האלמנטאריות. כך גם הגיבו על פרשה זו עיתונים כמו "הארץ", "דבר" ו"על המישר".

אינני שותף לאידיאולוגיות של מצפן, ואת זאת הצהרתי לא אחת בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים. אך כל עוד לא הוציא את תנועה זו מחוץ לחוק, זכותה להשפיע, לארגן ולהפעיל (אם אכן יוכח שעשו זאת) אינה נופלת בזכותה של כל תנועה פוליטית אחרת. הניסיון לקשור את פעולת הפנתרים עם מצפן היה ניסיון שקוף להקים דעת קהל נגדם.

גם בעלי עבר פלילי רשאים להפגין ו"בעיקר נגד תנאים סוציאליים שתרמו אולי לא מעט לעברם הפלילי".

מעצרים המנוע של הפנתרים ואהודי מצפן היה צעד אנטי-דמוקרטי חמור ובלתי-חוקי, גם אם המשטרה הצליחה למצוא איזה בול-סעיף בחוק כדי להצדיק בו את הטיפשות הזאת שנכפתה עליה מגבוה, כנראה. מי שחשב שאימתן רשיון להפגנה ומעצרים של הפעילים חנניק את הבעיה של הצמיחה את הפנתרים, השיג את התוצאה ההפוכה. הממשלה והמשטרה העלו את הפנתרים ואת מצפן (קבוצה מפוררת, שעמדה על סף הגסיסה) על המפה הסוציאלית ו"הפוליטית" בארץ.

אינני מסתייג ממאבקם של הפנתרים לשיפור רמת-חייהם, אלא שהמלחמה הזו היא מלחמתם. לא באתי להפגין למענם. באתי להפגין למען זכותם להפגין ולהשפיע את קולם, ואני מוכן לעשות זאת גם למען שייב ואנשי ארץ-ישראל השלמה, כי אשר ימנעו מהם את הזכות להביא את דברם לפני הציבור.

חשבון עובר ושבו

ממפגין שבע אל ראש-עיר אוהב דשא

האמת היא שהנימוק "הם בחורים שבעים", הינו אחד הנימוקים השפלים ביותר המושמעים נגד בעלי דיעה שאינה של. פירוש הנימוק הוא, שני: תאכל הרבה, אבל שתום את הפה. אם אתה רוצה לצעוק — אל תאכל. זה זכות לאכול שמורה רק למסכמים, לי שבעי-הרצון. הם אנשים ישרים, ומי ש-אינו רעב ומדבר נגד רעב, הוא שקרן. רוקפלו הוא אדם ישר, כי הוא אומר בגלוי שהוא רוצה כסף, העניים הם שקרנים, כי הם סתם רוצים להיות עשירים. הם, והשבעים המפגנים נים גרועים מכולם, כי הם צבועים. בראבו!

בסיכום, ראש-עיר יקר: הצדק אינו ניתן לחלוקה. הפילוסופיה של "חילה" ישע" אומרת שאם הע"שירים אוכלים קאוויאר, מגיע לעניים לפחות לחם. תודה רבה, אבל גם ה"עניים רוצים קאוויאר וש-מנות, לא רק לחם. אל תשליך להם פרוטות לחם מבעד לחלון, הם לא צפורים. אם אתה אוכל קאוויאר, תדאג שהיה גם להם, ואל תרגיע את מצפונך בזה שהבטחת להם לחם ועבודה. לחם ועבור זה — רק בחברה שבה לכל האזרחים יש רק לחם ועבודה.

לא רוצים לחם, לא רוצים עבודה. רוצים שוויון. האם אתה מסוגל להבין את זה? וסלח לי אם אף על פי שאני תוצר של חברה שבה אני שווה יותר, אני רוצה שהפנתרים השחורים יגורו ב"סביון".

ד"ר זרח קלנימוס (הכהן)

רוב האנשים השבעים בטוחים כי אם הם שביעים, הרי זה מפני ש"העולם הוא טוב. הם לא רק שבעים — הם גם שבעי-רצון.

לצערי, אני רק שבע, אבל לא שבע-רצון. אני מומין שלבני-אדם לא נותנים סיכוי שווה. ואיני שבע-רצון כל עוד רק אני שבע, ואחרים עדיין לא. מה שאתה דורש ממני, הוא תמורת האוכל שנתת לי, שאסתום את פי מחור כבד. איני מוכן בגלל החסד שעשית עמי, גם ללכת על ארבע ול"כשכש בזנב. מצפוני אינו נקי, ולכן אשי-תדל גם להפריע לך במידת האפשר, תוך חוסר התחשבות במצב הדשא לפני נני משרדך. הדשא יכול לחכות יותר מבני-האדם, וחבל מאד שלא מצאת שום מילה אחרת לומר על ההפגנה.

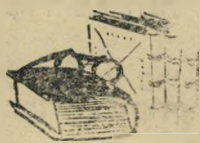
נגד שיפוץ שוק הפישפשים

איזוה הרגשת חיסכול אימה! ברגע ש"קראתי בעיתונים על כוונתה של עיריית תל-אביב לשפץ את שוק-הפישפשים ביפו, השמעתי אנחת שבר ואמרתי לעצמי: הנה

והריסים ישנם בדלתות מעץ קליר. היא הרסה כבר את מיגדל השעון היפה ביפו על-ידי הרכבת חלונות זכוכית צבעוניים, ציורים דילטאנטיים מברזל והחלפת הספרות הלאטיניות של השעון בקחים חרי-שים של שעון שווייצי — עכשיו היא תהי-רוס גם את שוק-הפישפשים. חשבתי לקטול את התוכנית ההרסנית

"מעריב" — עתון משעמם

מעניין מ"מעריב". עורכי "ידיעות" הם סוח-רים ממולחים, והם עושים כל מאמץ כדי להגיש לקורא עתון מגוון ומעניין ככל ה-אפשר. נוסף לבעלי הטורים הקבועים, שחל-קם לא קטן בהצלחת העתון, אתה מוצא שם מדי שבוע כמעט את שייב מזה ואת בנטוב מזה. העתון משקף קשת רחבה ביותר של דעות פוליטיות וחברתיות. אין ספק שגם פרסום אקסי-קלוסיבי של זכרונות הו"ש צי"ב, איסר הראל, סקיטלאנה סטאלין וכדומה תורמים לא מעט להעלאת תפוצתו של ה-עתון.

ואילו "מעריב" סובל כבר מ-זמן מהסתיידות עורקים כרניית. בין כתביו אפשר אנוס למצוא עתונאים צעירים ומוכשרים ביותר אלא ש"קליקה הותיקה עדיין שולטת בעתון וממלאה את עמודיו באותם מאמרים ארוכים ומשעמ-מים. וזה חבל מאד. משום שהנייר עליו מוד-פס העתון הוא דחקא די טוב. אם יורשה לי איפוא להמליץ לקוראים על אחד משני עתוני הערב אין ספק ש"ידיעות" יוכה בהמלצתי. תנסו להשוות את שני ה-עתונים בימי ו' ואני בטוח שתסכימו אתי.

זה זמן רב שאני מתלבט בבעיה למה אנשים קונים את "מעריב". שימו לב: לא אמרתי "קוראים". אמרתי "קונים", משום שרק מוכיכסט אינטלקטואלי מסוגל לקרוא את ערימות הגבבה, את המאמרים הארו-כים, השדופים והמשעממים עד מוות, ה-מתפרסמים בעיתון הזה בגליון יום שישי-קשה לי להעלות על הדעת עינוי גדול יותר מאשר להכריח אדם לק-רוא את כל הפיספוסים הלע-רים, המתפרסמים שם בגליון סוף השבוע.

שיש רבות חשבתי שאנשים קונים עיתון מסוים, כתם, מ-תוך הרגל. הם התרגלו להביא הביתה את "מעריב" יחד עם דגי הקרפיון לשבת, וקשה ל-הם מאד להיגמל מההרגל. אבל משהו קרה בזמן האחרון. שבת אחת התערררו אנשים שנדרמו עם העתון ביד ושאלו את עצמם: בעצם בשביל מה אני קונה את "מעריב"? הרי זה שממון ממדרגה ראשונה. אולי כדאי לנסות עתון אחר?

אינני מחסידי הגדולים של "ידיעות אחר-רונות", אך אובייקטיבית עלי להודות ש-בימי שישי לפחות הוא עתון הרבה יותר

חשבון עובר ושבו

"ידיעות" — עתון ?

ביקשתי את דן לארח אותי במדורו, כדי שאוכל להסתייג בחריפות מן הקטע הקודם. כשפתח דן מדור זה, הבטחתי לו חופש-ביטוי מוחלט, מבלי לשנות נקודה ופסיק. יש לו הזכות המוחלטת להביע כאן את דעתו על כל דבר — גם על גבינות ועתיני-ערב. ממילא יש לו הזכות להלל את "ידיעות אחרונות" ככל העולה על רוחו.

אמנם, זה קצת מרגיז אותי. כי ב"ידיעות אחרונות" עצמו אין לשום אדם זכות זו. על בעלי-הטורים שם מוטלת צנזורה קיצונית, כתבות נפסלות וקטעים נמחקים. למשל, כל קטע חיובי הנוגע לאורי אבנרי ול"העולם הזה". זכור לי מיקרהו של עמוס קינן, שזכה בכרטיס-טיסה לחו"ל כשי המערכת תמורת נכונותו לוותר על קטע, בו תקף אדם ש"ידיעות אחרונות" רצה ביקרו. מדורה של זיוה יריב נקטל כל כמה שבועות.

אני מניח שדעתו הטובה של דן על "ידיעות אחרונות" מושפעת במיקצת מן העובדה שמיטב חבריו הם בעלי-מדורים בגליון יום שישי של "ידיעות". כל הכבוד. אבל דווקא עובדה זו מעוררת בי ספקות חמורים ביותר. כי אותם חברים ממלאים ב"ידיעות" תפקיד של מעין ערב-שאבעס-גויים. מדוריהם ושמותיהם באים להמתיק את הגלולה המרה של עתון שכל מילה בו — מן הכותרת הראשית ועד המילה האחרונה במאמר הראשי — זועקת לסיפוח שטחים, לחידוש המלחמה, להנהגת עונש-מוות, ל"יד קשה" כלפי אסירים ושבוים ואוכ-לוסייה כבושה. ציפורי-שלום אלה מציצות מתוך כלובי-הזהב של ארץ-ישראל השלמה.

אפשר להתווכח רבות על הצד המוסרי של תפקיד זה. האם מותר לאיש שוחר-שלום ורוץ-צדק להשאיל את שמו, תמורת תשלום נאות, כדי לעזור בהפצת עתון השוטף את מוח הציבור לטובת המלחמה ואי-הצדק? האם לא מוסרי יותר אדם כמו דוש ב"מעריב", המטיף בגלוי לעושה העם הפלסטיני? כעורך עתון, איני רואה את עצמי די מוסמך ואובייקטיבי כדי לשים את עצמי כשופט הרמה העתונאית של עתונים אחרים. אני מציע גם לדן להימנע מכך. השיפוט האמיתי, והיחידי הקובע, הוא זה הנערך לידי הקיוסקים.

אורי אבנרי

הארובה הגסה

הדושיה הבא נשמע באוטובוס, שהצה-את גשר הירקון בתל-אביב. "תראו אותה!" נפגעה השניה. "אפשר אל תסתכלי על הארובה. זה לא יפה," לחשוב שאת יוצאת עם רינג".

מדיניות

מה מראה

מדחום הלחץ?

"שבוע חם, שבוע קר." העיר פקיד ב' משרד החוץ.

אחרי שבוע של עליית הלחץ האמריקאי, על ישראל, היה נדמה כי השבוע ירד ה' לחץ במדחום.

● **הנשיא ניקסון**, במסיבת עיתונאים משודרת, שם את הדגש על העיקרון שאר צות-הברית לא תכפה הסדר על ישראל.

● **נציגי ארבע המעצמות באו"ם**, לא קיבלו בפגישתם כל החלטה, למרות שאו"תאנט פירסם קודם לכן הודעה המשי' בחת את מצריים (על הסכמתה הרשמית לברות שלום עם ישראל) והמותחת ביקורת על ישראל (על סירובה להסכים לנסיגה לגבול הבינלאומי).

בסך הכל: ידיעות טובות, שאפשרו כותרות אופטימיות בעיתוני הערב, והרגשה בירושלים שאפשר לסחוב את העניין עד לשנה הבאה.

● **איגרת רוג'רס**, לאופטימיות זו לא היה שחר.

כי בצד ידיעות הבולטות, היו ידיעות קטנות יותר — וגם חשובות יותר.

● **בקהיר** פירסם אל-אחראם כי שר החוץ האמריקאי, ויליאם רוג'רס, שלח אי' גרת לנשיא מצריים, ובה הביע שביעת' רצון מעמדת קאהיר ואי-שביעת-רצון מעמ' דת ירושלים. יש באיגרת הבטחה מפורשת לשכנע את ישראל לשנות את עמדתה.

● **בניו-יורק** מסרו מקורות מוסמכים ביותר כי נציגי הארבע הגיעו לכלל "הס' כמה ניכרת" בכל העניינים, מלבד בעניין הפסקת-האש.

מדוע לא הסכימו הארבע על קריאה לחידוש הפסקת-האש? ברית-המועצות סיר' בה לתמוך בה, נוכח ההחלטה המצרית שלא לחדש את ההפוגה רשמית, אלא לקיים אותה למעשה (ראה לעיל). על כך הוסכם בביקור אל-סאדאת במוסקבה בראשית ה' חודש.

● **קופיונין טובות גולדה**, מדוע נקטה מוסקבה בקו זה?

יש לכך הסבר פשוט: היא רוצה להוכיח לערבים שהיא נשארה ידידתם העיקרית, וכי ארצות-הברית היא ידידת ישראל. כי לאחרונה פשטה בקאהיר ההכרה כי ארצות-הברית היא שתביא את השלום ואת נסיגת ישראל (ראה הנדון).

בטכסיסיה, גורמת ברית-המועצות לדחיית הלחץ האמריקאי על ישראל ועוזרת לגול' דה מאיר. אולם כל דחייה כזאת היא זמנית. העובדות היסודיות של המצב לא השתנו. המדחום האמיתי ממשיך להראות: לחץ עולה.

אישים

עזר

רוכב שוב

כל הופעה פומבית של יו"ר הנהלת תנועת החרות, אלוף (מיל.) עזר וייצמן, מועדת להסוף לחגיגה. עזר חסר המעצור רים, נוהג לפזר אמרי שפר בהומור צברי, בסלנג נוקב, מבלי לברור בביטויים או להתחשב בכבודם של יריביו, עמם הוא עורך חשבונות.

השבוע, כשהופיע עזר וייצמן בפני צעירי המפד"ל, עלה על עצמו. הוא הטיח ביקורת נוקבת בהנהגת המדינה, ולא רק המדינית. דבריו כונו למה שניתן לכנות "צמרת מסויימת". כל איש אחר שהיה מטיח ביקורת בצמרת זו היה נחשב בוודאי למשמץ. אבל עזר יכול להרשות לעצמו מה שלא מרשים לעצמם אחרים. "אני מודאג ממה שנעשה באותה צמרת", אמר עזר, "כפי שהייתי מודאג מכך בתקופת ההנהגה, ערב מלחמת ששת-הימים".

וכדי להביע את וילזולו, הוסיף ואמר: "אני השכבתי את אחד מאנשי הצמרת ב' מיטה (אחרי שסבל מהתמוטטות). הגיע ה' זמן שבמדינה הזאת ידעו על כך". מטעמי צניעות, אולי, שכח עזר להזכיר, כי הוא עצמו הוריק גם זריקה לאותו איש צמרת אותו השכיב במיטה.

העם

היום שבו

לא התחדשה האש

האש לא התחדשה.

אנחאר אל-סאדאת, נשיא מצריים, נאם נאום תקיף, הודיע שאינו כבול עוד ל- הפסקת-האש, ושגם אינו כבול להימנעות מפתיחת-אש.

מילים כדורבנות. כל שופרות הפירסומת בישראל, החוששים מפני שלום כפוי אשר

יחזיר את ישראל לגבולות ה'4 ביוני, נאחזו בנאום כדי להכריז: לא יהיה שלום, תהיה מלחמה.

אולם המשמעות האמיתית של דברי אל-סאדאת היתה הפוכה בדיוק. **"לדחתאפק", "לשכנוע"**. למעשה קיבל אל-סאדאת, תחת לחץ אמריקאי ותמורת הבטחה אמריקאית, את דרישתה של יש' ראל: לבטל את המועד האולטימטיבי של סיום הפסקת-האש, שגרם מדי פעם לאויי' רת-משוב.

כדי להצדיק זאת בפני החלק הקיצוני יותר שבועמו ובצבאו, עטף הנשיא המצרי

הכתרת הממשלה לקראת הנסיגה?

המיועדים

הודלפו בשקט בירושלים. פורסמו על-ידי ישעיהו בן-פורת. אחרי שרמז על כך יואל מרקוס:

● **חיים צדוק**, לשעבר שר-המיסחר-והת-עשיה, שלא הסתדר עם פינחס ספיר, המכהן עתה כיו"ר ועדת-החוץ-והביטחון.

● **משה כרמל**, לשעבר שר-התחבורה, כ-יום ח"כ המערך (אחדות-העבודה לשעבר).

ושוב פרט חשוב: שניהם יונים מושבעים.

צדוק הוא אדם גמיש. המסתדר עם כולם, וש-אינו נתפס לגילוי דעה חד-משמעית בפומבי. אך מכריו משוכנעים כי דעתו האמיתית והפר-

לפתע נפוצו הרמזים בירושלים, הסתננו גם לכמה עיתונאים: גולדה מאיר מתכוונת להרחיב את ממשלתה.

לא על-ידי צירוף גח"ל מחדש, כפי שחולם מנחם בגין. כאן דוגלת גולדה בעיקרון: "כיסא ששוחרר, לא יוחזר!"

אלא על-ידי סיפוח שני שרים נוספים מקרב המערך לממשלה.

■ ■ ■

השיקול הוא הגיוני:

לפי חלוקת-הכוחות בממשלה, מגיעים למערך שני כיסאות נוספים ליד שולחן הממשלה.

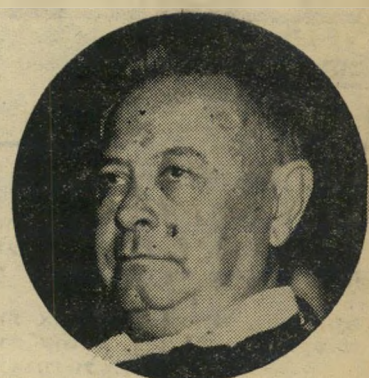
לקראת ההכרעות הקשורות בנסיגה, חשוב

עזית

צדוק

כרמל

טית של צדוק היא: כדאי להאבק עם האמריקאים על כל שעל, אך אין להעלות על הדעת עימות עימם, ובסופו של דבר צריכים להתפשר על תוכנית רוג'רס. פלוס או מינוס.

כרמל היה בעבר נץ, ובאחת ההצבעות לפני מלחמת ששת-הימים אף היה השר היחיד ש-הצביע בעד פתיחת מלחמה מייד. אולם מאז עבר דרך ארוכה מאוד, תוך התלבטות פנימית מתמדת. בשנה האחרונה הפך אלוף-תש"ח ו-כובש-עכו ליונה, השמיע נאומים קיצוניים למען יוזמות-שלום. הרגיו לא פעם באופן בולט את גולדה.

תוך כדי כך נזכר גם שמו של אדם שלישי, שדעותיו ברורות פחות: מאיר עמית, לשעבר מנאמניו של דיין, כיום מנהל כור.

כל צירוף אפשרי ישקף את התפנית לקראת השלום. המסתמנת בממשלה, למרות כל ההצהרות הפומביות. התוכנית כולה מובנת רק על רקע האפשרות שיהיה צורך להיענות לבקשת האמריקאים ולהכריז על נסיגה לגבול הבינ-לאומי בדרום — והמאבק הצפוי אז עם גח"ל, הצורך ללחוץ על המפד"ל, ואולי גם הכוונה לערוך בחירות בשנת 1971.

למערך כי מישקל המפד"ל בממשלה לא יהיה מעל למה שמגיע לה על פי כוחה המיספרי. במקום 3 מתוך 18, יהיו שרי המפד"ל 3 מתוך 20.

המצורפים יכהנו כשרים-בלי-תיקים, כמו יש-ראל גלילי, כדי למנוע בילבול חדש של משרדים.

השאלה היא: מי יצורף?

■ ■ ■

הדבר תלוי בגולדה ובפינחס ספיר, ולא ברור מי ישפיע יותר.

שני שמות הוזכרו בעבר, בהקשרים שונים: **יצחק רבין**, אולם רבין דרוש, לדעת גולדה, בוושינגטון, ואין לה חשק לצרפו לממשלה, בניגוד להבטחות קודמות.

● **אישיות** בכירה, שספיר מתכוון להעבירה לדרג המדיני העליון, כמיש-קל נגדי למשה דיין. מועמדותו של איש זה באה בחשבון רק — אחרי סיום תפקידו הנוכחי. פרט חשוב: שני אישים אלה הם יונים, אך בעלי עבר ביטחוני מרשים. הם יחזקו גם את האגף המתון בממשלה, וגם את אמינותה הביט-חנית בציבור, לקראת הוויכוח הגדול עם גח"ל.

■ ■ ■

אולם השבוע נודעו שני שמות נוספים. הם

נושא כליו של משה דיין מארגן עבורו את היסוד ל- מעבר פוליטי מהפכני לשעת הצורך

מאורע שולי, לכאורה, התרחש ב-7 שבע החולות בחברה הישראלית. קשה היה ליחס לו משמעות ציבורית רחבה או צביון פוליטי. הוא נעשה בצניעה, הרחק מרקורי הפירסומות ודעת הקהל, למרות שנוכחו בו עיתונאים ואנשי תקשורת. ב-מספר לא מבוטל. אף על פי כן, אסור ל-התעלם ממאורע זה. למרות חוסר החשיבות הפוליטית שלו, הוא עשוי להוות בעתיד הלא רחוק ראשיתה של מהפכה.

המאורע בו מדובר, היה נשף שציינ את הקמתה של לישכה חדשה במיסגרת מיסדר בני ברית. הוא התקיים בחגיגות מרובה בנוכחותו של הדייר ויליאם וסלר, נשיא המיסדר העולמי של בני ברית. מלבד ה-אורחים, נוכחו בו 80 החברים החדשים, שהצטרפו למיסדר בני ברית וייסדו את ה-לישכה החדשה הנושאת את השם עכשיו. שמות החברים שנרשמו במגילת היסוד ו-השתתפו בסכס הקמת הלישכה החדשה, לא הצביעו על שום דבר יוצא דופן.

היו שם חברי מפלגות שונות, החל ב-חיים של המערך, המפד"ל, גח"ל והרשר מה הממלכתית; עיתונאים מעיתונים מתח-רים; אנשי מדע ופרופסורים; עורכדין ואדריכלים. לכאורה הם דמו בהרכבם ה-רבגוני לחברי כל לישכה אחרת של מיסדר בני ברית, שהוא אירגון בלתי פוליטי. אבל למעשה היה מכנה משותף אחד לרוב ר-בם של חברי הלישכה החדשה: רובם כ-כולם ידועים כתומכיו של משה דיין. וזו היתה גם החשיבות של המאורע: בפעם הראשונה בתולדות ההיערכות הפו-

צעירים מכל השכבות, הרחוקים מפעילות מפלגתית בתוך מפלגותיהם. כוונתם של אנשי בני ברית היתה חיו-בית: להורים דם צעיר וחדש במיסדר, לצ-רף אליו אנשים בעלי השפעה מחוגים שו-נים, דבר שיתרום לפירסומו ויעילותו.

לגמרי במיקרה, תאמה הצעה זו את ה-כוונות והתוכניות שהעסיקו אותה שעה את חסידי משה דיין, שגד יעקבי הוא ידיו הקרוב והיה במשך תקופה ממושכת יד-מינו בפעילות הפוליטית.

אין זה סוד, שדיין אינו מאושר מהמערך הפוליטי הקיים בישראל. במערך כזה הוא נעדר כל עורף פוליטי ממשי וסיכוייו לר-שת את כס ראש-הממשלה הם אפסיים כמ-עט לחלוטין. דיין, הנמצא בהתנגשות מת-דת עם הצמרת השלטת במערך, יודע גם על סמך נסיון העבר, שאין כל תועלת ב-פרישה ובהקמת גוף פוליטי חדש, שגור-ל לו יהיה ודאי כמו גורלה של רפ"י ז"ל.

הסיכוי היחיד שרואה דיין במאבק על השלטון במדינה, הוא הצבתו כמנהיג של כוחות פוליטיים קיימים, התומכים בדיעו-תיו, בהתנגדות לנסיגה ובקשר לגבולות ה-עתידיים של ישראל. הוא ממתיך לשעת כו-שר מתאימה, שתבוא כנראה על רקע החלט-תה של ממשלת-ישראל לסגת מהשטחים המוחזקים לגבולות ה-4 ביוני 1967. אז רואה דיין כאפשרות, יפירוש מהממשלה ו-מהמערך, יתייצב בראש מחנה הניצים ה-מתנגדים לויתורים ולנסיגה. בקונסטלציה כזאת, הוא מקוה, יוכל לעמוד בראש מע-רך שיכלול את גח"ל, המפד"ל, הרשימה הממלכתית, חסידי בקרב המערך.

התוכנית הסודית

של דיין

ישאל פחותים חשיבותו של ה-מיסדר. אחי הלישכות בארץ מתרכזים בעיקר בפעילות סוציאלית וחברתית, נאמ-נים לסיסמת המיסדר: "צדקה, אחדות". בניגוד למיסדר הבונים החופשיים, אין הפעילות של לישכות בני ברית חשאית ומסתורית, למרות שהיא כוללת מספר רב של גיווני סכס מיוחדים ותוארים. האחים בלישכה (בין 13 ל-100, בהתאם

מיסגרת תמימה

שאינה מעוררת חשד

ברור שנפוץ מהפכה מעין זה, יש להכין מראש. אבל הקשיים שבהכנות

האח הגדול

גד יעקבי, סגנו של שר-התחבורה ויד ימינו של משה דיין בפעילות ה-פוליטית, משמש כנשיא לשכת עכשיו של בני-ברית, הלשכה שקמה כדי להניח יסוד להתארגנות ציבורית רחבה של פעילי מפ-לגות שונות מסביב למנהיגות משה דיין.

מגעים הדוקים עם אנשי בני ברית בארצות-הברית.

באמצעות פעילות במיסגרת מיסדר בני ברית יכולים חסידי משה דיין לקחת לה-גיע לעמדות של השפעה גם על ממשלת-ישראל, התלויה ונוקקת לאירגון האמריקאי.

מיסדר אנשי דיין

וגם על ממשלת ארצות-הברית. סיסמאות הרעות והאחות של בני ברית אינן רק מליצות. הם מחייבות את כל ה-אחים בכל הלישכות. אח בלישכת בני ברית יתקשה לסרב לבקשה של אח אחר, כשה-מדובר בהפעלת קשריו והשפעתו. לאור כל אלה יובן מדוע קפץ גד יעקבי על ההצעה שהוצעה לו. תוך מספר חוד-

כאלה, ברורים גם הם. שום מפלגה מה-מפלגות הקיימות בישראל לא תרשה לאיש מחבריה להתארגן במיסגרת פוליטית נוס-פת, שתישא את התואר של משה דיין. מבחינה זו באה הצעתם של אנשי בני ברית כהצלה מן השמיים. מאחר שבני ברית הוא אירגון צדקה חלנטארי, שחבריו הם בעלי השקפות פוליטיות מנוגדות אך

לגודל הלישכה) נפגשים מעת לעת, משוח-חים על בעיות המעסיקות אותם, מטפחים חיי חברה מיוחדים ברוח של אחוה ורעות, שומעים הרצאות ונחלצים מדי פעם לפעו-לות סוציאליות כמו אימוץ גניילדים, הק-מת מועדונינוער, אפטרופסות לילדים מאו-מצים או טיפול בנצרכים. הלישכה היא התא היסודי של המיסדר

לישית בארץ, התארגנו תומכיו של משה דיין, בלתי מפלגתיים ותומכי מפלגות שו-נות, במיסגרת אירגונית וחברתית אחת. כך הונח היסוד לתוכנית אותה הוגים משה דיין ותומכיו במיסגרת מזה זמן רב: לא-חד את הדוגלים במנהיגותו של משה דיין למיסגרת אחת, שתוכל בבוא הזמן להוות את האלטרנטיבה להנהגת הפוליטית.

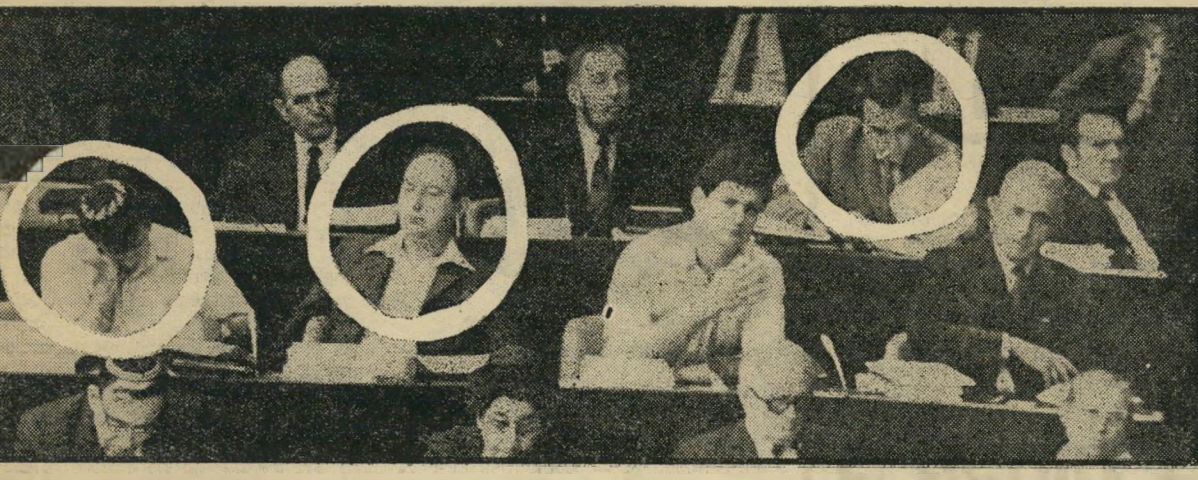
קבוצת לחץ

פוליטית

כדי לחבין את משמעות ההתארגנות הזאת, כדאי תחילה לדעת מה הוא ה-אירגון הנושא את השם: מיסדר בני ברית. למרות שזהו האירגון היהודי הפעיל ה-גדול, הוותיק, המאורגן ורבי-ההשפעה ביו-תר בעולם, יודע הציבור הרחב אודותיו מעט מאוד, כיוון שפעילותו נערכת בצניעה. ראשיתו של המיסדר לפני 128 שנה, כא-שר הנרי ג'ונס, מהנדס יהודי מהמבורג, שהיגר לארצות-הברית, יסד אירגון אחים במתכונת המיסדר החשאי הוותיק של ח-בונים החופשיים. בשלב הראשון היתה מט-רת המיסדר לעזור למהגרים היהודים ל-ארצות-הברית לארגן את חיהם היהודיים הקהילתיים, בהעדר תרבות יהודית מקומית במקומות מושבם. בשלב השני סייע המיס-דר לחברים החדשים שהצטרפו אליו להתי-אקלם במציאות האמריקאית ולהשתלב ב-חיים האמריקאיים. רק בתקופות מאוחרות יותר, כאשר יהדות ארצות-הברית הפכה לגורם בעל מישקל חברתי ופוליטי, אימץ לעצמו המיסדר מטרת הומניות כללי-אנוש-ית ומטרת לאומית הקשורות בישראל.

למרות שמבחינה רשמית אין בני ברית אירגון ציוני, הרי מבחינה מעשית הוא תאודינו הציוני רב ההשפעה ביותר באר-צות-הברית. ערב הקמת המדינה, ומאו הק-מת המדינה, קשר האירגון את תומכיו ה-יהודית בישראל, משמש כמוסד היהודי ה-חשוב ביותר בשני מישורים: באיסוף כס-פים למען ישראל ובקבוצת-לחץ מאורגנת בלובי הפוליטי האמריקאי.

גייסות בכנסת שלוש מהח"כים הצעירים של הכנ-סת השביעית, שהצטרפו ללשכת בני ברית של חסידי דיין. מימין אברהם כ"ץ, ח"כ הפלג הליכ-בני ברית של חסידי דיין. מימין אברהם כ"ץ, ח"כ הפלג הליכ-בני ברית של חסידי דיין. מימין אברהם כ"ץ, ח"כ הפלג הליכ-בני ברית של חסידי דיין.

שים אורגנה הלישכה החדשה, הנושאת את השם, שאינו אומר דבר — עכשיו, ושי-נשיאה הוא גד יעקבי עצמו, איש סודו ובן-טיפוחיו של משה דיין.

ח"כים, עסקנים ומנכ"לים

כראי ומעניין לבדוק את רשימת ה-חברים של הלישכה החדשה, שיש בה (המשך בעמוד 22)

יחסים מרחביים

אפשר לסמוך

על אל-סאדאת

זהו אחד הסודות המופלאים של ירושלים. הוא מוכיח מדוע מתייחסת הממשלה באמון הרבה יותר גדול לנשיא הנוכחי של מצרים מאשר לקודמו.

מיבצעים

רוצה להתאבד?

חייג 69911

ארבע לפנות בוקר. בחדר קטן, בכתובת סודית אישם בירושלים, מצלצל הטלפון. האיש שבחדר, סטודנט לרפואה, מרים את השפופרת: "הלו אדוני, תראה, אני לא יכולה להירדם. כבר לקחתי כדור וזה לא עוזר. מה לעשות?" הסטודנט רק מניח את השפופרת, לאחר שעה לאשה — והטלפון חוזר לצלצל מחדש. הפעם זו צעירה לא נשואה שנכנסה להריון, מאיימת "לעשות משהו" לעצמה.

צחוק צחוק — אבה. כך זה נמשך, ללא הרף, במשך 24 שעות ביממה. מאז שתחנת ערו — עזרה ראשונה נפשית — הוקמה לפני שבועות מספר, התקשרו אל הטלפון שלה, ירושלים 69911, כ-4,000 איש ואשה. מתאבדים של ממש — עוד לא. אך מלבד זה — עונים מתנדבי השירות לכל סוג אחר של צרה תחת השמש.

למשל: בעיות הוא והיא. זוגות נשואים ונשואים נשואים. צעירות שידדן נשוי ור — אינן יודעות כיצד לצאת מהמבוך, ואחרות שהרו מחוץ לנישואין. כ-15% של המטלפנים — צעירים. הקריאות למספר הירושלמי מגיעות מכל הארץ — החל מרמת הגולן ועד התעלה. רבים מהמטלפנים — חיילים. קבוצה אחרת של מבקשי עזרה — אנשים הנמצאים כבר בטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי. כבר קרה לפסיכיאטר ד"ר אריה ירוס, כאשר ישב בעצמו בתחנה בי תורנות, שהמטלפן היה אדם, שהוא טיפל בו בעבר, או ממשיך עדיין לטפל בו. זאת — בלי שהמטלפן ידע כמובן את זהותו של העונה לצלצול.

סוג נוסף של פונים — אלו המתקשרים על-מנת לחמוד לצון כביכול. אך במשך ה- שיחה מתברר שלמרות הלצון, גם להם בעיה נפשית.

15 מתאבדים בשנה. בשנים שעברו אירעו בירושלים 15 התאבדויות לשנה. מספר המנסים להתאבד — גדול יותר, הגיע לעיתים ל-150 לשנה. בנסיון להצילם, הגה ד"ר ירוס את רעיון הקמת התחנה,

נבחן אל-סאדאת
מה ביד?

הגישו המומחים חוות-דעת שהיו כולן זהות. נאמר בהן כי הוא אדם מיושב, צנוע, צר-אופק אך יציב, שאפשר לסמוך עליו.

הממשלה

לא, לא, לא —

אבל כן!

הסקופ שפירסם העולם הזה לפני שבועיים, בדבר מיסמך רשמי שנמסר על-ידי ממשלת הליכוד הלאומי למשרד-החוץ הי-אמריקאי ביוני 1967, ושבו נאמר כי ישראל מוכנה לחזור בדרום לגבול הבינלאומי תמורת שלום — מוסף להכות גלים בינלאומיים.

בשובו מוועידת בריסל, השתמש ח"כ מנחם בגין במסיבת-עיתונאים כדי להכחיש קיומו של מיסמך זה. אך מעניין שלא עשה זאת מעל דוכן הכנסת, למרות שהיתה לו הזכות המלאה לסמוך על כך הודעה אישית. במבונן הכנסת, לעומת זאת, אישרו ה-ליברלים מאנשי גח"ל את קיומו של ה-מיסמך.

לא פחות מעניינת היתה תגובתה של גולדה מאיר. כאשר העניקה את הראיון הי-מפורסם לשובועון ניוזוויק, סיים המראיון בשאלה המרגיזה: חבר-כנסת מסויים (מסר יים מאד!) גילה בכנסת כי ישנו בידי ה-אמריקאים מיסמך בו הבטיחה ממשלת ישראל, אחרי מלחמת ששת הימים, להחזיר את כל השטחים תמורת שלום. האם זה נכון? שאלה זו היתה, כמובן, בלתי-מדויקת — כי לא דובר על נסיגה מכל השטחים, אלא רק נסיגה בדרום, לגבול הבינלאומי. גולדה, המנוסה, נאחזה באידיק זה, השיבה: "לא!"

מציר-מתאבדים ירום
מה בטלפון?

שדומות לה קיימות באירופה ובארצות-הברית מומן.

לפני כשנתיים נכנסה לתמונה אלמנתו של ד"ר אריה זסלני — מי שהיה מנהל התחנה לבריאות הנפש בירושלים. ברטה זסלני ביקשה להנציח את זכר בעלה, ה-ליטה לעשות זאת בדרך של הקמת התחנה. עיריית ירושלים עזרה — והתחנה הוקמה. מקום התחנה נשמר בסודיות — כמו זהותם של המתקשרים אליה בבקשת עזרה. עם הקמתה, התקבלו בה עד 150 קריאות ליום. כיום יוד המספר, מגיע ל-50 בלבד. במשך 24 שעות ביממה נמצא במקום איש צוות בכיר של התחנה בכוננות. ל-מקרה ויש צורך לפתור בעייה מיוחדת. לאחר תקופת נסיון והרצה נוספת, תיבדק האפשרות להפוך את השירות הירושלמי ל-ארצי, להקל בכך גם על מתאבד פוטנציאלי, שאין ברשותו אלא אסימון בודד.

בתוכני צמרת המדינה כבר

נה היא לפניך: המיסמך הסודי ביותר במדינת ישראל — מפת-המינומם של ממשלת גולדה מאיר לכריית שלום.

מפה זו לא נגנבה משום מגירה במשרד ראש-הממשלה, גם לא משולחן החקירה המיוחדת העוסקת עתה בהכנת מפות (ושלפי השבועון טיים, עומד בראשה אלוף-המודיעין אהרון יריב).

מפה זו אינה קיימת על הנייר. "העולם הזה" מצייר אותה בפעם הראשונה.

היא נלקחה ממוחות אנשים בצמרת.

על סמך מה?

על סמך המידע שלוקט על עמדות האישים השונים, על סמך חילופי-דברים גלויים עם האישים הנוגעים בדבר, על סמך הכירורגים והדיר-נים שנתקיימו במפלגות השונות בין אנשי הצמרת.

אין זו המפה שתוגש ליארינג — כאשר תוגש.

אין זו המפה שעליה תתקשקש גולדה במשאומתן עם האמריקאים.

אין זו המפה הראשונה או השנייה.

זוהי המפה האחרונה.

מפת-מינומם, שרוב אנשי הצמרת כבר התרגלו אליה במחשבותיהם, אם כי הם נואמים עדיין על "גבולות-ביטחון", קו עריש-שארם, וכיוצא באלה סיסמאות דאשקד.

איש המקורב לממשלה אמר השבוע: "הוויכוח האמיתי יהיה על הפירוש המדויק של תוכנית רוג'רס — אם זה רוג'רס-פלוס או אם זה רוג'רס-מינומם."

המפה שלפנינו היא רוג'רס-פלוס, ועליה יערך, בשלב המכריע, המאבק האמיתי.

1. פיתחת רפיח

הנה נסתכל במפה, מן הדרום צפונה.

הלא נסתכל עליה על הקרקע יישוב בפיתחת רפיח, על אדמת סיני מדרום לרצועה.

מדוע?

למעשה כבר השלימה הצמרת עם העובדה שבהסכם-שלום אין מנוס מהחזרת הציר-האי

סיני, בו בזמן נתברר גם כי לא ניתן לבצע את התורה-שב-על-פה של המערך, ותוכנית מפת"ם, שעמדו שתיהן על סיפוח רצועת-עזה לישראל.

עזה, כך מסתבר, תסופח קרוב לדאי לירדן או למדינה הפלסטינית (אם זו תקום).

אולם ישראל תתקשקש על ניתוק הרצועה מסיני — עליידי רצועת-אדמה ישראלית שתחצוץ בין השתיים. זוהי פיתחת-רפיח.

הכחנה היא למנוע רצף טריטוריאלי בין מצריים וירדן, העלול להוות, אי-פעם, סכנה ביטחונית. כלומר: למנוע כל אפשרות של מעבר צבא מצרי לרצועה.

2. מרחב-הגנה לאילת

הנקודה השנייה, בה תרצה ישראל לשנות את הגבול הבינלאומי שהיה קיים בין המצריים ובין פלשתינה (א"י) עד 1948, היא ליד אילת.

ערב מלחמת ששת-הימים התעוררה דאגה חמורה לגבי ביטחון אילת. ברע של פאניקה, חששה ממשלת אשכול כי המצרים מתכוונים לנתק את אילת מישראל.

(כידוע, נסתבר לאחר מכן כי פאניקה זו נבעה ממסירת מידע בלתי-שלם. היו שהאשימו אז את משה דיין כי גרם בכחנה לפאניקה זו, עליידי כך שהעלים מן הממשלה במיד פרט חיוני, שהסביר את תנועת הצבא המצרי לעבר אילת.)

עכשיו תבקש ישראל למנוע סכנה כזאת בעתיד עליידי העמקת מרחב-ההגנה של אילת. כלומר: הזזת הגבול כמה קילומטרים דרומה באזור זה.

3. נוכחות בשרם-אל-שייך

הבעיה העדינה ביותר בדרום היא, כמובן, שארם-אל-שייך.

הברור כי סיפוח שארם לישראל, ורצף טריטוריאלי אליה, לפי התורה-שבעל-פה, אינם באים בחשבון.

המצרים הציעו שהאזור יתפס עליידי צבא של ארבע המעצמות, או של אומות אחרות, שלא יהיה ניתן להרחיקן משם אלא עליידי ההלטה פה-אחד של מועצת-הביטחון. זאת אומרת, שארצות-הברית תוכל למנוע לצמיתות את יציאת הכוח משם, עליידי הפעלת הוטו.

יתכן מאוד שהפיתרון הזה יתקבל בסוף, אך בצמרת עוד שוררת התקווה שאפשר יהיה להשיג פשרה, עליידי נוכחות ישראלית כלשהי בשארם — אם לברד, אם בצבא בינלאומי.

יש הטוענים כי הגיעו מקאהיר רמזים סתומים, שמהם ניתן ללמוד כי מצריים לא תתנגד לגמרי להישארות יחידה ישראלית סמלית

* המצרים חשבו שצה"ל עומד להתקיף אותם בגזירה זו, בנפלא בפח פסיכולוגי שהוטמן להם.

התגבשה בסודי-סודות רשימות סיכוחי-המינימום שעליהם יערך המאבק הסופי

בין הגוש ונתיב הל"ה ייווצר רצף טריטוריאלי, עם חיבור מתאים.

6. ירושלים המסובכת

כ פיתרון לירושלים, יהיה, בהכרח, מסובך מאוד. אנשי הצמרת השלימו עם העובדה שהסטטוס-קו אינו אפשרי, שום ערבי אינו יכול להשלים עם אובדן רשמי וסופי של ירושלים כולה. לעומת זאת, התעקש ישראל בהחלט על קיום ירושלים השלמה בצד שלה. הפיתרון ישתדל להשיג את הכלל-אפשרי: לחבר יחד שני עקרונות מנוגדים אלה, הפיתרון יראה, כנראה, כך:

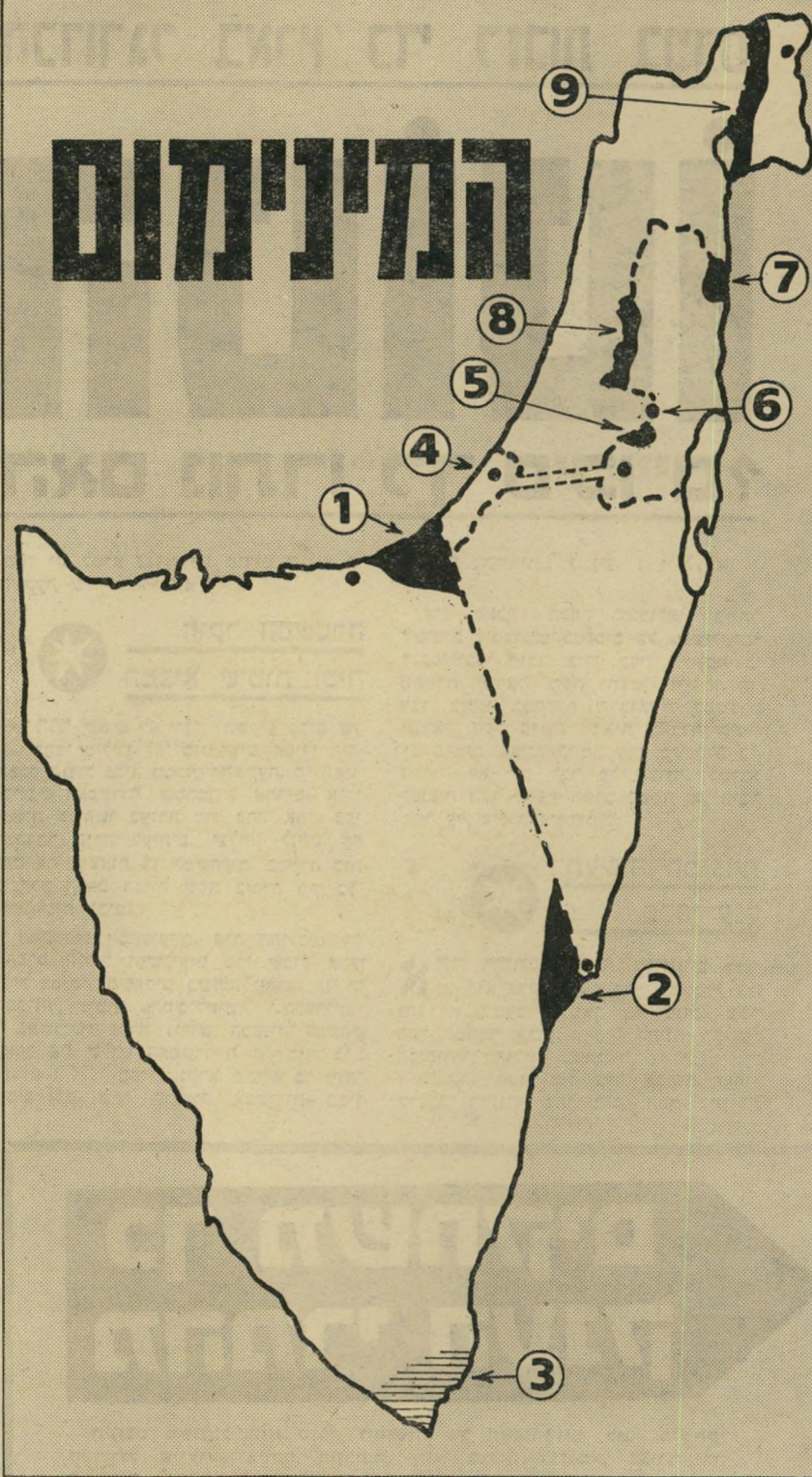
ירושלים תישאר מאוחדת, כעיר ישראלית. הריהבית יוחזר לירדן, והירדנים יניפו עליו את דגלם. השטח הירדני יתחבר לירדן על-ידי פרווזור כלשהו. השכונות הערביות יישארו בישראל, אך תושביהן ישמרו על האזרחות הירדנית, יתארגנו בעירייה ערבית נפרדת. הכפרים החיצוניים שסופחו לישראל, יוחזרו לירדן. אם תקום יחידה פלסטינית, יחולו מן הסתם שינויים בפרטים אלה.

7. שרידי תוכנית-אלון

א פילו יגאל אלון אינו חולם עוד על ביצוע תוכניתו, שנועדה לספח לישראל את כל ביקעת-הירדן ואת כל חוף ים-המלח, עם פרווזור ערבי צר ליד יריחו. זה מת. אולם יישאר שריד מתוכנית זו. הכחנה היא לספח את החלק הצפוני של ביקעת-הירדן. כלומר: השטח הישראלי יימשך מדרום לטירת-צבי עד לאום-ציון, הנמצאת על הדרך המחברת את שכם, דרך טובאס, עם עכרה-הירדן. הכחנה היא לתת לצה"ל נקודת-ינוק טובה יותר לתפיסת הגדה מחדש, אם יפרו הירדנים

בשארם-אלישיך במשך זמן מוגבל, כתנאי שהריכוזות המדינית תחזור מייד למצריים. מובן שיידרש פירוש חצייהאי סיני כולו, כך שישראל תשמור לעצמה את הזכות לחזור

המינימום

לתוכו, אם צבא מצרי יעבור את התעלה. סבורים שמצריים מוכנה לכך.

4. רצועת עזה והפרוזדור

ה התלחכות הישראלית לסיפוח רצועת-עזה פגה בהרבה בחודשים האחרונים. כיום נראה שחשוב יותר לדאוג לכך שהרצועה לא תהווה בעתיד סכנה ביטחונית. מתגבשת השלמה עם סיפוח הרצועה לגדה המערבית. אם הגדה תחזור לירדן, תעבור עזה עימה. אם תקום בגדה יחידה פלסטינית כלשהי, נפרדת-לגמרי או קשורה בירדן, תהיה הרצועה חלק ממנה. הירדנים ידרשו קשר יבשתי בין עזה לחברון. הדבר ניתן לביצוע על-ידי סלילת כביש מיוחד בין שתי הערים, שלא יצטלב עם שום כביש ישראלי (בהצטלבויות יוקמו גשרים), ושהיה אקסטרטוריאלי. הדבר יתן לירדן מוצא אל הים וגמל עצמאי (עזה).

בצמרת ישראל יש הרואים בכך ברכה רבה, כי הצורך לקיים תחי בורה סדירה בקו עמאן-חברון-עזה יבטיח את השקט לאורך הגבול עם ירדן, וייווצר למעשה גבול פתוח.

5. גוש עציון יישאר

ב רור כי חברון תישאר בצד הערבי של הגבול. המתנחלים יצטרכו לחזור הביתה. לעומת זאת, השלימו הירדנים עם הישארות גוש עציון בידי ישראל.

(או הפלסטינים) את ההסכם שיוצג. חווה זה יכול, כמובן, את פירוש הגדה המערבית כולה. הפרת תנאי זה, תיתן לישראל את הזכות לתפוס את השטח מחדש.

8. שינויי גבול קלים

ג ב לאורך שאר מיגזרי גבול ישראל-ירדן (או ישראל-פלסטין) יחולו שינויים לא מהותיים, על רקע ביטחוני. לטרון תישאר, כמובן, בישראל. הוא הדין לגבי שטחים קטנים באזור קלקיליה, טוליכרם, וכו', כדי להרחיב את ישראל בנקודות הצרות ביותר.

9. רכם רמת הגולן

ג ב ברמת-הגולן לא תעמוד התורה-שבע-לפה במיבחן. החלום של סיפוח כל הרמה, והחוקת הקו הנוכחי, ימות ברגע שסוריה תודיע על נכיר נותה לכרות שלום עם ישראל. הכל מצפים שזה יקרה אחרי שמצריים תכרות שלום רשמי. אין כל סיכוי שישראל תחזיק בקוניטרה. לעומת זאת, מכירים הכל בתביעת ישראל שלא יחזור לקדמותו המצב שלפני המלחמה. ישראל תתעקש על סיפוח רכסי-ההרים הראשון, כדי למנוע להבא מן הסורים את היכולת להפגין את היישובים בעמק. כנגד זה, עשויה לבוא הצעה שיקום שם הסדר בדומה לשארם-אלישיך: החזרת כל רמת-הגולן לסוריה מבחינה מדינית, אך החזקת בסיסים ישראלים על רכסי-ההרים הראשון, במשך תקופה ארוכה. הסורים, מצידם, ידרשו הצבת כוח בינלאומי, תחת פקודת מועצת-הביטחון. ישראל תתעקש גם על סיפוח אזור מעיינות-הירדן בהרמון, כדי למנוע מראש כל זיכוח או התנכלות בעניין המים. קרוב לוודאי שגם תביעה זו תתקבל.

תוכנית רוג'רס

כ ז זה יחד מצטרף לפירוש ליברלי של תוכנית-רוג'רס, והנוסח האמריקאי בדבר "חזרה לגבול ה-4 ביוני, עם שינויים בלתי-מהותיים." הוא תואם גם את נוסח החלטת מועצת-הביטחון, כפי שפורש על-ידי המנסה העיקרי שלה, הלורד קאראון הבריטי. רמזים שונים מלמדים על כך שבדירת-המועצות ומוצריים, וכמובן גם ירדן, כבר הסכימו פחות או יותר לפרטים אלה. מפה זו היא מפת-מינימום. פירוש הדבר: ממשלת-ישראל לא תסכים לה, תילחם נגדה בכל האמצעים העומדים לרשותה מבלי להגיע לעימות עם ארצות-הברית (ראה הנדון), ותנסה לדחות את ההכרעה עד לגמר השנה, מתוך תקווה שבשנה הבאה ימנעו הבחירות האמריקאיות כל לחץ על ישראל. אולם אם יופעל לחץ אמריקאי, ולא יהיה מנוס מוויכוח אמיתי על מפות, ואחרי גמר כל המהלכים הפורמליים — זאת תהיה המפה. בליבם פנימה, ובשיחות פרטיות, כבר השלימו רוב האישים החשובים עם מפה זו.

העולם הזה מגלה:

מהמרי הענק משתלמים על אגרשי הכדורגל בארץ כדי לזכות בפרס

הנינו

האם נותרו לך סיכויים?

השלוש הקיימות: 1 רצ, 1 ו-1, או 2 ו-1.

פרט מאלף: הספר הפוטולארי ביותר לשיטות צימצומים בטפסים של "משולשים" ו"כפולים", חובר בידי קצין לשעבר במשרת ישראל, משה וייצמן. וייצמן, ש-עבד בזמנו במחלקת הרמוניות במשרת ישראל, חקר פרשת רמאות בחברת הימורים פרטית שאינה קיימת עוד. כשהחלה ב-חקירה לא ידע דבר על הטוטו. כשיצא לפנסיה הפך ליועץ חשוב בשטח זה, חיבר ספר על שיטות צימצומים.

תעשיה המיצרת פרסי ענק

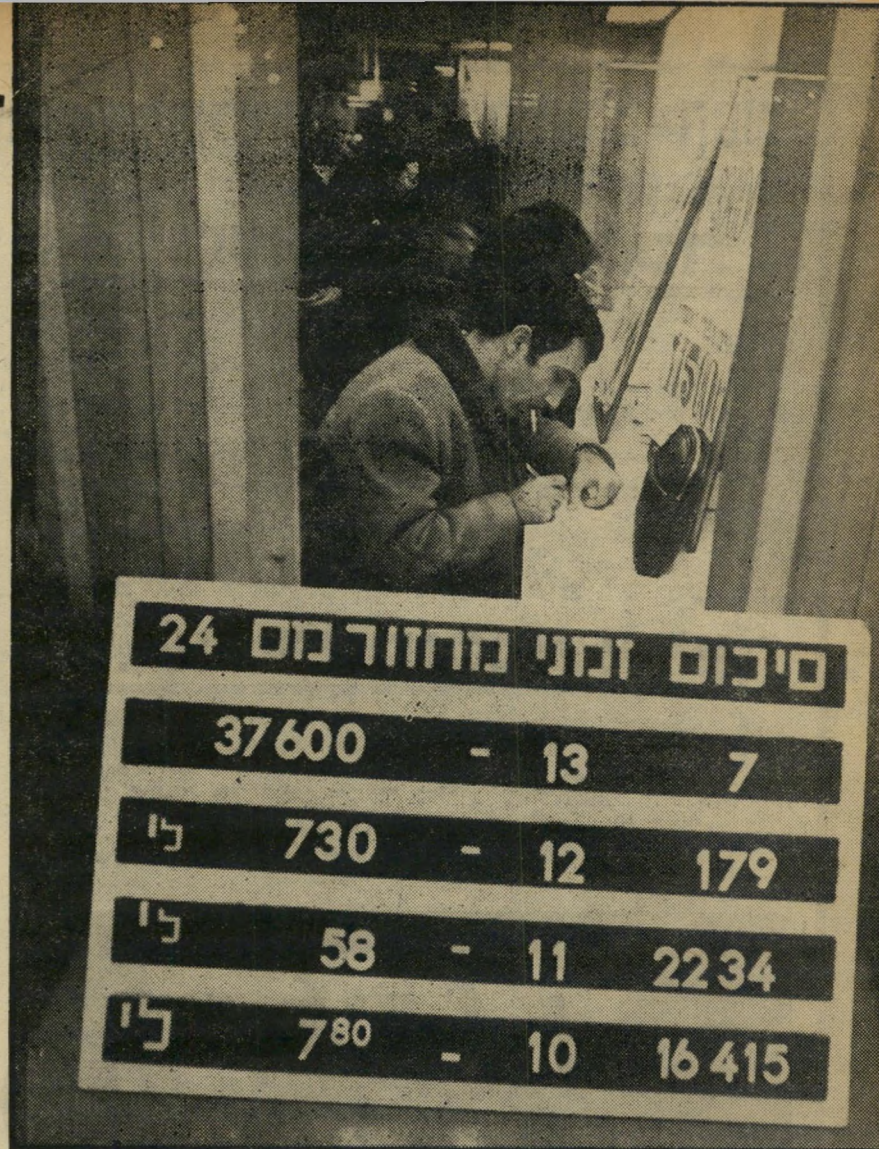
אחד המהמרים המקצועיים בטוטו הוא אליהו ("אלינקו") נשלסקי, 33, נהג זן לשעבר במשך 11 שנים, אשר הפך למהמר קבוע, היכול לחיות רק על הכנסותיו מהזכיות בטוטו. אלינקו, חתנו של בעל מסעדת קיטון ברחוב דינגוף בתל-אביב, הפך במרוצת

שאו יש למלא 1,594,323 טורים שונים ב-השקעה של 477,558.90 ל"י.

חוקר המשטרה המציא שיטות זכיה

רור שאיש לא יילך להשקיע סכום של כחצי מיליון ל"י בניחושים, אפילו היה הפרס הגדול גבוה מסכום ההשקעה. כי תמיד קיימת האפשרות שמהמרים אחרים, אולי כאלה שניחשו בעזרת טור בודד אחד, כפי שהדבר קורה לעיתים, יצליחו לנחש אף הם את תוצאות 13 המשחקים. במקרה כזה מתחלק הפרס הגדול שזה בשווה ריון כל המנצחים נכונה.

המהמרים המקצועיים, אלה ההולכים על הפרס הגדול ומשקיעים מדי שבוע אלפי ל"י בטוטו, משחקים בשיטה אחרת, זו ה"מכונה שיטת המשולשים" ו"הכפולים". "משולש" נקרא ניחוש המעניק למשחק אחד את שלוש האפשרויות הקיימות בו: 1, 2 ו-3. "כפול" נקרא משחק בו מנחשים רק שתי תוצאות אפשריות מבין

הם המהמרים הקטנים בטוטו, השולחים מדי שבוע ניחושים בסכומים קטנים. מהמרים אלה, המנחשים רק טורים בודדים בטפסי הניחושים, מרבים לנחש משחקים שתוצאותיהם נראות להם "בטוחות", מבלי שידעו כי מהמרי הענק קונים דווקא משחקים "בטוחים" כדי לגרום להפתעות המופיעות רק בניחושים.

נשאר עדיין הפיתוי העיקרי המביא ל"שיגשוגו של המפעל."

בשלוש-עשרה שנות קיומו, הכניס הספורטוטו למעלה מ-101 מיליון ל"י. מסכום זה חולקו קרוב ל-45 מיליון ל"י, כפרסים למשתתפים שניחשו תוצאות נכונות. סכום של 31 מיליון ל"י בערך, הוע' בר למסודות הספורט והשאר כיסה את הוצאות הטיפעול.

הכנסות הספורטוטו הולכות וגדלות מ-שנה לשנה. אם בשנת ההימורים 68/69 היו הכנסות הטוטו 20,396.775 ל"י, הרי ב-שנה שלאחריה הם כבר הגיעו ל-27,652,000 ל"י. בשנת הניחושים הנוכחית כבר הגיעו ההכנסות קרוב ל-26 מיליון ל"י, ולפי חי' ערכת עמיהוד תבור, מזכיר הספורטוטו ישראל, הם יגיעו עד סוף השנה לסכום של 35 מיליון ל"י לערך.

פרנסה שניה

למנחשים

יה זה רק טבעי שבמרוצת השנים, ככל שגדל מספר המשתתפים בניחושים וכתוצאה מכך גדל סכום הפרסים הממתי' לקים לזוכים, גבר משקלם של המהמרים שהפכו את ניחושיהם לעסק - מעין פר' נסה שניה או עיקרית, בה הם משקיעים מדי שבוע סכומים המתבטאים באלפי ל"י.

מנהלי הספורטוטו מסרבים לגלות את מספרם של המהמרים הגדולים והסכומים שהם משקיעים מדי שבוע בניחושיהם. אר' למ בחקירה קצרה, ניתן לגלות כי מספרם של המהמרים, המשקיעים בניחושיהם כל שבוע סכומים העוברים את 2000 ל"י, עובר את המאה. בין אלה ישנם כאלה המשקיעים לעצמם סכומים המגיעים לרבעות ל"י. ניתן כמובן לנחש "על בטוח" את תוצאות כל 13 המשחקים המופיעים ב"טופס הניחושים". מכיוון שבכל ניחוש אין לנחש את תוצאות המשחק בשערם, אלא לקבוע איך הסתיים המשחק - בניצחון הקבוצה המארחת (בעזרת הסיפורה 1) ב' ניצחון הקבוצה האורחת (בעזרת הסיפורה 2) או בתוצאת תיקו (בעזרת הסיפורה 3) - יש לכל משחק שלוש אפשרויות: 1, 2 או 3. אפשר למלא את כל שלוש האפשרויות לגבי כל 13 המשחקים, אלא

הו, ללא ספק העסק המשגשג ביותר במדינה - הספורטוטו.

מדי שבוע מזרימים רבבות אורחים יש-ראלים, מאות אלפי לירות למוסד המנהל את ההימורים על תוצאות משחקי הכדורגל בארץ. בשבוע רגיל עוברת ההכנסה של הספורטוטו את המיליון וחצי ל"י. יש שבועות בהם משקיעים המהמרים ב' ניחושיהם יותר מ-2 מיליון ל"י בשבוע. אין זה מפני שרמת הכדורגל במדינה עלתה, או שכל תושבי המדינה הפכו למ-שוגעים לספורט הכדורגל. זהו פשוט עסק קורץ ומפתה. תמורת השקעה של 30 אגורות - מחיר מילוי טור אחד בטופס הניחושים, הצריך להכיל את ניחוש התור צאת של 13 משחקים שונים הנערכים ב' ארץ - קלים סיכויי תיאורטי להרחיח סכומים אסטרונומיים: 175 אלף ל"י, 256 אלף ל"י ולפעמים אפילו יותר. וסכום זה נקי ממס הכנסה. אין צורך להתחלק בו עם אוצר המדינה. ואפשר לעשות זאת גם בצורה דיסקרטית, מבלי שאיש ידע כי מישהו התעשר בין לילה בסכומים ה' הופכים עני לעשיר.

אין פלא בכך, שמאנו נוסד מוסד הימורי הכדורגל בישראל לפני 13 שנים, הוא הפך מעסק הנוגע רק לאוהדי הספורט הנלהבים, למגיסה המדיקה כמעט כל אר' שני במדינה. אנשים שלא ראו בחייהם משחק כדורגל ואין להם מושג על יחסי הכוחות בין הקבוצות השונות, מנסים גם הם את מזלם. בין ממלאי טפסי הניחושים אפשר למצוא שמות כמו חנה רובינא, הגברת הראשונה של התיאטרון הישראלי, או שמחה דיניץ, יועצה המדיני של ראש-הממשלה. יתכן שבסתר, שותפה ימו אפי' לו גולדה מאיר בניחושו.

בטוטו יכול, בסופו של דבר, כל מי שני' חש נכונה את תוצאות 13 המשחקים, לקבל את חלקו בפרס הגדול. אם לא הצליח הוא לזכות בתוצאה, הוא אינו הולך לאיבוד. הוא מועבר לשבוע הבא, מגדיל את סכום ה' זכיה הראשונה.

בעוד שבפיס יש למהמר הרגשה שהוא תלוי אך ורק במזל העיזר, הרי בטוטו, במידה שיש לו ידיעה הולכה במתרחש ב' עולם הכדורגל, הוא חש את עצמו אדון במידה מסוימת לגורלו. המתח והשעשוע שבניחושו תוצאות המשחקים, הם עניין מישני. הסיכוי הקורץ להתעשרות מהירה,

כך משחקים מהמרי הענק

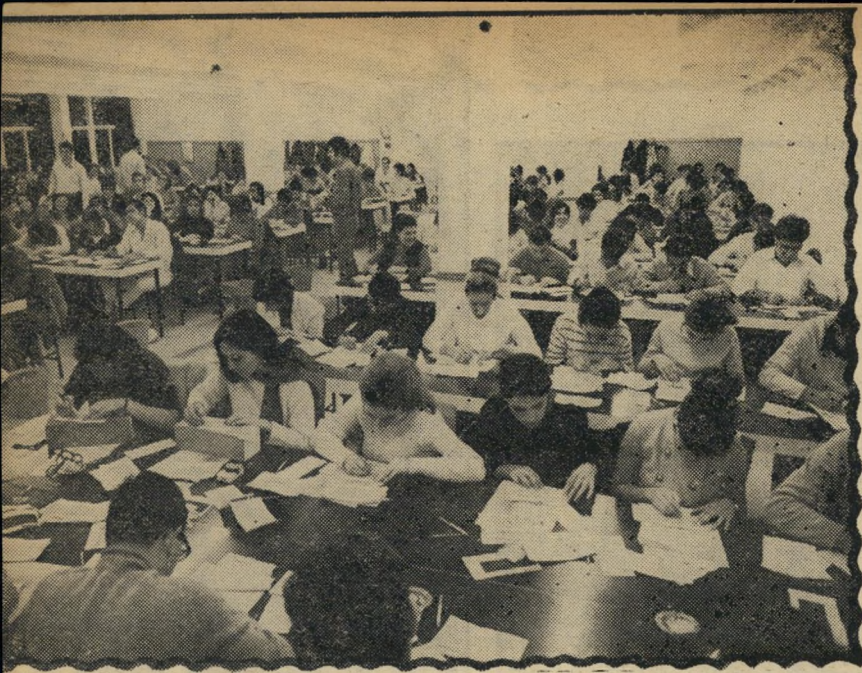
הטופס משמאל הוא טופס ניחושים של הספורטוטו, לגבי משחקי הכדורגל שיערכו בשבת הקרובה. הוא מולא, לדוגמא, בצורה בה ממלאים מהמרי-הענק בטוטו הישראלי את ניחושיהם. לגבי שמונה משחקים מתוך 13 המישחקים המופיעים בטופס, מצוין המהמר, "משור' לשים", כלומר, הוא נותן לכל אחד משמונה מישחקים אלה, בהם אין כל ביטחון לגבי התוצאה הסופית, את שלושת הניחושים האפשריים, המכסים יחד את כל האפשרויות של תוצאות מישחקים אלה. בצורה זו יש למחמר כבר שמונה ניחושים נכונים מתוך 13.

לגבי שני מישחקים נוספים (מישחקים מס' 3 ו-11 בטופס) רושם המהמר, "כפולים". באחד הוא נותן ניצחון לקבוצה החזקה יותר עם אפשרות של תיקו, ובשני (מיספר 11) הוא לוקח רק אפשרויות של ת' רעה, ללא תוצאת תיקו.

אולם עדיין נשארו לו שלושה משחקים שהוא צריך לנחש או תוצ' אותיהם בניחוש אחד לכל מישחק. אלה המשחקים, "על בטוח". כך למשל, הוא ירושם, "על בטוח" את תוצאת המישחק (מס' 6 בטופס) בין המובילה בטבלת הליגה חלאמונית לבין האחרונה בטבלה. טופס כזה של 8 "משולשים", 2 "כפולים" ושלושה מישחקים בודדים, כמובן כמילוי 26,244 טורים שלמים. כלומר: כמוהו כניחוש 26,244 אפשרויות שונות של תוצאות. טופס כזה דורש השקעה של 7,873.20 ל"י.

יכולים להיות מיספר מהמרי ענק שישלחו טפסים דומים, ואז סיכו' ייהם שווים להתחלק בפרס הגדול. אולם המהמר הרוצה לנסות לנחש לבדו את תוצאות כל 13 המישחקים, ימלא את אחד הניחושים הבדודים שלו, מתוך המישחקים, "על בטוח". בצורה הפוכה, כמו למשל, המישחק מיספר 9 בטופס. במישחק זה סיכויי הניצחון הם לקבוצה המתארכת, הפועל נצרת. לכן ירשמו מרבית המהמרים ליד מישחק זה את ת' ניחוש: 2.

לוא רצה אותו מהמר לנחש לגבי מישחק זה שלוש אפשרויות (1, 2 או 3) היה עליו להשקיע בניחוש שכזה של 23,619.60 ל"י.

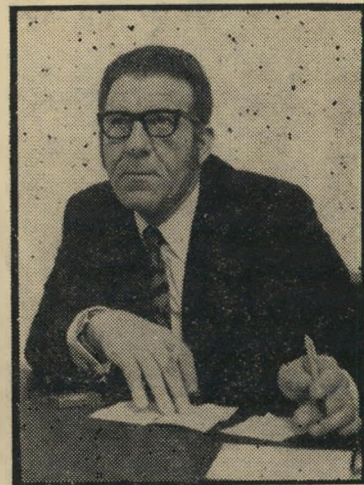

אמביציה להיות בצמרת ושאיף סכנת נשי רה מהליגה מרחפת עליהם. שם תמיד יש סיכוי שהם ימכרו את המשחק לקבוצה יריבה הנמצאת בסכנת ירידה והזקוקה לנקודות.

אבל אלינקה, עם היותו מהמר "מיקצור עי", אינו נמנה עם "מהמרי הענק". תואר זה נולד רק בשנתיים האחרונות, כאשר גילו אנשים את האפשרויות הטמונות ב"טוטו", והפכו את הניחושים לתעשייה של ממש, המייצרת עבורם את הפרסים הגדולים בטוטו.

השנים לאחד המומחים בענייני טוטו. ה"לקוחות הנכבדים ביותר של המסעדה נהגים להתיעץ עמו כיצד למלא את הטפסים שלהם.

מסכם אלינקה את רשימת זכיותיו: "ב" 1966 זכיתי ב-17 אלף ל"י. בינואר 1967

המנהל יצחק ("איו"ר") המאיר, מנהלי חברת נשר המ"ע" עילה את הספורטוטו, אומר: "הגיעו אלינו שמועות על קניית משחקים בידי מהמרים, אבל זה מעניינה של ההתאחדות לכדורגל.

בעשרת אלפים ל"י ובאפריל של אותה שנה ב-15 אלף. 1968 היתה שנה רעה, אבל ב-1969 זכיתי בפרס של 19 אלף ל"י. ב" מאי 1970 זכיתי בפרס הגדול של 115 אלף ל"י. על פרסים אחרים בסך של אלף או אלפיים ל"י, אני לא מדבר בכלל, אלה היו בלי סוף."

כמה אתה משקיע בניחושים בשבוע? נש"אל אלינקה.

"אני יכול להגיע עד 400 ל"י לכל היותר. כשזכיתי במאי 1970 ב-115 אלף ל"י, השקעתי רק 129 ל"י ו-60 אגורות. בדרך כלל אני משקיע סכומים של בין 218 ל"י ל-400 ל"י לשבוע. אני משתמש בשיטה של הצימצומים. חוץ מזה אני נותן עד סוף כוים גדולים יותר לתוצאות 1 או X ל"י משחקים הנערכים בבתיים של הקבוצות. אבל זה עסק מסוכן. יש מגרשים, כמו ל"י משל בלומפילד כיפו או מגרש הכוח ב"רמת-גן, אשר אינם יוצרים את האווירה של מגרש ביתי. אסור גם לשכוח את תפ"קידן של קבוצות מרכז הטבלה: שאין להם

אין אפשרות

רמות

תמיד היו אנשים שניסו לרמות את הטוטו, ולזכות בשיטות רמיה שונות בפרסים שלא הגיעו להם. אולם שיטות

המהמר אליהו ("אלינקה") נש"ל טק, המשקיע כל שבוע עד 400 ל"י בניחושים. בארבע השנים ה"אחרונות הצליח אלינקה לזכות בניחושו בסכום של כ-200 אלף ל"י, פטורות ממס.

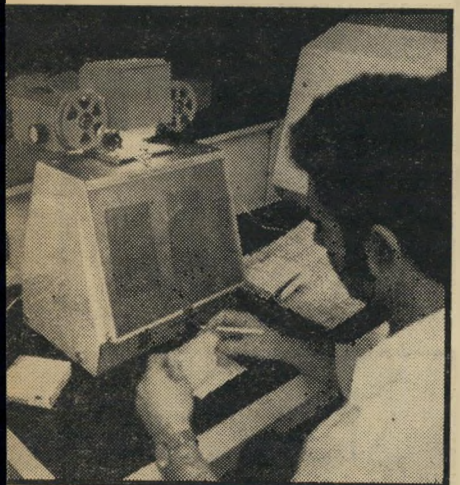
הבדיקה והביקורת של טפסי הניחושים, ה"מגיעים כיום למשרדי הספורטוטו, הן כה משוכללות ומדויקות, עד שלא קיימת כל אפשרות לרמות את הטוטו. כל טופס ניהור שים המגיע למשרדי ההנהלה מצולם על גבי מיקרופילם ומוטמן בכספת עוד לפני שהחלו המשחקים. כל טופס שזיכה את בעליו ב"זכיה מושרה עם הצילום במיקרופילם. אין

המיון

מיון טפסי ניחושי הטוטו במשרדי הספורטוטו נעשה מדי מוצאי שבת, בתום משחקי הכדורגל בידי 360 סטודנטים ו-30 פנסיונרים, הבודקים כל ניחוש ממילוני הניחושים ששלחו רבבות המהמרים. כל אחד מהם מקבל עבור חודש עבודה של שלושה חצאי ימים בשבוע כ-300 ל"י. חלק קטן מן העובדים מועסק במישרה מלאה.

תמיד אמנם קיים הסיכוי שעוד מישהו, בעזרת המזל בלבד, יצליח לנחש אותו מיס"פר ניחושים, אבל זה הסיכון הקיים בכל השקעה, והסיכון גדול תמיד מהסיכון. כך קרה שבמקומות מסוימים בארץ ה"ארגנו שותפויות לניחושים. שלושה מהמרים או יותר מתחברים יחד, משקיעים בשותפות סכום גדול בניחוש. חלק משותפויות אלה הפכו למעין מאפיה של הכדורגל ה"ישראלי, שכן הם עוסקים לא רק בניחוש אלא גם בקניית משחקים.

מספר בעל תחנת טוטו מנתניה, יעקב פרידפריס: "כמובן היו בזמן האחרון כמה שערוריות מסביב לכמה משחקים. זאת ארץ קטנה. השמועות לגבי מכירת משחקים מתפשטות מיד ומהר. היו מקרים שהשמועות הגיעו עוד לפני שהתקיימו המשחקים. אבל מי שנפגע ממעשים אלה הם דווקא המהמרים הגדולים, אלה המשקיעים סכומים גדולים והולכים. "על בטוח" לגבי כמה משחקים, מבלי לדעת שאחרים קנו אותם כבר."

המיקרופילם כל טופס ניחוח"רדי הספורטוטו מצולם על גבי מיקרופילם. כאשר העלה מנחש זכיה בניחושו, משוים את הטופס שלו עם הצילום במיקרופילם (כמו בתמונה) כדי למנוע זיופים ורמאות.

אמר על כך יצחק ("איו"ר") המאיר, מנהלי חברת נשר המפעילה את הספורטוטו: "הגיעו גם אלי השמועות על מכירת משחקים למהמרים. אבל אינני מאמין לזה. על כל פנים איני מאמין שתופעה כזו יכולה להביא להשתלטות המעורבים בדבר על הפרסים הגדולים. כל משתתף בטוטו לוקח בחשבון אפשרות כזו, והיא מופיעה גם בניחושים שלו."

כאשר נשאל המאירי אם יפתח הספרי"טוטו בחקירה לגבי מהמרים הקונים משחקים, השיב: "אני לא מנהלים שום חקירה כזו. ידוע לי שהתאחדות הכדורגל משרד הלת חקירה בעניין זה באמצעות משרד חקירות פרטי. זה נוגע לה יותר מאשר לנו."

יותר מכל נוגע עניין זה לרבבות המהמרים הקטנים, שסיכוייהם לזכות בפרסים ה"גדולים של הטוטו הולכים וקטנים ככל ש"מהמרי הענק מפתחים יותר את המאפיה של הכדורגל הישראלי.

כל אפשרות לשנות את הטופס אחרי המשחקים בהתאם לתוצאות שכבר הושגו. אין אפילו אפשרות סבירה לקנוניה של כנופיה שחלק מאנשיה נמצא בין בודקי הטפסים ו"הניחושים. מבחינה זו נסתמו כל הפרצות הקוראות לגנבים.

אולם מהמרי הענק, אלה המשקיעים מדי שבוע סכומים גדולים בניחושים, מצאו שיטות אחרות המגבירות את סיכוייהם לזכות בפרסים הגדולים. שיטות אלה אינן פוג"עות אמנם בטוטו, אולם הם פוגעות ברבבות המהמרים האחרים הממלאים טפסי ניחושים בסכומים קטנים בכך שהן מקטינות את סיכוייהם לזכיה הגדולה.

שיטות אלה מבוססות בעיקר על קניית משחקים "בטוחים". זוהי חדשה בעולם ה"כדורגל הישראלי. מסחר בתוצאות, קניית ומכירת משחקים ומשחקים, היו תופעות לחאי שלוח את הכדורגל הישראלי מאז ומ"תמיד. אולם מסחר זה התנהל עד כה בין הקבוצות לבין עצמן, או בין השחקנים לבין מליגה מסוימת היתה קונה נצחון על קבוצה יריבה, תמורת טובת הנאה ל"מיספר שחקני מפתח בה. לפעמים היתה קבוצה שלישיית קונה שחקני קבוצה אחת כדי שיפסידו לקבוצה שניה. אולם לאחרונה צצו התופעות של קניית משחקים וקביעת תוצאותיהם מראש ע"י מהמרים, שאינם שייכים לאף קבוצה. במה המדובר?

כפי שהוסבר קודם לכן, חייב כל מנחש, אפילו אם הוא מנחש בסכומים גדולים, ל"נחש תוצאות של כמה משחקים. "על בטוח". בדרך כלל הולכים "על בטוח" במשחקים בהם קבוצת צמרת ביתית משחקת בביתה נגד קבוצת תחתית, או נגד קבוצה שאין לה עוד עניין בנקודות בגלל מעמדה בטב"ל הליגה.

המהמר יודע, שבדרך כלל מהמרים מרבית המנחשים "על בטוח" על אותם המשחקים. הסיכוי שלו לנחש לבדו את תוצאות 13 המשחקים ולזכות בפרס הגדול בלי שותפים, הוא רק במקרה שיעלית לנחש תוצאת אחד או שניים מהמשחקים הבטוחים, שתוצאותיהם היו הפתעה: בניגוד לכל ה"תחזיות המוקדמות. כלומר, בעוד ששאר המנחשים מנחשים ברובם משחק מסוים יסתים בתוצאה 1 הוא רושם בטופס שלו את המספר 2.

יש מנחשים הנוהגים לנחש תוצאות מ"תיעות ויושבים ומצפים למזל שהפתעות אלה יתרחשו במציאות. אבל מהמר הענק, אינו יכול להרשות זאת לעצמו. כדאי לו להשקיע עוד כמה אלפי ל"י, נוסף לסכום מים שהשקיע בניחושים, כדי לשחרר כמה משחקי הקבוצה המיועדות לנצחון כדי ש"יפסידו במשחק.

מאפיה

בכדורגל הישראלי

חשון הכדאיות הוא פשוט. אם מהמר השקיע 20 אלף ל"י בניחושים, הרי כדי להפוך ניחוש בודד אחד ל"כפול" עליו להכפיל סכום זה. כדי להפוך ניחוש בודד של משחק אחד ל"משולש" עליו כבר להשקיע 60 אלף ל"י. כדאי לו במקום זה להשקיע עשרת אלפים ל"י, למשל, ב"שיחוד שחקנים, כדי לקבוע תוצאת משחק מפתיעה, שמוכסת לו כי רק הוא הצליח לרשום אותה בטופס שלו.

8

שלטות
כפולים
26.244 טורים

עשה לך מנהג קבוע —
מלא טוטו כל שבוע

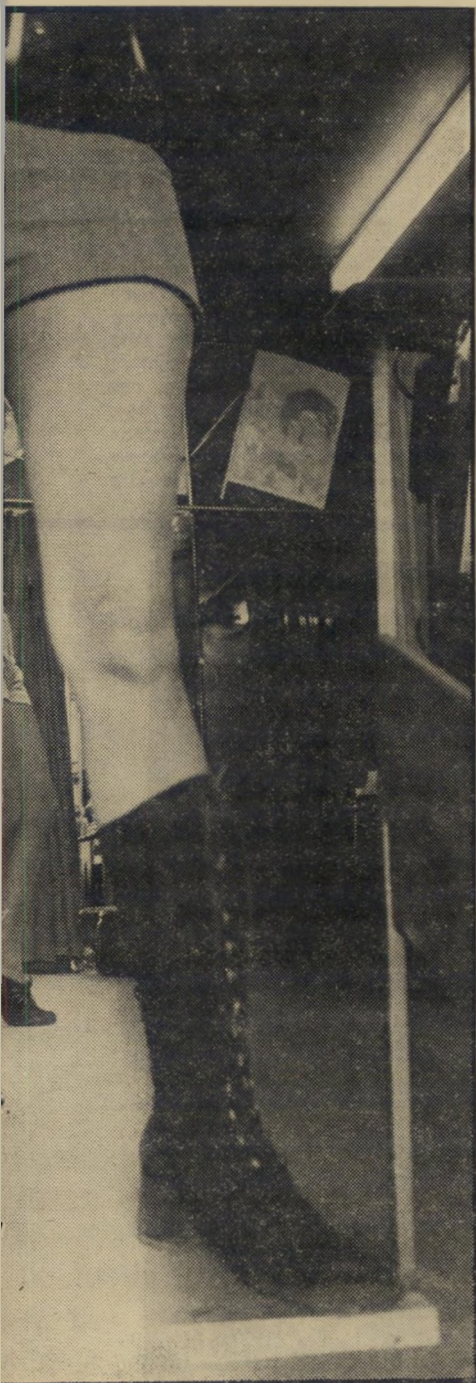
שרית בגרבי רשת וחולצה שחורה הדוקה, המבליטה את מעלר תיה, מדגימה שרית, שהיא ספרית צמרת, "שורטיס" מפוספסים, רקומים בקצותיהם.

אלו חולצה ותיכות

צפירה קינן, בעלת גלריה לאמנות, אלגנטית ביותר בזוג מיני-שורטיס ירקרקים, החושפים זוג ירכיים למופת, מגפיים גבוהים מבריקים, ומספחת צוואר תואמת — מדגמי מה את חופש התנועה והקלילות שמאפשרת לנו האופנה החדשה.

רוזנה רוזנה טובין חולמת בהקיץ באמצע הרחוב ב" חולצה ורודה ו"שורטיס" אפורים דמויי גינס קצוצים, עם חנות מלפנים וכיסים סמליים. רוזנה, לשעבר מלצרית ב"מנדיס", עובדת מאז נישואיה בבוטיק השייך לבעלה.

מי נכנסת למיניכנס?

תשובה פשוטה וחדמשמעית: כל מי שרק מצליחה להיחזק לתוכו. הי מיניכנס — מכנסימיני המכונים שורטיס בלשון עם זר — הם הלהיט הלוהט ביותר כיום במרכזי האופנה בארץ, ועל ישבנה של כל צעירה בעלת זוג רגליים סביר ו מעלה. ולפעמים אפילו בלי זוג רגליים כזו. אותן נשים המנסות עדיין לשמור על שפיות דעתן, ולא לשוטט ברחובות ב" מכנסיים המתאימות לבנות גן-הילדים — נותרו במיעוט מבוטל. כל השאר — מתחת למאקסי או בלעדיו — התברגו לתוך הי מיניכנס, ויצאו לדרך. למה בעצם? אין אחת שאין לה גם תשובה לכך: ליאורה גליק, שחרחרת חטובה: "ב" תחילה כולם הסתכלו עלי. אבל אחר כך הופיעו יותר ויותר בחורות במיכנסים קצרים, לעבודה לא הלכתי בשורטיס. אני פקידה ועומדת להתגייס לצה"ל. אם, אחרי שאשתחרר, המכנסיים הקצרים יהיו עוד באופנה, בהחלט אלך בהם לעבודה." ספרית מרי בנו, חתיכה עליזה השמחה בכל חייוש: "עם המיני אני הייתי הרא" ב

"החבר שלי התנגד בהתחלה שאלבש שורטיס אחר כך נכנע"

שונה שהעיוה לצאת לרחוב — או עם מיכנסים קצרים לא? בעבודה בהחלט אני יכולה ללבוש אותם. אצלנו כל מה שחדש זה יפה."

בתיא נחום, 20, דיקת גיורה ובעלת שיער אדמדם: "אני ספרית, או בזמן הי עבודה אני צריכה ללבוש חלוק לבן. אבל

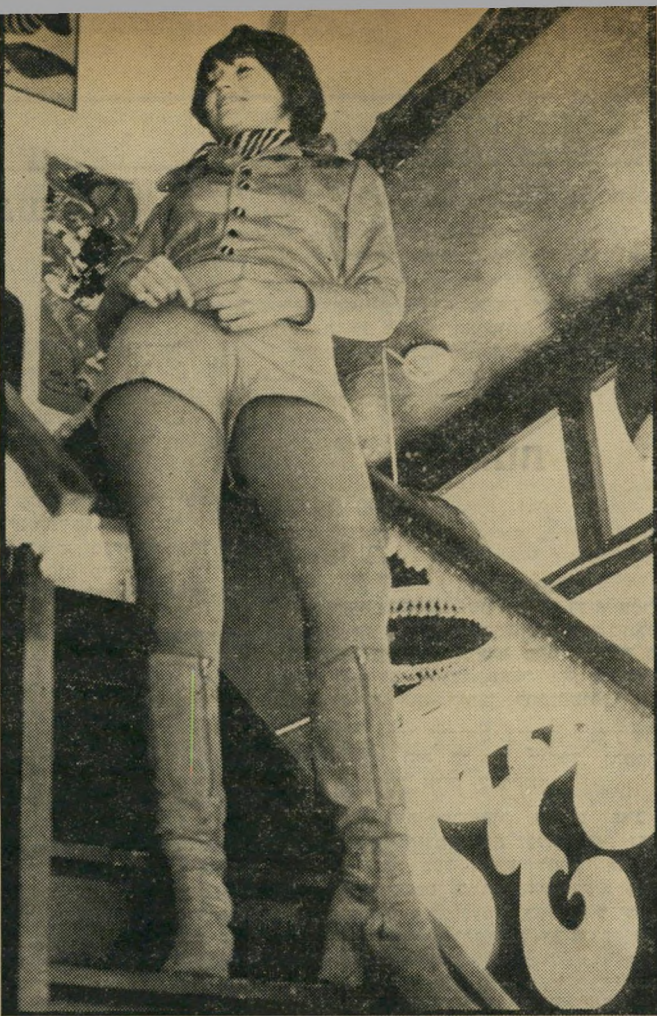
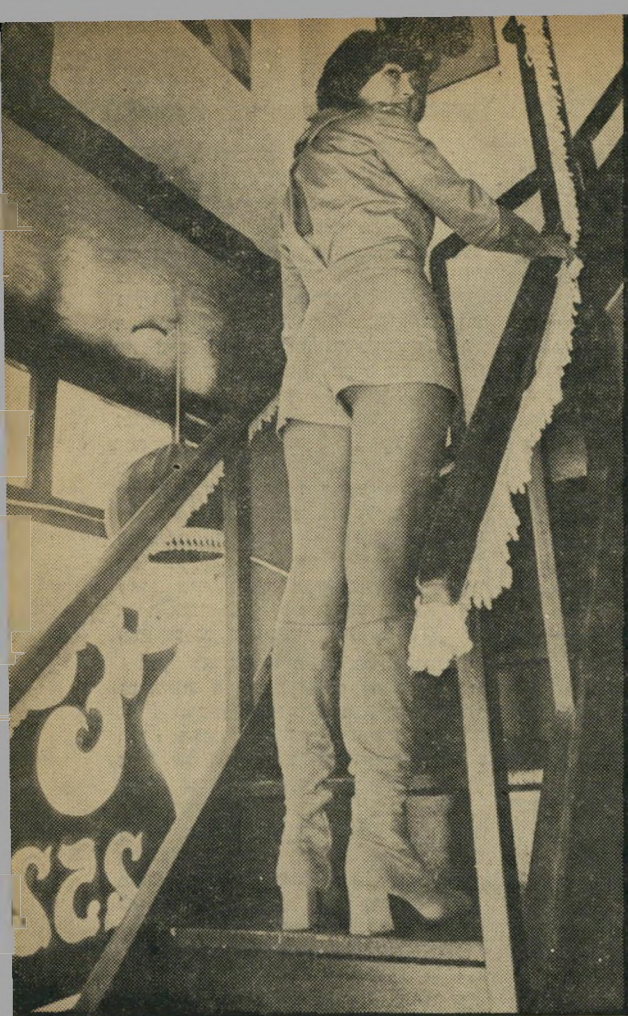
בחיה בתיא נחום (מימין) באוברול "שורטיס": "כבר קניתי לעצמי סידרה שלמה של "שורטיס" בכל הסוגים מחוץ לעבודה. אני לובשת רק "שורטיס".

ליאורה ליאורה גליק ב"שורטיס" סרוגים. "בהתחלה כולם הסתכלו עלי. אחר כך פחות. כשאשתחרר מי צה"ל, אמשיך ללכת ב"שורטיס" גם הלאה."

ליזה ודיסי ליזה (מימין) ממספרת דויד ול יפות באמת: בגרביים שחורים הוא סקסי ביותר — שלא לדבר על החגורה. בתמונה המוכרת סחורה זו, ריקי נכנסה ל"שורטיס" מרגע הולד תנ

אית זו, שסירבה להזדהות, מדגימה שילוב אביי
בי של "שורטס" שחורים עם מגפיים וי
ים, כן, ומשקפי שמש ענקיים. המיניכנס נולד עבור
אלה, דקיקות גיזרה — אך לא לבעלות גוף קצר ורחב.

מדגימים את העקרון שעליו מבוססים ה"שורטס": גבוה יותר, צמוד יותר, חושף יותר. אמן. כיצד נולדו ה"שורטס"? האם כהתי קוממיות מצד הגברים והנשים נגד המקסי והמידי, שהשתלטו על האופנה בניגוד לרצון כולס? "קשה להחליט, העיקר שהם כאן."

רוחקה רוחקה ברזין, בעלת בוסיק, ביבהי, לא חלמה כלל להשליך אחרות לתוך האופנה החדשה, מבלי לשים לפני כן נפשה בכפה. אם לשפוט לפי המראה הכפול, מל פנים ומאחור גם יחד — היא יצאה בשלוש. מכנסי החאקי שלה

מחוץ לעבודה אני הולכת כמעט רק ב" שורטס. כבר קניתי לעצמי סידרה שלימה של מיכנסיים קצרים מכל המינים והסוגים והצבעים והדגמים. הם נוחים ויפים, ועו שים את האשה נחמדה, בגלל שמרגישים בהם צעירה ושובבה." זבנית ריקי אנגיל 22 : "החבר שלי התי נגד בהתחלה שאצא בערב עם השורטס."

"כמובן שמסתכלים עלי ברחוב. אז מה? שיסתכלו"

אבל אחרי שהלכנו לקולנוע והוא ראה את כל האחרות בשורטס, הסכים שגם אני אלבש."

ברטה כספי, 19, בינתיים לומדת לבג רות : "זה פחות נועז מן המיני. אבל בג לל שזה חדש או כולם מסתכלים. אבל יתרגלו במשך הזמן. כמו לכל חידוש." רחל רוגל, 20, פקידה : "הבוס שלי יצט רך לקבל את השורטס כמו שקיבל את המיני, אם זה באופנה, הרי שאין בזה שום דבר שיצדיק לאסור עלי ועל האחרות לל בוש מיכנסיים קצרים. כמובן שאלך בהם לעבודה. עדיין לא הלכתי, אבל אלך." מלי פרק, 18, פסלת : "זאת אופנה משגי עת. יש משהו פיקנטי באשה שלובשת שורטס."

אולגה לוי, מוכרת בבוסיק : "אני לא כל כך נועזת, או רק עכשיו התחלתי, אחי רי שראיתי ביום שישי כליכך הרבה בחור רות בשורטס. אני אומנם מעדיפה מקסי לערב, ומידי אחר הצהריים, אבל בבוקר אין כמו שורטס."

יעל קופלביץ : "לבשתי אותם פעם אחד והתאהבתי בהם. כמובן שבזמן העבודה אני לובשת אותם. אחרי העבודה, איך לפע מים. אני לא אוהבת ללכת כל הזמן באר תו בגד. לכל בגד יש הזמן שלו. אבל ראיי תי שגם בערב יוצאים איתם, אז אולי גם אני אלך בהם בערב. כמובן שמסתכלים עלי ברחוב. אז מה? שיסתכלו. ועוד איך יסתכלו. וכי בשביל מה המצי או את זה בכלל ?

יעל ומלי יעל קופלביץ (למעלה) בזוג "שורטס" מקסי — יש בהם מקום לקיפול שלם. מלי פרק (למטה) לובשת "שורטס" מיני אמיתיים — אך מוסתרים מתחת למעיל המקסי, למרות שלפי דעתה ה"שורטס" פיקנטיים מאוד.

זה, מוכיחה את יתרונות ה"שורטס" לבעלות רגליים "שורטס" שחורים, וחולצת מלמלה שחורה. האפקט למעלה, הרגליים רגלי ריקי אנגיל, זבנית בחנות נתקלה בהתחלה להפתעתה בהתנגדות החבר שלה.

דינה דינה ברוך (משמאל) מוגימה מערכת המורכבת מ"שורטס" סרוגים ואפודה זהה. כדוגמנית מקצועית, מצליחה דינה להיראות טבעית בכל בגד.

כדי להצביע על המערך הפוליטי שמתעתד משה דיין להקים.

בראש וראשונה בולטים בה חברי הכנסת ממפלגות שונות. מלבד גד יעקבי עצי מו חברים בלישכה ח"כ אברהם כ"ץ וח"כ גרעין פת מהפלג הליברלי של גח"ל. מקרב הח"כים של המערך, ניתן למצוא ברשימה את ח"כ עדי אמוראי, וח"כ בן ציון חל- פון, סגן שר החקלאות. מקרב הח"כים של המפד"ל חבר בלישכה החדשה רק ח"כ זבולון המר, הדינאיסט המושבע שבצעירי המפד"ל. אולם מלבדו ניתן למצוא ברשימה עוד רבים מצעירי המפד"ל, הדינאים ודעותיהם הקיצוניות: דניאל ורמון, הרב ישראל הס מיישיבת בני עקיבא ברעננה, דוד הדר, אהרון כהן — יושב ראש המשמר הצעיר של המפד"ל, משה אישון ור שאל שף. ניתן למצוא ברשימה גם את הדר אבנר שאקי, סגן שר החינוך ואת ח"כ זלמן שובל מהרשימה הממלכתית.

נוסף לאלה חברים בלישכה הדינאיסטית גם אישים אחרים בעלי אמיציות פוליטיות, כמו: הרב מנחם הכהן, הרב של הסתדרות; ראובן ויטלה, יושב ראש הדור ה- צעיר של המפלגה הליברלית; יחיאל לקט, מוכיר המשמרת הצעירה במפלגת העבודה; יוסף ורדי, מנכ"ל משרד הפיתוח; אמנון גולן, מפעילי רפ"י לשעבר וכיום דובר אוניברסיטת תל אביב; עורך דין רם כספי, מראשי התנועה "דין — לראשות המשל"ה; ואלהו שפייר, חבר מועצת עיריית תל אביב מטעם המערך.

עיתונאים, מדענים

ורבנים

מעניין שמקרב פלג חרות בגח"ל הצטרפו ללישכה החדשה דחוק שני הפעילים המקורבים ביותר לעזר וייצמן — פלג תמיר, מנכ"ל התאחדות בעלי התעשייה ודוד קוליק, מי שהיה ראש לשכתו של עזר קבוצה נכבדה בלישכה היא קבוצת עיתונאים שבה, הידועה אף היא בקירבתה למשה דיין: הדר מיכאל ברזנר; יצחק לבני, עורך במחנה ומפקד גלי צה"ל; דן הלפרין ואלימלך רם מרשות השידור; שלמה נקדימון מדיעות אחרונות; מנחם תלמי, רב גולדשטיין ודניאל דגן ממערב; ואהוד זמורה מדבר.

חברים אחרים בלישכה הם אלימ (מיל), גדעון אלרומ, מאליע; האדריכל סעדיה מנול; מרדכי נסיה, פרופסור מיכאל סלע, סגן נשיא מכון וייצמן; פרופסור עמיאל סעדיה מהחבר האוטומי בנחל שורק; ישראל קיסר מהועד הפועל של ההסתדרות; צבי צפירי ויוסף צחנובר ממשרד הביטחון; והרב ישראל לאו, אחיו של דובר משרד הביטחון.

ראוי לציין כי ברשימת אחי הלישכה נמצאים, במספר זעום ביותר, גם מספר חברים שאינם בדיוק דינאיסטים בדעותיהם.

כך למשל בולטים ברשימה שמות כמו דניאל בלון, כתבו הפרלמנטרי של דבר, או עדי יפה, מי שהיה יועץ לראש הממשלה ואחד המועמדים שנפסלו השבוע למשרת הממונה על הטלוויזיה. אולם רוב רובם של אחי הלישכה הם דינאיסטים, שבעבר כבר גילו את דעותיהם ועמדותיהם בגלוי.

בעיות של

גני-ילדים

שה לשער שחבורת אנשים נאה זו, שהצטרפה למוסד סוליד, הומאני ו- מכובד כמו בני ברית, תקדיש את מייפגיה לבעיות של גני ילדים או הקמת ספריות בשכונות עוני.

אמנם פעילי בני ברית מציינים בגאווה, כי במסדר כמו שלהם אין חלוקת כסאות ומישרות. להיפך, האחים המצטרפים ללישכה חייבים לתרום לא רק מזמנם אלא גם מממונם. זאת הפעם הראשונה שסגן שר יצטרך לשלם בשביל הארוחה שהוא אוכל עם חברי הלישכה, ומנכ"ל משרד המשלוח לא יבקש קבלה עבור אותה ארוחה. אמר אחד מפעילי בני ברית.

אבל מי שמתפתה להאמין שחבורת ה- צעירים, הסקידים והמדענים בעלי השאיפות הפוליטיות, הצטרפה לבני ברית משום ש- אין לה עיסוקים אחרים או כדי להגן את עצמה לנימוסים נאים, אינו אלא תמים. ההרכב האנושי של הלישכה מדבר בעד עצמו.

מיסדר אבירי דין לא נועד לכיבודים ו- לתוארים, אלא לפעולה, בכוח העת.

במדינה

השטחים

התרת

הרצועה

מי נתן את ההוראה? זאת היתה אחת השאלות שהיה צריך לברר הקצין הבכיר שמונה בזמנו על ידי הרמטכ"ל, כדי לחקור בתלונות על מעשים חריגים מצד חיילי צה"ל כלפי האוכלוסיה האזרחית בעזה, בתקופת "היד הקשה" בתחילת חודש ינואר.

המסקנה שהעלה אותו קצין בחקירתו היתה, שהמעשים שנעשו, נעשו על ידי חיילים בודדים כפרטים, מבלי שניתנה להם הוראה לכך. הם פשוט פירשו לא נכון את ההוראה על "יד חזקה", מבלי שניתן תיד-

אל"מ (מיל) פונדק
ידידות מחודשת

רוך מתאים ומבלי פיקוח מגבוה על מעשיהם, בשטחים הנתונים לפיקוחם.

אף על פי כן מצא הרמטכ"ל לנכון לגנוף "גזיפה אדמיניסטרטיבית" במספר קצינים, בתוכם קצין בכיר, על שלא פיקחו פיקוח צמוד על מעשיהם של החיילים באותה תקופה.

לאחר אותה גזיפה התעוררה השאלה: מדוע הסתיימה הפרשה בדרג של גזיפה לקצין בכיר, שאינו קובע מדיניות? מי ש- קבע את מדיניות "היד הקשה" היה שר הביטחון משה דיין עצמו. כשרביטחון ה- עובד גם בשטח ולא רק במשרד, היה הוא עצמו צריך לפקח, לא פחות מהקצין הבכיר, כיצד מפרשים את המדיניות שלו בשטח.

כמו בפרשת כפר קאסם, ב-1956, בה הסתיימו ההאשמות בדרג של מספר חטיבה, כשהממונים עליו נשארו נקיים מכל אשמה, כך אירע גם הפעם. קובעי המדיניות יצאו נקיים. מבצעי המדיניות נעושו. העונש היה אומנם רק גזיפה, אבל לגבי קצין בכיר גזיפה היא עונש משפיל ביותר.

ידידות מחודשת. לא היתה זו ה- ביקורת היחידה שהוטחה כלפי משה דיין לאחרונה. ביקורת מסוג אחר לגמרי היתה קשורה ביחסיו עם אישיות הנמנית על מקורביו — אלוף-משנה (מיל) יצחק פוג- דק.

יצחק פונדק (57), היה מפקד גדוד בת- חילת מלחמת העצמאות וכעבור שנה הפך למפקד חטיבה. מי שהיה מפקדו הראשון של הנח"ל בשנת 1950, היה מפקד חיל- השריון בשנים 56—1953, כשמשנה דיין היה רמטכ"ל. למרות ידידות בין השניים, לא מנע דיין את פרישתו של פונדק מה- שריון מפני שהטנקים שלו לא הגיעו אף פעם בזמן למקום שהיו צריכים להגיע. מאז פרש פונדק משרותו הצבאית הפעיל, שימש בתפקידים ממלכתיים שונים, החל ממנהל חבל ערד, דרך ציר ישראל בטונגיה

ועד לתפקידו האחרון כעוזרו של שר-הע- בודה.

למרות כל מה שאירע ביניהם, לא שכח משה דיין את פונדק. הידידות המחודשת בין השניים עוררה פליאה רבה. שכן, במי- רוצת 15 השנים האחרונות קם דור חדש הרואה עצמו זכאי לידידותו של דיין. מדוע זכה בה דחוק האל"מ הקשיש, שהיה יותר מכשור מנותק מצה"ל?

עיתונות

איך מת

נאצר ?

הידיעה שהפיצו שני כתבי רדיו אמרי- קאים שביקרו בישראל, הייתה גלוי בעולם. היא התיימרה למסור מפי מקור מוסמך כי נשיא מצרים לשעבר, נאצר, לא מת כחת טבעי, וכי היה קורבן להתנקשות.

היו רק שני ליקויים בידיעה המרעושה: מקורה לא היה כל כך מוסמך, והמקור עצמו התייחס אליה בספקנות.

המקור היה פרופסור אלברט סייבין, נשיא מכון וייצמן. הוא יכול להיות ודאי מקור מוסמך בכל הנוגע לנעשה בתחום המכון או בשטחי המדע שהוא בקיא בהם. אבל כשהוא מגיע לעסוק בענייני מדיניות, אין הוא זוכה לאותו יחס רציני בו הוא זוכה כאיש מדע.

פרופסור סייבין גילה את הסיפור, "לא לפירסום", לשני כתבי הרדיו האמריקאים בסעודה שנערכה במכון וייצמן. אחרי ש- השניים הפיצו את הידיעה בעולם, הסתייג ממנה גם סייבין, טען כי הידיעה אינה אלא חשד, המבוסס על אינפורמציה שנמסרה לו "על ידי אנשים הקשורים עם משהו בצבא מצרים שברח משם לפני מות נאצר". לפי ניתוחו של סייבין, אם אומנם מת נא- צר כתוצאה מהתנקשות ולא מחת טבעי, נגרים הדבר בידי קבוצת קצינים אופוזיצ- יוניים בצבא מצרים, שרצו להגביר את המעורבות הסובייטית לצד מצרים כנגד ישראל.

מי רמז ראשון? הניתוח הפוליטי שלל מהידיעה את מעט האמון שאפשר היה עוד ליחס לה. שום קבוצה פרו-סוב- ייסית לא הפיקה תועלת כלשהיא ממותו של נאצר. להיפך, אם היה משהו מעניין בסילוקו של נאצר היו אלה דחוקא ה- מעוניינים בקרע בין מצרים לברית המוע- צות ובניטרול ההשפעה הסובייטית על ה- צבא המצרי. אלה יכלו להיות רק נציגי סוכנות ביון מערבית.

המעניין בכל הפירסום הוא בכך, שהוא לא היה חדש כלל. היה זה מעורב שפירסם את האפשרות שנאצר לא מת מחת טבעי, בניתוח ארוך ומפורט, מאת כתבו אורי

הקואליציה

החייל שכמעט

הפיל ממשלה

חנוך לנגר הוא אומנם חייל, אולם עובדה זו לא מנעה בעד בית דין רבני של מדינת ישראל להכריז עליו ועל אחותו מרים כעל מזמורים. גם בית הדין הרבני הגדול, שבפניו ערערו השניים, פסק כי הם אכן מזמורים, חייל או לא חייל.

גילה את הפרשה לראשונה כתב הארץ דן מרגלית. למרות שהיתה ידועה גם לעיתונאים אחרים, הסכימו הללו שלא לפרסמה, על-מנת לאפשר לצדדים לפתור את הבעיה בשקט. הם פירסמו את הסיפור ביום ה- שלישי השבוע, לאחר שנודע להם כי יפורסם בהעולם הזה.

נישואין ללא גירושין. אימם של חנוך ומרים נישאה בפולין בתקופת מל- חמת העולם השנייה. בעלה היה פולני נוצ- רי, שעל-מנת להתחתן איתה הסכים להת- גיר. לזוג נולד ילד. מאוחר יותר נפרדה האשה מבעלה, עלתה לישראל, מבלי שטרחה להתגרש ממנו כדת וכדין. כאן — התחתנה מחדש.

מנישואיה השניים נולדו לה חנוך ומרים. אלא שאו הגיע לישראל בעלה הראשון, התייצב ברבנות, ביקש להכיר בנישואיו שלו כתקפים. הרבנים הסכימו לדעתו. ה- תוצאה: לידה של האשה שנולדו מנישור- איה השניים — מזמורים, מאחר שמעולם לא התירה את נישואיה בפעם הראשונה.

לילדים עצמם נודע הדבר כאשר הגיש חנוך לרבנות בקשה להנישוא. בקשתו נדח- תה. מאחר שכממזר אין הוא יכול להנישוא לבת ישראל.

פסקדין ממזרי. לאחר שנידחה עיר- עורם בפני בית הדין הרבני הגדול, פני- או החייל ואחותו אל עורך הדין רם כס- פי. זה היפנה אותם למשרד הביטחון. כך הגיעה השערווריה לאונוני של שר הבי- טחון.

דין התרתה, העלה את הנושא מייד ב- ממשלה. במקביל ביקש מהרב שלמה גורן לנסות לבטל את פסק הדין הממזרי.

בתגובה, אימה המפד"ל על משבר ממ- שלתי, אם יבוסל פסק הדין. בהתייצבויות, בהן השתתפו שר הביטחון, שר הדתות, והיועץ המשפטי לממשלה מאיר שמגר, יצא דיין להגן בתוקף על מה שנראה בעיניו כפגיעה שאין חמורה ממנה במורל צה"ל. הודיע כי יפוצץ את חוק הנישואין והג- רושין הנוכחי, אם לא יכירו הרבנים בחנוך ומרים כיהודים. ורח והרפטיג ניסה למצוא מוצא, אך לא הצליח.

לא איכפת לי. כבפרשת הלן ויידמן, לפני חצי שנה, נחת עתה הכדור שוב בחיקו של הרב גורן. הוא זה שבדין למנוע כי

האם מת נאצר? איתנה טבעית? על אף הידיעות על מחלתו הקשה, אין מוצאים מכלל אפשרות שנשיא מצרים נפל קרבן להתנקשות. - עתה תחרף מלחמת הירושה

פירסום: 12 יולי 1970

פירסום: 12 יולי 1970

פירסום: 12 יולי 1970

הידיעה ב"מעריב" בנובמבר 1970

טוב במדע, חלש במדיניות

רגע את פיצוץ הקואליציה — וכלל לא בגלל השלום והשטחים. מוחו המפופל של גורן מתייגע עתה קשות, על-מנת ל- הוציא את הממשלה מהבוקר אליו הכניסותה חכמי הדת. הצדדים בסיכסוך הסכימו ל- הקים ועדה מיוחדת, שתבדוק את הפרשה מחדש על סמך החומר שמכין עתה גורן. כל זה לא עניין במיוחד את הרב שלמה קרליץ מבני ברק, אב בית הדין שחתם על ממזרותם של שני האחים. "כן, פסק הדין בעניין חנוך לנגר נראה לי צודק", קבע. "כן, שמעתי שהרב גורן מטפל בזה, אבל לי לא איכפת מה שהוא עושה".

יחד עם זה, השאיר לעצמו הרב פתח לשעת חירום: "אם יוכל הרב גורן להביא עובדות חדשות בפרשה — אז בבקשה, שיבא".

שישו ושימחו - מאנדי בוערת - והקהל משלים

"כל הרעיונות שלו הם בלוף אחד גדול, קבע אחר. הוא שחצן, בטוח שתפס את אלוהים ב... חושב שהוא יצליח לסדר את כולם תמיד. כשאני אגמור עם הארץ, יש לי תמיד אפשרות ללכת לעבוד על אמריקה, הוא אומר.

"אין ספק שהוא זרין. אבל לא בכיוון הנכון. ערב האש שלו הוא דוגמה אופיינית. ומה שהוא עשה שם עם שחקני שיעור — אופייני לא פחות. הנהלת היכל התרבות

מחליט בעצמי על המטרות. אני לא יודע אפילו מי אירגן את הערב הזה."

דרורה חבקין: "סיפרו לי שהערב מיועד לטובת חברים שלי מלהקת הזינה הקרה, שכלי הנגינה שלהם נשרפו בדליקה שי פרצה בברברים. כשראיתי אחר כך את המודעה שזה לטובת מאנדי, התרגנתי. אמרתי לו לי שלא לשים לב למודעות, זה סתם. מה קיבל הקהל תמורת כספו, מאותם אנשים שכן הופיעו?"

גורג איברהים מהטלוויזיה, אבי סולידאנו, עליזה עזיקרי, צביקה פיק — כל אלו לא הופיעו.

לא פנו

לא פנו

מה הם לא הופיעו?

"יום אחד ראיתי את השם שלי, כי מפתיע, במודעות של ערב שירי אש, מס'

יתרה זו שערורייה שמעטות דוגמה, אף במדינה בה שערוריות הן עניין של יום יום. עולם הבידור רגיל דיו למעשים שנלחצים אליהם שמות-תואר גלויים — אך מה שהלך ביום הרביעי שעבר בהיכל התרבות, שבר שיאים. בשביל זה באתי? בשביל זה הוצאתי 14 ל"י? קונן סמל צעיר בשורה 8 בפני ידידותו. הוא לא היה היחיד. 1750 איש קנו כרטיסים, למופע ערב שירי אש, במחיר

דרורה חבקין
אל תשימי לב

חנן גודרבלט
לא פנו אלי

צביקה פיק
לא פנו אלי

יוסי בנאי
לא פנו אלי

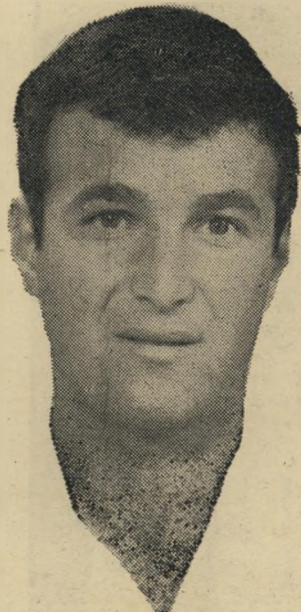
הודיעה לו שאינה מתנגדת להופעתם של שחקני שיעור — אך לא בשירים מתוך שיעור. מאחר שלדעת ההנהלה שירים אלו אינם הולמים את רמת המקום, מה עשה גרוס? העלה את השחקנים על הבמה, כדי להוכיח לקהל שהביא אותם באמת — וי הודיע שהם לא יכולים להופיע, כי הנהלת היכל התרבות לא מרשה זאת."

לסענת מארגני הערב הם הזהירו את הקהל מראש, במודעות, ששינויים אפשריים. חוץ מזה, הם טוענים, האמנים איחדו להגיע להיכל התרבות ממקומות הופעה. או מה הם אשמים בכך.

"כל הערב הזה היה הפסד אחד גדול, אמר אלכס ברנשטיין. מכרנו כרטיסים ב-9500 ל"י בלבד והיו לנו הוצאות של 12 אלף ל"י. ההכנסות לא היו מיועדות אפילו למאנדי, אלא כדי לשקם את המסעדה סינית שלה. בטכס הפתיחה של המסעדה היה רפי שאולי צריך להכריז שכשיקבל חזרה את דמי הביטוח מהשריפה, הוא יתן רום אותם לאילנושיל פוליו."

חבל שאקהל לא ידע שכל העסק היה רק לחוזה. יתכן שאז היה מסכים לשלם מחיר רים כסוליס בעד המופע העלוב שבזכה את מארגניו והאמנים שהופיעו בו.

בנינו בהיכל

אמרגן גרוס
בזיון

עשר ל"י במופע לכרטיסים. לא היה אחד מהם שלא בכה על הכסף. מודעות הענק שפירסמו את האירוע זעקו: אש בהיכל התרבות. הייתי שורף באש את מי שדפק אותי ככה, רטן אחד המאזכובים ביציאה.

קהל

צמא-דם

לא התכוון, מבלי לדעת זאת, לי אמרגן הזרין במיוחד ראובן גרוס, שי יחד עם שותפו אלכס ברנשטיין אירגנו את האירוע הלוהט. ערב שירי אש נועד להיות מופע בהתנדבות של מיטב אמני ישראל — למען שיקומו של דיסקוטק-מסעדה מאנדי שעלה בלהבות. מובן שאת הקהל שמילא את היכל התרבות לא עניינה הצדקה. עניינה אותם הרבה יותר רשימת-הענק של ה-אמנים שאמורים היו להופיע בפניהם, שי כללה את הפופולריים ביותר, מאריק איינשטיין והלאה.

אלא שרשימת האמנים שלא הופיעו — רצינית יותר מאלו שהופיעו. אילי גורג, ליצק, חדווה ודודי, להקת פיקוד דינגוף, יוסי בנאי, צוות משיער, חנן גודרבלט,

זה סקנדל. צריך לעשות משפט, קצף בתום ההופעה גבר הדור לבוש, בשנות העמידה, שנראה כמו אחד שלא רגיל שי ידפקו אותו. "כולם מלבד אריק איינשטיין ועוד בודדים, הופיעו כאילו הם עושים סוף בהם מופיעים. כאילו הם מטיילים בי דינגוף. אורי זוהר הסתובב על הבמה כל הזמן — אני לא יודע למה. הופעה הוא בסך לא נתן. הבמה היתה ריקה בלי שום קישוט, רק שלט פירסומה כל אמן שהיה פוע, ראו אצלו ברור שהוא משתדל לנפח ולהאריך את זמן ההופעה ככל האפשר, כדי לסתום את הזמן. בגלל זה גם התחיל לו באיחור של עשרים דקות. קהל נירגו שהתקבץ מסביב הסכים בקריאות נועזות.

איך להרוויח

משריפה

האחראי לכל המהומה, ראובן גרוס, הוא בחור זריז ודיבור ומהיר-מחשבה. בנו של בעל חנות-מכולת שהפך לקבלן ו-סטודנט באוניברסיטה, החליט גרוס כי ענף האמרגנות יהיה כר מתאים לכישרונותיו המיוחדים. "הוא מלא רעיונות מבריקים", סיפר אודותיו השבוע חברו. "הנה, רק נשיך מאנדי — והוא העלה על הרעיון איך לעשות מזה כסף. האמנים בהתנדבות — וההכנסות חצי לכיסו וחצי לבעלי מאנדי."

פר יוסי בנאי. "היו לי שתי אפשרויות: להתחיל לכתוב מכתבים, או פשוט לא לי. בוא. כיוון שאני בן-אדם עובד, החלטתי להתעלם מזה. יום אחרי שהתפרסמו המודעות, פנו אלי, ביקשו שאופיע. אמרתי להם שלא וזהו זה."

"פנו אלי אחרי שהמודעה התפרסמה בי עיתונים, מספרת עליזה עזיקרי. "אמרתי לי שזה ערב של שריפות. לא הסכמתי. יש לי נסיון עם ערבים כאלה. אם לערוך ערב בי התרמה, או מדוע לא בשביל מושב זקנים למשל? בשביל דיסקוטק זה מיותר."

צביקה פיק, כוכב שיעור: "כשפנו אלי, זה היה אחרי ששמי התפרסם במודעות כי אילו אני מופיע. הפניתי אותם לאמרגן שלי, לי, חיים סבן."

חיים סבן: "כשראיתי את שמו של צביקה במודעות, פניתי לאמרגנים ושאלתי אותם איך הם פירסמו את שמו. אז הם אמרו שהם דיברו עם צביקה."

זה

סקנדל

חנן גודרבלט: "אלי בכלל לא פנו. פתאום ראיתי את השם שלי במודעות בעיתונים. אפילו אף היו פונים אלי, לא הייתי מסכים. כשאני מופיע בהתנדבות, אני

במדינה

מופעים

אמנים — עכשיו

שלום אחר-כך

„אמנים למען השלום“ הוא אירגון שי-נולד בשיתוף טלפוני. הוחלט כי „צריך לעשות משהו“ אחרי שהממשלה השיבה מה שהשיבה לאירינג.

ההיענות לקריאה היתה גדולה: אילי גור-ליצקי, אריק ושושיק לביא, אריק איינשטיין, צמד דרום, אילנה רובינא ולהקת הצ'רצ'י-ליס נענו מייד לקריאה, כשהמחשבים והסופרים יעקב (שיר השלום) רוטבליט, ייבי ודן בן-אמוץ מצטרפים לאורי זוהר ועמוס קינן תוך חצי שעה של גיוס טלפוני.

מי שסירב להכיר ב„אמנים למען השלום“ היתה דחאק רשות השידור. סוכנות הפירסום, שהעבירה את ההודעות לשידור, קיבלה קריאה טלפונית בשמו של משה חור-בב, מנהל הרדיו, שהודיע כי „אין דבר כי זה כמו אמנים למען השלום, ולכן לא נוכל לשדר את ההודעה תחת כותרת זו.“

התפרצות זעם. בשבת בבוקר התברר כי שידורי ישראל טועה, כרגיל. שוט-רי התנועה בסיכוב של קיבוץ שפיים השתלטו בקושי על התור הארוך של מכונות פרסיות, משאיות, אופנועים, שזרם לאמפי-תיאטרון הגדול שהתמלא על אלפי מקומות. תיר. אורי זוהר התגרה בקהל: „באתם

אריק איינשטיין במופע
פופולרי מן השלום?

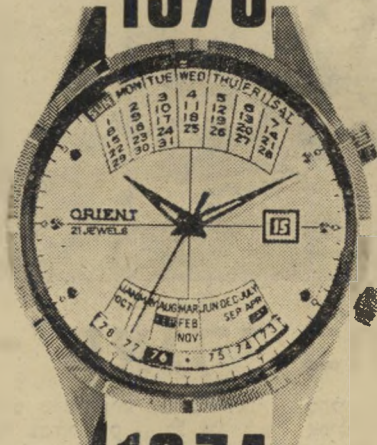
לשמוע את אריק איינשטיין, או להפגין למען השלום?

תשובה אחת ניתנה כשנאם דן בן-אמוץ. כאשר קרא לחיילים לסרב לשרת בשטחים המוחזקים (ראה מסגרת) יצא הקהל מכליו מרוב זעם, מנע את המשך נאומו.

הבת הקטנה. היו גם חלקים בלתי מתוכננים בתוכנית העליונה: מקהלה ערבית מהמשולש הקטן הציעה את שירותה, נתקבלה באהדה. אריק ושושיק לביא שיתפו את בתם הקטנה במערכון קצר.

שוחרי השלום שבין המשתתפים יצאו את האמפי-תיאטרון בהרגשה שהם שייכים לחלק גדול מאד של הציבור הישראלי, שהשלום חשוב לו — גם בבוקר-שבת קייצי.

1970
1971
1972
1973

1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980

כל שעון מראה אח השעה
כמעט כל שעון מראה שניות
הרבה שעונים מראים חודשים
רק שעון אחד
מראה בנוסף לכל
גם את השנים הבאות

ORIENT

השעון הרב-שנתי אוריינט

השעון האחד לכל החיים

אוריינט - שעון העילית מחוצרת יפן
יצרני שעוני איכות מכל הסוגים:
שעוני צלילה מהטובים בעולם-שעוני
תאריכון - אוטומטיים - לנשים וכו'
להשיג בחנויות השעונים המובחרות

סוכנים בלעדיים:

בני משה קרסוף

תל-אביב רח' ריב"ל 26 טל. 33241

שרות בת"א: בנימין ערב (פסג' תמר), רח' אלנבי 111

הנהלת חשבונות
בירושלים:

פקידות כללית — 4 חודשים!
NATIONAL (I.B.M.)

כתובה במכונה — חודש!
ביח"ס „הפקיד“, י. מורמן,
בצלאל 18, ירושלים

המנוני

קיבלת
חשבונך.
פרע נא
אותו בהקדם.

סלון ובוטיק בסילא

רח' חורי מס. 25 — חיפה

- ★ שמלות חופה להשאלה ולמכירה
- ★ תמרוקים ומתנות לכלות
- ★ שמלות אופנתיות מוכנות

פתוח יום יום מ' 13-8 ואחר-הצהרים מ' 19-15

מלבד ליום ראשון

"לילה טוב, חמורים!"

סכנת השלום המאיימת על אחדותו, קיומו ועתידו של העם.

מועמדים למודעות-אבלי

אם כן, מה המסקנה? המסקנה הפרטית שלי היא שרק פיתרון כפוי של המעצמות יאלץ אותנו סוף-סוף להתייצב פנים אל פנים מול סכנת השלום. נוסחת ה"אין-ברירה" תפגע הפעם נגדנו. אם אנחנו מסרבים לאכול את השלום ולקיים בכך את גופנו ונפשנו, יאכילו לנו את השלום בכוח. ורבותי, חברים, ידידים ומועמדים פוטנציאליים למודעות-אבל — אני בעד. זה לא יהיה נעים, זה יכאב, אבל נראה שאין ברירה.

בעצם יש קיימת גם אפשרות אחרת. היא תלויה בכך, בנו ובעוד הרבה אנשים, ה"מוכנים לקחת על עצמם את הסיכון הגדול של שלום. אנחנו יכולים להביא אותה, גם אם המעצמות יחליטו לפתע להמשיך את המישחק היקר הזה עוד 20, 30, או 50 שנה. גם אנחנו יכולים להפוך למעצה קטן, להקבוצת-לחץ אשר תאלץ את הממשלה שלנו לצאת אל מול פני השלום.

אבל לא דיבורים, רבותי! לא בנאומים, הרצאות, מאמרים, שירים ואסיפות, אלא במעשים. ואם תרשו לי פאראפראזה על משפט הקלאסי של בן-גוריון: "לא חשוב מה שהממשלה תגיד. חשוב מה אנחנו כאן נעשה!"

עלינו לאמץ לעצמנו את מדיניות הממשלה, ולקבוע עובדות, לעשות ולבצע, משום שלעצמנו הרב רק שפה זו מובנת היום, לא רק במדינה שלנו, אלא בעולם כולו. כבר כתבנו ודיברנו מספיק. אין לנו מה להוסיף על מה שאמרנו במשך ארבעה שנים האחרונות. לו היה ערך כלשהו לדיבורים שלנו, היתה הממשלה כבר מזמן משתכנעת מדברי הטעם שלנו ומשנה את מדיניותה.

"לסרב לשבת בשטחים"

עכשיו לא נותר לנו אלא להשמיץ את דברינו בדרך הרטוריקה הפיסית. רק כשיאחז מאחורי לזרוע על יבלות ועל דשאים, רק כאשר אהה מקיים הפגנות ללא רשיון, רק כשאתה חוסם את הכביש, כשאתה מודיע שאתה מסרב לשרת בשטחים הכבושים, שים, כשאתה מתנגש עם כוחות המבטחה, נגדך לניירות, מסרב להשתחרר מערבות, מסרב לשלם קנס ומוכן לשבת חודשים, וי אולי אפילו שנים בבית-סוהר, מתחילים לתייחס ברצינות לדיבורים שלך על שלום...

כאן החוללה הסערה. הקהל הזועם פתח ברעם של צעקות וקריאות בנינים, ומנע את המשך נאומו של דן בן-אמוץ. בן-אמוץ טיים את דבריו ב"צעקה": "לילה טוב חמורים! המשיכו לשיר שירי שלום!" למעשה התכוון לטעים את נאומו במילים הבאות — שלא נאמרו:

בעיני נראים כל האמצעים הדראסטיים האלה כאמצעים לגיטימיים בהחלט במלחמה שלנו למען השלום. עלינו לזעזע את הגבירה המסרבת בשמנו להכיר בקיומו של העם הפלסטיני, הגבירה שאינה יושנה בלילות מי פחד השלום. רק תירגום פסי של השאיפה שלנו ל"שלום תפקח את אוזניה הערלות של הממשלה, רק הפגנות סוערות, אשר ישוררו בתחתית הטלפונייה הזרות, (כן, כן!) לא כאן, אלא דווקא שם, בחוק, במקום ש"יכאב לממשלה ביותר!" יגרמו לה להתחייב ברצינות לשאיפות השלום שלנו תמורת שטחים, תמורת משברים חברתיים וכלכליים, ושאר הסכנות האורבות לנו ביציאה-משעת-חירום.

ולכן, רבותי, אין כל ערך ממשי למופע זה בדיוק כמו שלא היה שום ערך לשאר הכינוסים והאסיפות, אלא אם כן... אלא אם כן...

גל, לדעתה, לסתום את הר הגעש הכלכלי, התרבותי והחברתי שעליו אנחנו יושבים, הוא פקק ה"אין ברירה", פקק סכנת ההשמדה, פקק הביטחון, שעבור הבטחת קיומו כדאי לשלם כל מחיר, כולל הרוגים ונכים, שיאחרי הכל, כפי שהמנוולים הגדולים ממהרים להזכיר לנו, מספרם אינו עולה על מיליון קורבנות התנועה בדרכים.

"תפסו אותנו בביצים"

אני לא אכנס לסקירה פוליטית של השנים שחלפו מאז מלחמת ששת-הימים. כל מי שקורא עיתון בעין ביקורתית, הבחין

אחד המפריעים שהפסיקו את הנאום "חמורים, המשיכו לשיר שירי שלום!"

בתרגילי האקדמיקה הבלתי-פוסקים של הממשלה. במשך ארבע שנים היא עושה שמיעות באוויר כדי להתחמק, לדחות, וי אני טוען, להימנע מהסדר של שלום עם מצרים.

בהתחלה זה הלך לה בקלות. שותפיה הנאמנים ביותר היו שליטי-ערב, אשר בינאומי ההסתה ובאיומיהם ההיסטוריים עזרו לה לקבוע בתודעה שלנו את נוסחת הפלא "אין ברירה!"

"לחסום את הכביש — לסרב לשרת בשטחים — להתנגש עם המשטרה..."

אך בחודשים האחרונים התרחש משהו בעולם הערבי. סוף-סוף תפסו הערבים ש"האיום במלחמה קונבנציונלית, או מלחמת התשה, אינו מפתח אותנו. הוא רק מחזק אותנו. סוף-סוף הם תפסו את נקודת-החול-שה האמיתית שלנו.

הם תפסו אותנו בביצים, ומאיימים עלינו בשלום, וזה כואב מאד, רבותי. מה תפיסה הנוראה הזו קשה להתחמק. זה קשה, אבל זה עדיין לא אומר שאסור לנסות, והממשלה שלנו עושה כל מה שביכולתה כדי להתחמק מהתפיסה הבלתי-ספורטיבית הזו.

פתאום, אחרי כל ההצהרות החגיגיות ש"לא יצאנו למלחמה לשם כיבושים טריטוריאליים, לאחר ההכרזות שאנחנו מקבלים את החלטת מועצת-הביטחון ואנו מוכנים לנסיגה תמורת שלום, פתאום כשסאדאט מנע לעבור על הלאומים של חרטום, ולהציע לנו את מה שתבענו כל הזמן — שלום תמורת נסיגה — אנו מכריזים כן, אבל לא לגבולות הרביעי בינוי.

ניתן להבטיח את קיומו, אחדותו ועתידו של עם ישראל בארץ יפה ומקוללת זאת.

"עזר גירה ליי"

שנים מספר לפני מלחמת ששת-הימים גילה לי עזר וייצמן את האמת, בשיחה פרטית שהתנהלה בטון של ביניים-לכין-עצמנו. (יש לי הרבה טענות נגד עזר, אבל עלי להודות שהוא אדם ישר, גלוי ואומר לכו לם את דעתו בלי שום פוליס-שטיק. תכור נה, אגב, הפוסלת אותו אוטומטית ממלוא כל תפקיד רשמי בממשלה.)

מזלנו, הוא אמר לי, שאנו מוקפים אורבים, שרוצים להשמיד אותנו. אילו הערבים

דן בן-אמוץ בעת הנאום "אני נומד כמו אידוט..."

להלן דבריו של דן בן-אמוץ במופע האמנים "שלום-עכשיו". "העולם הזה מפרסם את הדב רים במלואם כדי לאפשר לציבור להבין את רקע המהומה:

ביום יפה כזה, שבו אפשר להמשיך לש"כב למיטה עם איזה חוכרת צעירה, בשבת לוקסוטית כזאת שבה אפשר לטייל בשדות, להשתוף בשמש על שפת-הים, לשמוע את באך או קאט סטיבנס בטרניסטור, לקרוא שירה ולעשות עוד כל מיני דברים שמרחיבים את דעתו ונפשו של אדם — אני עומד כאן כמו אידוט ומנסה להגיד כמה דברים על השלום, בידעה ברורה שזה ביובור זמן ממדרגה ראשונה, ושאין שום ערך מעשי לכנס הזה, פרט, כמובן, לערך ההגה אה יש בעצם ההתקהלות המשפחתית הזאת.

אין ספק, זה נחמד מאד להימצא כאן בחברת אנשים טובים, המסכימים איתך מי ראש בכל הנוגע לאיוולת ולפסע שבמלחמה, אנשים שבאו לשמוע את עצמם ולבחון שוב ושוב את כבואתם הנאה, הנשקפת מי תוך השירים והדברים הנאמרים כאן.

הרגשת האחוה נעימה מאד, והידיעה ש"בכל זאת אינך יחיד במערכה הזאת — מעודדת במיקצת.

אבל, רבותי, אני מסופק אם יש איזה שהוא ערך בחיזורים המילוליים שלנו אחי רי השלום. אני מסופק אם אנחנו יכולים לשנות את המצב ולהשפיע על מהלך הייסטוריה הפרובינציאלית שלנו, העוברת עלינו כמו מכבש כבישים.

"נמאס ליי!"

נמאס לי! נמאסו עלי ההפגנות התרבויות למען השלום, הפסטיבאלים הנחמדים, הסימפוזיונים המלומדים, הסיסמאות הנוריות, חוגי הבית, המודעות בעיתונים, וי ערימות המילים שאמרנו וכתבנו בנושא זה, מאז המלחמה.

שירי השלום, לא רק של יבי, נמאסו עלי לא פחות משירי המלחמה. נמאס לי לשמוע ולהשמיץ את כל הכבלית הזו, כיוון ששום דבר לא יוצא מזה ושום דבר לא ייצא מזה.

הספקות שהיו לי פעם — עוד לפני פ"ר שת גולדמן — ביחס לכונת שאיפותיה של הממשלה לשלום — הפכו כבר מזמן לזד-אות מחרידה. אני משוכנע היום שממשלת ישראל לא רוצה בשלום. היא תהיה מוכי נה, אולי, לקבל אותה, אם הוא יוגש לה חניס, ומבלי שהיא תיאלץ לשלם עבורו את המחיר היקר של שטחים, אך גם אז, אני משוכנע, היא הבלע בקושי רב את צפרדע השלום.

משום שלדעתה, מחיר השלום אינו נמוך דד בקילומטרים בלבד. היא יודעת היטב — וידיעה זו מובנת כל-כך לחבריה-הממשלה עד שאין כל צורך למטא אותה במילים — ששלום, אפילו ללא נסיגה, פירושו אבדן נוסחת-הפלא "אין ברירה". נוסחה שטנית שרק בעזרתה — כך נדמה להם כנראה —

המיליונריות

הולכות

להיות

פקידות

כל בוקר בשעה שבע יוצאות מתל-אביב לשדה-התעופה לוד שתי מכוניות פרטיות, כשבכל אחת נוהגת אשה העושה רושם יקר. הרושם נכון. אחת מהן היא **ששה אקרמן**, בתו של המיליונר **גד מכנס**, שהיא אמא לבן שגמר צבא. והשנייה **עלי זה דומני**, אשתו של **מאיר דומני**, יצואן ידוע, שהיא סבתא.

למרות הגיל, ולמרות המעמד — לא תאמינו בגלל מה נוסעות שתי אלו כל בוקר ללוד: כדי להשתתף בקורס פקידות המנות של אלי-על.

כמו שעון הן מגיעות בזמן, מחנות את מכוניותיהן במגרש ונוכחות לכיתה, לבית שות הדור ועדויות יהלומים, לומדות לצידן של חתיכות צעירות שצריכות את זה בשיביל הפרנסה במקרה.

הן גם תלמידות טובות, מסתבר. אבל זו לא חוכמה. כי הן היו תלמידות טובות עוד כשלמדו יחד בסמינר למורות, כאשר שתיהן היו עדיין צעירות בכמה שנים טרם בות, ובכלל לא נשות עשירים.

למה הן עושות את זה? לא יודעת. "מעניין ללמוד", מסבירה לי ששה. "אם אני בוד בזה? לא יודעת עוד."

אם כן — אני מוכרחה ללכת לראות ב' מו עיני, איך שתי נשות החברה הגבוהה עומדות ומוכרות כרטיסים. זה מה שנקרא וגר זאב עם כבש.

המולטימיליונר והנשואה - סוף הרומן

למרות ההתחרות המקומית, ידע קלור לספר לידידים בלונדון כי דיצה הבטיחה לו להתגרש מבעלה, וכי הם עומדים להתחתן. דיצה וצארלס היו נראים, בעת שהותם בלונדון, במקומות הבילוי המפוארים ביותר. לפני פחות משנה היא קיבלה אלפא רומיאו או ספורט, לבנה עם ריפוד שחור — בי עוד בעלה ממשיך לנסוע באותה מרצדס כחולה-כהה שלו כבר יותר משנתיים.

לונדון והאפא לא היו החידושים היחידים אצל דיצה. בניגוד לאנטיסטיה שלה מאז ומתמיד ליהלומים, החלה בתקופה החדשה אחרונה לנקר את עיני ידידותיה בסבעת יהלום ענקית, שאם היא פחות מארבעה חמישה קאראט, אני מוכנה לבלוע אותה על המקום.

ואו, בשיא פריחתו, נמוג הרומן. בסודי סודות, אבל בצורה אבסולוטית.

וגם לא כל-כך אלגנטית, לצערי. מה קרה? קלור, שהיה בארץ ועמד להיזר ללונדון, התכוון לעשות את זה עם דיצה. קבע איתה פגישה בפסח כל-בו שלום, שם היא היתה צריכה לאסוף אותו במכרזית לשדה-התעופה.

המכונית הגיעה בזמן. אלא שבמקום דיצה, היה שם ברוך, בעלה. "דיצה לא תחתי תן איתך לעולם", הודיע בעל המיליונר. מה שהוא התכוון להגיד — רומן רומן, אבל יש גבול.

קלור קיבל את הידיעה קשה. צחוק צחוק, אבל הוא כנראה אהב את הצברית השחורה חורת ברצינות. הוא עלה למרומי מיגדל שלום, למשרדו של שותפו הישראלי, המיליונר **מרדכי מאיר**, ולדברי מישא שמקורבת לעינינו, פרץ בכי כמי ילד. או כמו גבר מאוהב.

מעונן שבמכון וייצמן. ובאותה ארוחה מפורארת, בה השתתפו כמעט כל השמן והסלט של ישראל, התחיל הרומן הגדול. מאז, במשך כל השנים הללו, היתה דיצה ססה כל פעם לשלושה-ארבעה ימי סופי

דיצה חכם

שבוע בלונדון, וגם קלור מצידו היה מגיע ארצה לעיתים תכופות. מה שלא הפריע לדיצה, ורך אגב, לשמור על קשר סוער עם מעריץ אחר, ישראלי, **גבר נשוי** — תופס עמדה בכירה ביותר בתחומה. אך

אחד הרומנים הנוגעים ביותר ללב — ללבי, בכל אופן — נסתיים בימים אלו, בצורה נוגעת ללב. כלומר — עלי-די בעל. אני מתכוונת לרומן הממושך בין המיליונר נר היהודי האנגלי **צ'ארלס קלור** לבין אחת היפהפיות הגדולות של ישראל — **דיצה חכם**, בתו של **ח"כ יוסף תמיר** ואשתו של **ברוך חכם**, מאילי ענף היעירות בארץ.

אם לדעתי אתם שואלים, דיצה היא אחת הנשים הבודדות בארץ שמתאים לה התואר פאם פאטאל. היא אמנם כבר אמא לשלושה ילדים, אבל למרות זאת היא יכולה להתחרות, מבחינת כוח ההשפעה שלה על גבריה, בכל חתיכות דיוגנוף הנוצצות, אפילו אם הן בחצי הגיל שלה. שכן נוסף לפנים נהדרות, עיניים מקסימות, וגוף הלוח אי על כולנו — יש לה גם אישיות. זה במחילה, קצת יותר קשה לרכוש אצל היספרית שבפינה.

לא פלא אם כן, אתם מבינים, שכאשר המיליונר הקשיש, הבקי בהווית העולם ור חתיכות התבל, ראה אותה — הוא התאהב במבט ראשון.

זה קרה לפני כשלוש שנים, בארוחת ערב קטנה ש**סוקה חירש** ערך לכבוד כמה ידידים במלון שרתון בתל-אביב. בין הנוכחים שם היו דיצה ובעלה מחד — דבר די טבעי, כי אצל סוקה ארוחת ערב ראויה להשמע לא הולכת בלי כמה יפהפיות — וקלור מידך. כגברים רבים לפניו, שלח המולטימיליונר מבט אחד ביססהפיה הישחורחורת והלך לאיבוד.

דיצה עוד לא הספיקה לעכל את הארוחה של סוקה, וכבר הוזמנה לארוחת ערב נוספת. כן, נישחתם נכון. אצל קלור, בי

חשיט, לא הפכתי להיפית — כלום. התפקיד רק שיחרר אותי וחסיר ממני את הבושה" — אבל ההופעה ערב ערב השפיעה בכל זאת. מה היה נגמר מזה — אינני רוצה אפילו לדמיין לעצמי, למרבית המזל, אינני צריכה. "שיער" נגמר, העניין ג'מר, ושלוש על ישראל.

"שיער" איננו הסביבה הבטוחה ביותר לאשה שבעלה מעבר לים — מה עוד שהיא בשנה השביעית לאהבתה — שזו שנה מסוכנת מאוד כידוע. בדיוק כמו הראשונה והשנייה וכל האחרות. אביי בה אמנם לא אשה פורקת עול, ואפילו היא עצמה מעידה על עצמה שהתפקיד לא שינה אותה — "לא התחלתי לעשן

אביבה פז ומשה אפרתי

איך הציל

"שיער"

את שיילה

המחזמר "שיער", שירד חשבו, עשה דברים רבים לאנשים רבים. לאביבה פז הוא נתן דחיפה רצינית לקריירה שלה, כשהתאפשר לה להופיע בתפקיד שיילה. אבל את התועלת הרבה ביותר מהמחזה היא הפיקה לא מזה שהוא הופק — אלא מזה שהוא פסק. לוא היתה ההצגה נמשכת, היתה גם אביבה נמשכת — יותר מדי.

אביבה בת ה-27, שילדה בן לפני שבעה חודשים, נשואה למשה אפרתי, הרקדן תראטי של לחקת "בת-שבע" ו אחד החתוכים הרציניים בארץ, הדומה לצירוף של איב מונטאן ולוחם שוורים ספרדי. זוהי אהבה ישנה, שהתחילה בי רומן שנמשך ארבע שנים, וחמישנה בי נישואים שנמשכים כבר שלוש שנים. משה, בן אחת המשפחות הירושליות הספרדיות הוותיקות ביותר, הסכים כיום שאביבה תופיע בתפקיד שיילה — בתנאי שלא תתפשט. אביבה הסכימה, נחיתה שיילה, ומשה יצא לארצות-הברית לסיבוב עם לחקת "בת-שבע".

גירושין מס. 2

של התאומה מס. 1

פעם זו תמי ופעם זו רינה, אבל מישא מבין שתי נערות הזוהר התאומות, **תמי ורינה רמון**, מוכרחה להיות לי תמיד בחדשות.

אז הפעם זו תמי, שהגשיה בשבוע שי עבר בקשת גירושין מבעלה, **צביקה סמילוביץ**. הם אמנם התחתנו לפני פחות משנה — אבל בכל זאת.

צביקה, שהיה בזמנו מציל ובעל מנדוס בבאר-שבע, החליט, כשהתחתן עם תמי, לפי תוח קריירה חדשה. הם נסעו ללונדון, ושם הוא התחיל ללמוד בימיו קולנוע. מה קרה לביתו, אינני יודעת. הנישואין, מכל מקום, התפוצצו, והם ניגשו לרבות מיד כשהם חזרו עכשיו ארצה. בשביל תמי יהיו אלו גירושין מספר 2, ובכך היא משיינה את אחותה, שהיא עדיין רווקה.

ומאחר שפרידה מאשה היא אף פעם לא מאורע משמח — מלבד במקרים שהיא כן — שחפס עכשיו צביקה נישואים בחברתה

תמי רמון

של חברה לגורל — **רינה ברכה** היפהייה, שהיתה ידידתו של **מרדכי שאר** לי, הגיס של **מרדכי שאר**, ועמדה כבר ארבעות להתחתן איתו, ובסוף זה התיפוצץ, והיא נסעה לאמריקה להירגע. ועכשיו היא חזרה משם, וממשיכה לי הירגע יחד עם צביקה.

שניים שניים - לפי התור

בבית. פריטים לדוגמה: מכונית לה, מכונית לבעלה. שתי טלחיויות, אחת בסלון, אחת בחדר השינה. שמלות של **גרעין אופרזון** (רק לאשה). שערן זהב שעלה יותר מ-1,800 ל"י (לבעל). וכי. וכי. איך זה, אתם שואלים? לא. לא. התשובה איננה שצריך לדעת להסתדר עם המשכורת. התשובה טמונה בפרט נוסף, שבו אין המשפחה מתגאה ברבים, למרות שגם האשה וגם הבעל יודעים עליו. אני מתכוונת לשני המאהבים של האשה.

היא — עיתונאית במעריב. לא במשכורת, אלא פרי-לנסרית. שורה — גרוש, שורה — גרוש, יעני. אם אתם מאלה שקוראים כל סילה בעיתון, בטח נתקלתם גם בשם שלה. אבל לא זה מה שחשוב. בעדה — גם היא עיתונאית. במשכורת אמנם, אבל בעיתון קטן. גם המשכורת קטנה. ככה שבין שניהם, הם מביאים הביתה די מעט, בסוף החודש. לא בוש, כמו שאומר טופל, אבל גם לא כבוד גדול. ולמרות זאת — לא תאמינו ממה מורכבת רשימת המלאי שלהם

כשאת מתבישת להעיר לו, קני גם לו "אנדן". ENDEN נגד קשקשים.

את כבר חיסלת את בעיית הקשקשים בעזרת "אנדן" - מדוע שלא תתני גם לו "שאנס"? גברים פשוט לא מתמצאים בענינים כאלה... לכן קני לו "אנדן" וספרי לו כי "אנדן" ידוע ברחבי העולם כתכשיר האידאלי נגד קשקשים. "אנדן" מחסל את הקשקשים ע"י חפיפה הגילה (מכיל G11) המונע ומרחיק בקטריות) של אחריה הופך השיער זוהר מריא וקל לסידור. "אנדן" מתאים לכל סוגי השיער. זאת הרי את יודעת מנסיונה.

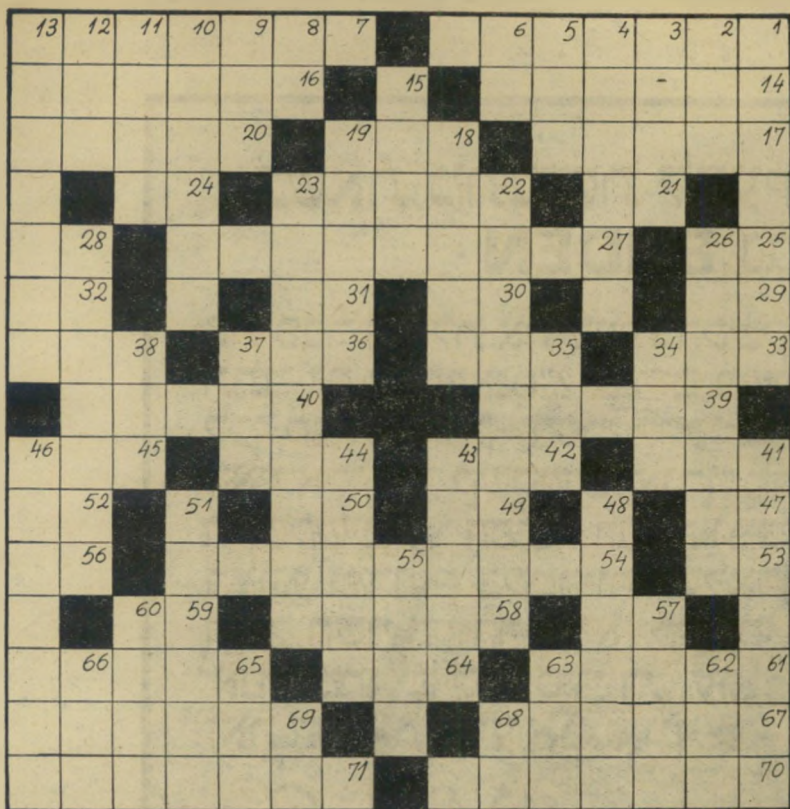
Helene Curtis
Paris, London, New York

גופיקה-אבישג / צלום-בן לם

בורום-יחסי ציבור

יעוץ יופי חינם בבית הלן קרטיס, דרך פ"ת 154, ת"א, בימים א' וג' בשעות 7-4 אחה"צ • יעוץ וטיפול קוסמטי חינם בימים ב' וה' בשעות 7-4 אחה"צ • יעוץ וטיפול בשיער על-ידי מומחה.

את סיתרון התשבץ יש לשלוח ל: 136, תל-אביב, וצ"ח על גבי המעטפה. תשבץ 1749. בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

לים (71) שייך למורה הקרוב.

מאוזן:

(1) אחראי למשרת ישראל. (7) עבודה של סגנן. (14) בן כת נוצרית. (16) על שניהם אין מתווכחים. (17) חור. (18) בא אחרי לילה. (20) צום. (21) תבלין מזרחי. (22) תואר הודי. (24) נטה ליפול. (25) יום טוב. (27) מבצע לשיבוש יהודים בצפון. (28) בית הציפור. (29) מכיווני אלוהים. (30) מי לת זירון. (31) גש למטה! (32) מילת כאב. (33) חכם התלמוד. (35) נסעת בסירה. (36) הדור. (38) שער. (39) קלאסיקן צרפתי ידוע. (40) ישמיר. (41) פלצור. (42) שדה מעובד. (44) עיזרת ידועה. (45) קפטן. (47) קראת כאב. (49) מהדושי השנה העברית. (50) תור אר הולנדי. (52) מספיק. (53) מכשיר מדידה. (54) סרט גודע של מרלון ברנרו. (56) יחידת חשמל. (57) קהילה קדושה בקיצור. (58) נאמן בלועזית. (59) קרס. (61) מקוללת. (64) חית טרף. (65) הבעת תודה בפומבי (ארי מית). (67) איש מדע בריטי נודע בשם. (69) מונח באנאטמיה — בליטה בקצה העצם. (70) שמו הפרטי של אחד הצירי-י

מאוזן:

(1) כיס דק בגוף החי. (2) משבטי ישראל. (3) מזהיר. (4) עיר ליד תל-אביב. (5) הרי. (6) לעצמי. (8) כמו 24 מאוזן. (9) חיכמה, השכלה. (10) כדי שלא. (11) רימון רובה נגד טנקים. (12) קריאת כאב מתמשכת. (13) צריכה להמצא מתחת לשימלת גברת. (15) משתמש בעיניו. (18) אחת הדתות. (19) שם מתבקעות ביצי התרנגולות. (22) עיר ב קנדה. (23) עולל + גיאורף ישראלי נודע. (26) השמדת עם. (28) ממדינות ארצות הברית. (34) רצו. (35) אשמי. (37) מגיפה נוראה. (38) עבר על. (41) מין מחלה. (43) בעל נכסים. (44) מדען ציני. (46) שאינו נוקט עמדה. (48) פילוסוף יווני קדום. (51) נמצא תחת היפנוזה. (55) מעשה פריצות. (57) דבר עשוי מקמח. (60) בעל צבע אדמדם בהיר. (62) מראה. (63) טוה במהופך. (65) כוח. (66) משקה חריף. (68) מילת זירון. (69) כלי קיבול.

זכו בפרסים

פרסי תשבץ

תשבץ 1736: 20 ל"י — עמי כרובי, תלחי 18, רחובות. פרסי ספרים: רות מורחי 402/3, אילת; חליל שפיק, רחוב האיסלקים 3, חיפה; מול לוונ, דואר צב-אי 2090, צה"ל.
תשבץ 1738: 20 ל"י — עזרא שמו, רחוב קיש 8, קרית-אחא. פרסי ספרים: מאיר וסנה, מודליאני 12, ת"א. דניאלה פוס, סמולנסקין 16, ת"א. מרדכי ווסק, הגלעד 7, חולון.
תשבץ 1739: 20 ל"י — סמל מוריה נורית, דואר צבאי 2145/ג, צה"ל. פרסי ספרים: חיים שוכטר, דואר צבאי ב/2847, צה"ל. דליה אהרון, תש"ח 17, שכונת עז-רא, תל-אביב. משה מרק, קיבוץ מחניים.
תשבץ 1740: 20 ל"י — הלל אגמון, מרגלית נול, סוקולוב 28, כפר-סבא; רות קטמון ג' 53/28, ירושלים. פרסי ספרים: ססל הארונים 15, ירושלים; שולמית אילן, משגב-עם, דואר נע גליל עליון.
תשבץ 1741: 20 ל"י — סג"מ חיים קולטון, דואר צבאי 1066/פ, פרסי ספרים: רים: דרורה קרטיס, רחוב הגמל 11, באר-שבע. פרנץ חיים, יהודה 10/14, ערד. דורית עפרוני, השופטים 89, קרית-מוצקין.
תשבץ 1742: 20 ל"י — סגן אריאל אבן, דואר צבאי 2424, צה"ל. פרסי ספרים: יהודית גנדלמן, ברקת 4, נתניה; נחם לוי, בועז 10, חיפה. ישראל הרפו, חברת אי.בי.אם, לינקולן 15, תל-אביב.

ואלה הפותרים שפתרונותיהם זכו אותם בהגרלה בפרסים. הפרסים ישלחו לזוכים:

פרסי תשבץ

תשבץ 1736: פרסי ספרים: חונשק אביגד, מעונות סטודנטים 43, שכונה די באר-שבע. סילבי דרומליבין, רחוב חגיגה 29/41, נוה-שאנן, חיפה. יצחק קראו, רחוב שטרן 63, קרית-יובל, ירושלים.
תשבץ 1737: פרסי ספרים: קוגמן סימה, נהרדעא 9, מורשה, רמת-השרון. אבי טל יהל, מיכל 3, תל-אביב. חנה רוזנבלט, ברייהודה 22, קיראון.
תשבץ 1738: גודען סמדר, המתמיד 32, ר"ג. חיה בלומנפלד, כפר הנוער ניצ-נים, דואר-נע אבסח. צבי סוסקר, הוית 14, רחובות.
תשבץ 1739: פרסי ספרים: נחום עמרם, יצחק שדה ג/1/3, פ"ת. יששכר צוקון, השושנים 10, הרצליה. רות כהן, אלבני 9, חיפה.
תשבץ 1740: פרסי ספרים: סמל יורם טל, דואר צבאי 2774, צה"ל; רס"ר דוד טופו, דואר צבאי 2128, צה"ל; רינה אינוולד, חובבי ציון 54, ת"א.
תשבץ 1741: נתן מרגולין 1044/3, דימונה; יורם רולף, שביל האלה 3, קרית-טבעון; סנסני, זרובכל 14, חיפה.
תשבץ 1742: ברכה שרף, הרצל 70, בית-הכרם, ירושלים; אתי סלע, 105/6, מטולה; שלמה אשכנזי, דואר צבאי 1234.

הצעה מיוחדת
לשפתייך

Lip Dew

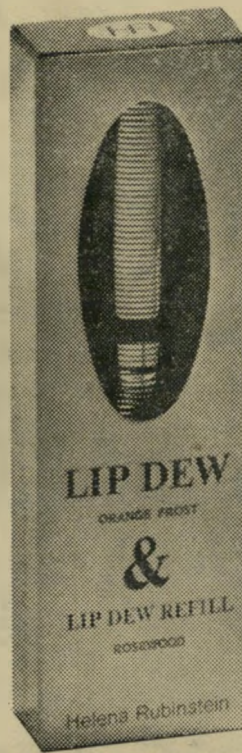
שפתון מוכסף באריזת שי מהודרת
ובצמוד לו

חנם

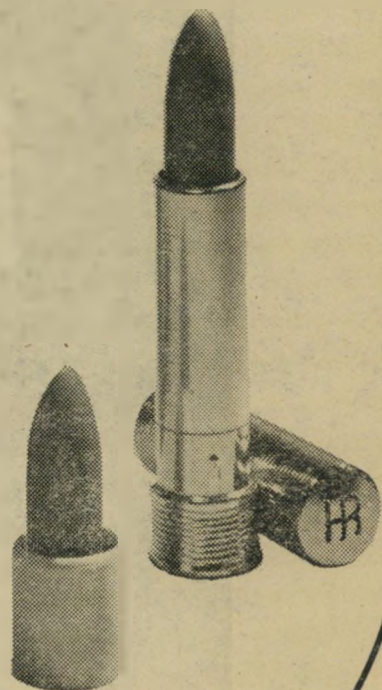
מלוי נוסף לשפתון

המחיר לצרכן: 8.95 ל"י (במקום 13.80 ל"י)

לבחירתך: 6 צירופי גונים שונים

הצעה זו היא לתקופה מוגבלת
בלבד. הזדורוי ופני עוד היום
לתמרוקיה שלך. לבתי הכל-בו
והשק"ם.

Helena Rubinstein

● בקרית מוצקין

ביום א', ה'21.3.71, בשעה 20.30, ברחוב זבולון 5, קריית-

מוצקין, תתקיים

פגישת חברים ואוהדים

חברים ואוהדים מזומנים.

חנה אהרונ, (26) עקרת בית שחורת שר-
ער, פסעה חפוזת לעבר הכניסה לתחנה
המרכזית בתל-אביב, בדרכה לביתה בנתניה.
ליד דוכן המודיעין, קרב אליה גבר כבן
25, שהציג עצמו כמשה, הציע לה לקנות
אצלו ספרים בתשלום חודשיים. "הספרים
הטובים ביותר על מלחמת ששת הימים",
התלהב הסוכן חסר שם המשפחה.
104=79. חנה סירבה. האיש לא היר-
פה, הציע הצעה גיונית נוספת: אם אין
היא רוצה לבחור ספרים כרגע, הוא ישלח
סוכן לביתה — בלי שום התחייבות. חנה
הנחפזת הסכימה. הסוכן ביקש ממנה רק
שתאשר על גבי טופס שבידיו כי הכתובת

מיומחה אהרונ
התראה לתביעה משפטית

שהיא מוסרת — נכונה. "זה שהבוס לא
יגיד שאני סתם שולח סוכן", הסביר.
חנה בלי לקרוא את הטופס, חתמה. כע-
בור שבועיים הגיע אליה פנקס תשלומים
על סך 79 ל"י, ובעיקבותיו הודעה מהדור
אר כי נתקבלה חבילה עבורה. הצעירה לא
הלכה להוציא את חבילת הספרים, אך למי
רות זאת קיבלה, כעבור מספר חודשים,
התראה מספרי זורח, סוכנות להפצת ספ-
רים ברחוב הרואה 63 ברמת-גן, כי אם
לא תשלם מיד את 79 הל"י, תוגש נגדה
תביעה משפטית — על סך 104 ל"י, ה-
כוללים הוצאות, שכר סירות עוררין ו-
ריבית.

פוס, לא משחקים. כשפנתה לספרי
זורח, נענתה הלקוחה-בעל-כורחה שאין ברי-
רה — עליה לשלם. יש התחייבות בכתב
מצידה, וזהו זה.

לתשובה שונה זכה כתב העולם הזה,
כאשר ביקש את תגובתו של יעקב פרץ,
בעל סוכנות ספרי זורח: "התביעה נגד
חנה אהרונ מבוססת החל מרגע זה", השיב
חיש קל.

הייצוא חשוב

אבל "אל על" חשובה יותר

עונת התיירות העומדת להיפתח בשבועות
הקרובים, לקראת חג הפסח ויום העצמאות,
עומדת לפי כל הסימנים, להיות עונת-
השיא בתיירות לישראל מאז הקמתה. אם
משטרת ישראל טרם החליטה מה המחיר
שנדאי לה לשלם עבור חלוקת המי יהודי
העולם החליטו כבר כנראה שהשלום עומד
בפתח. סוכני הנסיעות ברחבי העולם, ה-
מתכננים את תנועת התיירות הקיץ ל-
ישראל, סבורים כי הפסקת-האש הארוכה
היא אחד הגורמים המכריעים בעליה ה-
צפויה של התיירות.

לגבי אל-על, חברת התעופה הלאומית של
ישראל, מבשרת נטייה זו קיץ מאוד אלקי-
טרוני. העומס והתפוסה של מטוסי החב-
רה עשויים להיות ללא תקדים. עוד לפני
זמן מה היה חשש בקרב אל-על מפני הרנטבי-
ליות של פתיחת הקו השירי למונטריאול
שבקנדה, העומד להיפתח בקרוב. אולם ה-
ביקוש לשירותיו של קו זה עלה על כל
המשוער. בעוד שהתכנון המקורי הועיד

טיסה שבועית אחת למונטריאול, הגיע מס-
פר הגרשמים לטיסות אלה לכמות המצד-
קה כבר ארבע טיסות שבועיות.
וזה עוד לא הכל. בימים האחרונים סיי-
מו מנהלי אל-על שורת מגעים באוסטרליה
ובדרום אמריקה. כתוצאה ממגעים אלה יפת-
חו כנראה בעתיד הלא רחוק קווי טיסה
ישרים של אל-על ליבשות אלה. תהיה זו
התפתחות חשובה לחברה, העשויה להגדיל
שוב את רווחיותה. כבר כיום קולטת אל-
על כ-30 טיסים חדשים בשנה. תוספת ה-
קוים והגידול המתוכנן של צי המטוסים,
עלולים להוביל למצב של מחסור בכוח
אדם.

למעשה מסוגל כיום השוק האירופי לקי-
לוט כל כמות של מוצרי חקלאות טריים,
המגיעים לשווקים באותו יום בו נקטפו או
למחרת. זאת אפשר לעשות רק בדרך של
מישלוח אחרי. בעוד שבעבר היתה אל-על
מוסיפה את מיטעני הייצוא החקלאי כתוס-
פת למטוסי הנוסעים שלה, הרי כיום היא
חוכרת שני מטוסים מיוחדים לצרכים אלה.
נוסף לכך הוצא אחד ממטוסי הנוסעים ב-
חורף מלוח הטיסות, ומשמש כמטוס מי-
ען המסוגל להוביל בכל טיסה כ-30 טון
של מוצרי חקלאות טריים.

חקלאים ויצואנים, שבדקו את הנושא הגי-
עו למסקנה, שאילו היו בידי ישראל אמצ-
עי תובלה מתאימים, ניתן היה להגדיל את
הייצוא החקלאי פי כמה. משקיעים אף העי-
לו את ההצעה להקים בישראל לצורך זה
חברת תעופה פרטית מיוחדת, שתעסוק אך
ורק בהובלת מיטעני אויר, בעיקר מיטענים
חקלאיים לאירופה. הבריורים שנעשו בנוי-
שא זה הבהירו למתעניינים שהדבר אינו
ניתן לביצוע: לאל-על יש מונופול בתחום
זה. מדינת ישראל לא תרשה להקים חב-
רות תעופה פרטיות שיתחרו באל-על, אפי-
לו יפגע הדבר בייצוא החקלאי של ישראל.

רפואה

5,600 ל"י — תמורת

לידה שערורייתית

"שילמתי, 5,600 ל"י בשביל ללדת בבית-
חולים פרטי — ולמרות זאת קיבלנו, אני
והתינוק, טיפול פושע, רשלני, מזלזל, שרק
נס הוא שהתינוק נשאר בחיים."

אשמה זו, שהעלתה ישראלית אמידה, ש-
יכלה להרשות לעצמה להימלט מגורלן של
פשוטות העם, הנאלצות להיוקק לשירותי
הבריאות הציבוריים — היפנתה את תשור-
מת-הלב מבתי-החולים הממשלתיים-עירוניים,
בהם קיימת כיום התמוטטות כללית (הטולט
הזה 1746) אל עבר בתי-החולים הפרטיים,
בהם אמור הכל להיות שפיר, תמורת סכר-
מיעקק אותם מסוגלים החולים שם לשלם.
ניתוח קיסרי לפי הזמנה. אוולין
מרקוס עלתה עם בעלה ושני ילדיה מ-
ארצות-הברית לפני 13 חודש, מתגוררת בי-
ווילה נאה בהרצליה פיתוח. כאשר קרבה
שעתה ללדת בפעם השלישית — הפעם בי-
ישראל — פנתה לגינקולוג מפורסם, ביקשה
ללדת באמצעות ניתוח קיסרי, כדי שיהיה
צורך להרדמה. גם בארצות-הברית ילדו
תמיד בהרדמה, ועתה פתחה ללדת כשהי-

בהכרה. הרופא, למרות שלא היה צור-
קפואי בניתוח זה, הסכים לבקשתה, קבע
תאריך לאישפורה בבית-חולים פרטי ידוע.

כאשר ניכנסה לבית-החולים, בדקה אותה
מיילדת, קבעה בהשתוממות שלא הגיע זמ-
נה ללדת עדיין. אוולין התעלמה מדבריה:
"אני בטיפולי של רופא ידוע שאמר לי
שהגיע כבר זמני, אז מה המיילדת הזו
יודעת לעומתו?" אמרה לבעלה.

"היוזר, התינוק חולה." הסתבר
שהמיילדת ידעה גם ידעה. לאחר ניתוח
קיסרי שארך 15 דקות — ושתמורתו קי-
בל הרופא, 2,500 ל"י (במעטפה לבנה, בי-
מומן, ובלי קבלה) — גולד התינוק בי-
משקל 1,800 גרם. "הרופא אמר לי, אחרי
הלידה, שהוא עשה טעות, כי הבטן שלי
היתה מלאה מים. אבל התינוק בריא ואחרי
טיפול באינקובטור לא יהיו איתו שום
בעיות."

היתה זו הבטחה נחפזת במיקצת. בעיות
— לא חסרו. לאחר הלידה ירד התינוק מ-
מישקלו עד ל-1710 גרם. למרות הרגעות
הרופא, גילתה אחת האחיות בהסתר את
אוזנה כי התינוק חולה ואינו זוכה לטיפול
(המשך בעמוד 33)

נבטרותי חנשיית שערות וקשקשים

הודות לשמוש
בתכשיר -
הפלא
המדעי
תוצרת
הולנד:

"ינמס הורמון"

יעיל:

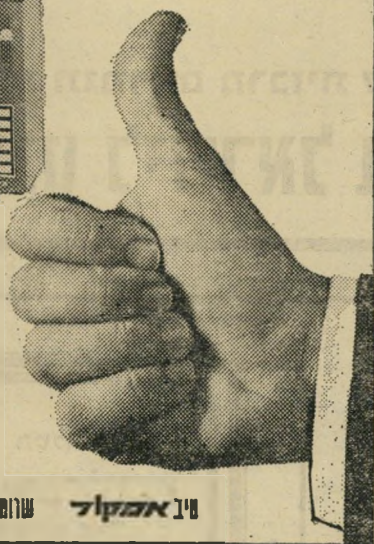
לנשים, גברים וילדים.
תכשיר ופרוספקטים להשיג:

בכל בתי המרקחת בארץ.

JOCHEM'S HORMONE
PREPARAAT, HOLLAND

כעת חידוש נוסף בטלוויזית אמקול דגם ספקטרה 20

מתאים
גם
לחדרי
שינה

יב אמקול שווייץ אמפא יב

העולם הזה, שבועון החודש הישראלי.
המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134.
תאריך: 136 • מען מברק: עולמפרס • בית-דפוס: משה שחם
בע"פ, תל-אביב, רח' ש"ן 6 • גלויות: צינקוגרפיה כספי בע"מ.
העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

במדינה

דת

הגיורת מסירו

של יהורם גאון —

בת כומר המאמינה בישו

שירה לינדזי היא כיום הגיורת המפורסמת ביותר במדינת ישראל — מאז התפרסמה אודותיה העובדה שהיא לא רק גיורת אמריקאית, אלא גם גיבורת סצנת הגיור בסירו של יהורם גאון. אני ירושלמי. עובדה נוספת, שלא התפרסמה: הגיורת, בתו של כומר נוצרי, הינה מאמינה אדוקה בישו. **אבא מסיונר.** כיצד הצליחה להתגייר למרות עובדה זו? לאלוהי הרבנים המגיירים פיתרונים. "באתי אל היהדות מתוך אהבת ישראל, ולא מתוך אהבת איש מ"ישראל", הכריזה השבוע בראיון עיתונאי. שירה הפיקה בזמנו סרט המתאר את תקומת ישראל בארצו, גדשה אותו במוטיבים המטיפים לנצרות. היא משמשת כיועצת לעניינים נוצריים לוילי גסני, ה-

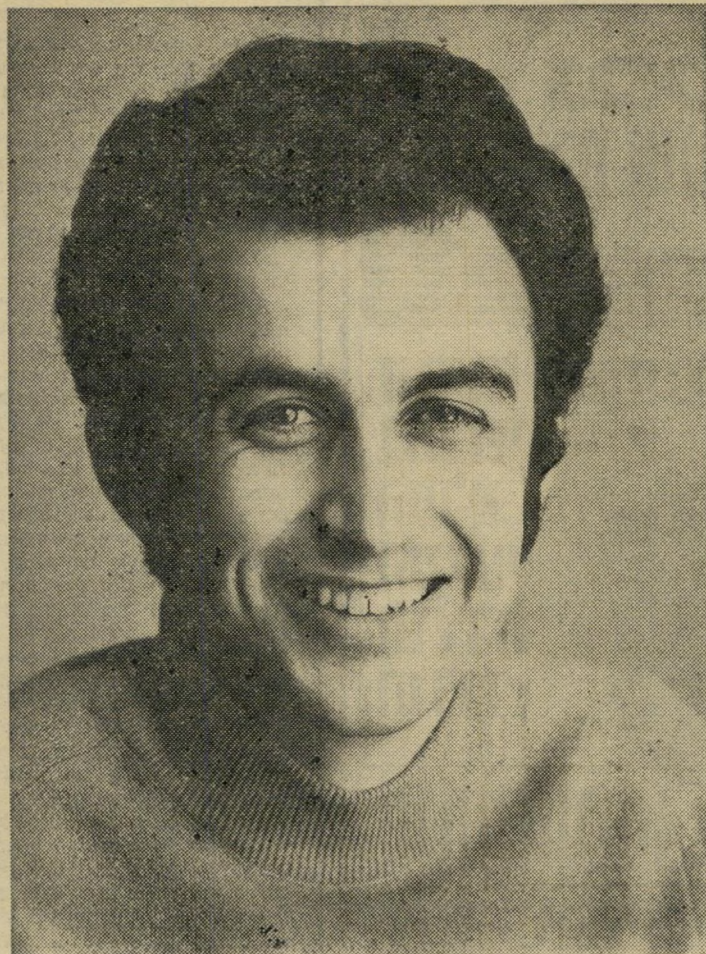

גיורת לינדזי

כשרה לרבנים, כשרה לשופט

מפיק עתה סידרת סרטים על ארץ הקודש עבור טלוויזיה בחו"ל. אביה הכומר — "חוקר התנ"ך", כפי שהוא מוגדר על ידה, מוציא לאור ספרות מסיונרית מובהקת, יגיע בקרוב ארצה בראש קבוצת צליינים. **שערוריה בבוסטון.** כאשר התייצבה שירה לינדזי בפני בית הדין הרבני בירושלם לים והגישה בקשת גיור, "לאחר לילות ארוכים של נדודי שינה", התרשם בית הדין מן העובדה שלא ביקשה להתגייר לצורך נישואים. למרות זאת, דחו אותה בלך ושוב. שירה, ילידת טקסס, החליטה על קיצור דרך נוסח אמריקה. לפני כחצי שנה יצאה לבית הוריה בטקסס כדי להשתתף בטקס נישואי אחיה. בעת שהותה בארצות הברית, פנתה אל בית דין רבני אורתודוקסי, ביקשה להתגייר שם. לאחר חקירה ודרישה, הסכים בית הדין, צייד אותה בתעודות גיור. למרות ששירה ביקשה שלא לפרסם את שמותיהם של הרבנים שניירו אותה — "כדי לא להתחיל, חס וחלילה, מהדורה חדשה של פרשת גיורי ויגה" — הרי שפקיד במשרד הדתות אישר כי שלושת הרבנים הם אורתודוקסים מובהקים, וראש בית הדין ידוע כתלמיד חכם ובעל סמכות בענייני הלכה. על סמך תעודת הגיור החתומה על ידי קיבלה שירה תעודת עולה, חזרה ארצה.

גיורת פלום. כיום, שירה היא יהודיה שומרת מצוות, המבקרת כל ליל-שבת בבית הכנסת בית הלל של הסטודנטים בירושלם, אינה נוסעת בשבת, ושומרת על שאר המצוות. בהמלצת פקיד משרד הדתות, בחר יהורם גאון דווקא בה להדגים טקס טבילה במיקוה של גיורת, בסירו הדוקומנטרי למחצה. הטבילה לצורך הצטרפות לומים, שנעשתה בנוכחות רב ואנשי משרד הדתות, הייתה כשרה לחלוטין, כפי שפסק בשבוע שעבר בית המשפט. ופסיקה זו, בתוספת אמונתה שמעל ו מעבר לנדרש עלידי גיורת מן השורה, יוצרים עבור הרבנים סבך, שנותר עדיין לראות כיצד ייחלצו מתוכו.

עשיתי עסק טוב

עכשיו הזמן המתאים במיוחד להצטרף לקופת "תמר", כי תשלום מיך עד 31 במרס יזכו אותך באופן רטרואקטיבי בהקלות במס לגבי שנת 1970/71.

עשה לך עתה עסק טוב וגם אתה תגיד:

יש לי יותר, הרבה יותר ב"תמר", קופת תגמולים של בנק דיסקונט.

כך אומרים רבבות החברים בקופת התגמולים "תמר" של בנק דיסקונט.

קשה להם להאמין שלאחר תקופה כה קצרה, הצטברו לזכותם רווחים כה יפים — שהם כולם שלהם משום שהם פטורים ממס.

לא רק זאת — חברות ב"תמר" נותנת לך יתרונות אחרים חשובים. בין היתר, בטוח חיים עד ל-25,000 ל"י.

בכל סניף של בנק דיסקונט אליו תפנה ישמחו לתת לך פרטים מלאים בנושא מרתק זה.

**תמר קופת תגמולים מרכזית ליד
בנק דיסקונט לישראל בע"מ**

ב-14 למרץ יפתח
קורס למיז
לנוער ולמבוגרים

לפנות 612849
בימים א'-ה' בין השעות
14.15—15.00 ובערב מ'
19.45—20.30 בלבד.

למקלט הטלוויזיה

I.T.T., "שאוּב־לורנץ"

יש רק חסרון אחד:
הוא קצת יותר יקר
אבל שווה, כי
איכות נשארת איכות!

ניצוצות

הקדושים אינם עוזרים

פרנקו וזירלי, הבמאי האיטלקי המפורסם (רומיאו ויוליה) שפורר בין היתר את זעם חבריו למקצוע כאשר יצא לפני כמה חודשים להתקפות מוחצות נגד ההעזה שב-סרטי מולדתו, נחקל בקשיים רציניים ב-הפקת סרטו החדש אחי השמש, אחותי הלבנה.

כפי שאפשר לצפות, זפירלי בחר לעצ-מו נושא נקי וטהור מכל, חייו של פראנ-ציסקו הקדוש, שנהג לשוחח עם חיות ו-ציפורים.

אלא שנראה כי השמיים אינם מתפעלים כל כך מכוחותיו הטובות של הבמאי, או שמא מצאו דופי בדרך שהוא מטפל בנושא. בכל אופן, עובדה היא שהאזור בו מצולם הסרט, העיר אססי שבאיטליה, עיר מולדתו של הקדוש, עברה בשבועות האחרונים כמה רעידות-אדמה, אשר לא רק הפסיקו את העבודה, אלא איימו להרוס את ה-תפאורה הטבעית שבה התכונן זפירלי ל-צלם.

אולי מוטב היה שישוב לעשות סרטים חלוגיים.

פאראמונט נגד המאפיה

חברת פאראמונט האמריקאית מתכננת בימים אלה להתחיל בהסרת רבי-המכר ה-מפורסם הסנדק, המתאר כידוע את קורות תיה של אחת מן המשפחות המנהיגות את ה-"מאפיה" בארצות-הברית.

מובן שמיד עם ההודעה על ההכנות לסרט, נפוצו שמעות על כך ששליטי ה-עולם התחתון לא יקבלו את הדבר באה-בה, ואולי יתערבו בפועל להפסקת הצילום-מים.

רוברט איבנס, שחקן לשעבר המנהל היום את האולפן, השיב מייד ששום דבר שבי-עולם לא ימנע את הפקת הסרט. "כבר דאגנו לסיפורי-ביטחון משלנו בניו-יורק, בלס-אנג'לס ואפילו בסיציליה", הוא הודיע לעיתונות, "ואינני חושש מפני איש".

ה-"מאפיה" לא מסרה כל הודעה לעיתונות. אבל יש האומרים שהיא תפעל גם ללא הודעה.

דון קישוט

שוב נפל למים

כבר הרבה זמן מדברים על הסרט ג'יר-סה חדשה של דון קישוט איש לה-מאנסה, עם ריצ'ארד ברטון בתפקיד הראשי, כאשר הבמאי הוא פיטר (בולט) ייסס. היו אפי-לו ימים בהם דובר ברצינות על כך ש-סופול יופיע בדמות סאנשו פאנשה.

אלא שבינתיים מסתבר כי תוכניות לחוד, ומעשים לחוד. מפיק הסרט עוד לא הצליח לגייס תקציב מתאים, וההסרה נדחתה שוב.

"אין דבר", הוא אומר, "אשנה את ה-תוכנית המקורית, אסתפק בהפקה מצומצמת יותר אבל מבטיחה הרבה יותר" אומנות לחוד ועסקים לחוד.

ואם מדובר על אמנות, יש עדיין המצפים לדון קישוט של אורסון וולס, המופק כבר חמש-עשרה שנה, מהכנסותיו הפרטיות של השחקן-במאי הגדול.

תדריך

תזאכיה

*** שדושה חררים במנהטן (שדרות, צרפת) — סרט בן חמש שנים של מרסל (בני טובים לאו) קרנה, רומנטי ורשני, היה בודאי מתקבל הרבה יותר טוב אילו נעשה לפני עשרים שנה מאשר היום. הנושא: איחוד נשמות צרפתיות תועות בניו-יורק, עם אני ג'ירארדו ומוריס רונה.

*** יומנה האינטימי של אשה נשואה (הוד, ארצות-הברית) — סאטירה חריפה, ולעיתים אפילו מוגזמת, על אורח-החיים של הבורגני בעל יומרות אמ-נותיות, בעיר אמריקאית גדולה. מישחק משוחב של קארי סנוגרט.

על ראש השוטר בוער הכובע

המעגל האדום (פאר, תל-אביב, צרפת) — סיפור בלשי על שוד מסובך בחנות-תכשיטים, ו-מצוד משטרתי אחרי השודדים, בסיגנון סרטי-המתח ה-ישנים והטובים, שסוד-הצלחתם היה ביעילות הרבה של הבימוי, בעריכה הקצבית ובבחירת שחקנים, הבולטים דו-קא באישיותם.

לכאורה, סיפור שיגרת. אולם כפי שאמר הבמאי ז'אן-פייר מלוויל, "כל מי שרוצה להשתמש בצורה זו של סרט-מתח, נאלץ לבחור בין תשע-עשרה הנוסחאות הקבועות, הקיימות לתאור התמודדות בין החוק והפשע, ומכאן אין מנוס לגלישה אל השגרתיות". אלא שמלוויל עצמו אינו מסתפק בעוד סרט-מתח.

הוא משתמש בסיפור כדי להביא את השקפות-העולם האישיות שלו, כפי שעשה בכל סרטיו הקודמים: הבדי-דות של גיבוריו, הדמיון המופלא שבין שומרי-החוק ל-מפרים אותו, כשאין לדעת מי שפל יותר בין השניים. אלן דלון, איב מונטאן, וג'אן-מריה וולונטה, המגלמים את שלושת החשודים, לבשו לצורך זה את המדים ה-קלאסיים של סרט הפשע, חליפות כהות, מעילי-גשם ו-כובעים, מכוניות אמריקאיות גדולות, ועיניים קודרות ו-

כיצד להיות עבריין וליהנות

שד משחת (בני-הודה, תל-אביב, צרפת) — סימון "השוויי-צי", גיבור סרטו החדש של קלוד

ללוש, הוא דמות אגדית של העולם התחתון, איש המבי-צע את פשעיו בגופו, שיקוליו הערמוניים והמפוקחים, אינם מוטעים אף פעם, ואיש אינו עומד בפני תחבולותיו. הוא כלי-כך פיקה, שאין יד ימינו יודעת את שמאלו, אבל בעצם הוא ברנש חביב למדי, הפשעים שהוא מבצע אינם נוראים כל-כך, והוא אפילו רואה את עצמו, מזמן לזמן, כמעניש של בורגנים צבועים. אין ספק שאילו היה ארסן לופן קס לתחייה בימינו, היה בוחר בסימון זה כאחיו לנשק.

את הסרט מקדיש קלוד ללוש לאחד ממעלליו של סיי-מון, חטיפת בנו של פקיד-בנק, ודרישת כופר גבוה מן הבנק ולא מן הפקיד. אולם בזאת טרם נסתיימה הפרשה. מאחר ללוש מפוקח לא פחות מגיבורו, והוא מיטיב לדעת שלא על סיפור-מתח בלבד יצלח סרט, הוא משלב פה ושם, כדרכו בקודש, רגעים רגשניים, עקיצות אנטר-מימי-סדיות, הרבה מאוד צבע, וצלומים מסנוורים, ומעל הכל, הוא מבבל את הסדר הכרונולוגי של העלילה, כך שה-צופים בסרט נאלצים להפעיל את התאים האפורים שב-קודקודם כדי לעקוב אחרי הנעשה על הבד.

למרבה המזל לא התכוון כאן ללוש, כבסרטים קוד-

טבילת-אש בבית בוש

חיילי הבתולין (גורדון, תל-אביב, אנגליה) — מלודרמה ברי-טית על טבילת-האש הראשונה

של חיילים צעירים בבתי-הבוס שבסינגפור, ובג'ונגלים שורצי המורדים של מאלאיה.

בחצי הראשון מציג הסרט את החיילים כצעירים, תמימים וילדותיים בערך כמו הילד הנזקק, הנאלצים ב-חצי השני לעשות מלאכת גברים כמו זיכוי הפגנות, קר-בות בג'ונגל והריגת אנשים בדם קר, מלאכות שלא הוכנו להם כלל, ולא כולם מסוגלים לעמוד בהם.

הסרט נע במשך כל הזמן בין חומור הקטרקטין המקור-בל עם בדיחות על אשת הרס"ר ובתו, לבין רגישות מפ-תיעה בתיאור חייל נבון, המאבד בתוליו ליצאנית סינית בסצינה משעשעת מאוד, או ההומור שבסצינה אחרת, בה מאבדת בתו של הרס"ר את בתוליה שלה, כאשר ברקע נשמעות טענות אביה שהיא בורחת יותר מדי מגברים. אשר לחלק האחרון שבסרט, יש בו די חומור כדי לשכ-נע כי נערים בגיל ההתבגרות, המוכנים בחלם של אלימות ראשונה, אינם בדיק החומר האנושי המתאים לטיפול במהומות רחוב או מורדים בג'ונגל מרוחק מביתם. בקיצור, סרט מעניין בכמה מחלקיו, עשוי בדרך כלל

אלן דלון: כולנו רוצחים

חסרות שמץ של חיוך. בורביל, באחת ההופעות המרשימות בכל הקאריירה הארוכה שלו, הוא מפכה-המשטרה, ו-פרנסואה פריה מופיע בתפקיד מישני משכנע לא פחות, כמנהל מועדון-לילה המסרב להלשין.

טרינטיאן: אקדח בזר-פרחים

מים, לבשורות אנושיות מרשימות (שלא שיכנעו כל-כך בעבר), ולכן אין כל סיבה שלא להנות מן המעשית. אמנם, מי שיוצא מן הסרט יכול לחשוב לרגע שחזה בשעור מעשי ב-, כיצד להיות עברין וליהנות מזה", אבל למי כבר איכפת המוסר? העיקר שנהנים.

חיילים בהלם הראשון: בג'ונגל

ברגש ובטעם טוב, עם מיסחק משכנע של הייוויל בנט (החייל הנבון), נייג'ל פטריק (הרס"ר), לין רדגרייב (בתו), רחל קמפטון (אמה של לין בחיים), מגלמת את אמה המטורפת בסרט, וניג'ל דיבנפורט (סגל למוד-קרבות).

שאפשר למצוא בעיר הגדולה. למרבה ה-מזל, התסריט הוא של גיל סימון, והכל מתקבל כבדיחה ענקית. ג'ק למון וסנדי דגיס בתפקידים הראשיים.

מתח מקצועי. *** יחפים בניו-יורק (חן, ארצות-הברית) — עוד זוג נשמות תועות בניו-יורק, העוברים דרך כל מדורי הגיהנום

*** סולו (זמיר, צרפת) — סרט מדאק על העצב והעגמומיות השוררת ב-יחסים בין הדורות, והמסתתרת מאחורי מרדנות הנוער בצרפת. עשוי בצורת סרט-

הגמישונים של

Merci

מתאימים יותר!

חדיש! אינטימי! נועז!

„ארוס פילם“ מציג:

36 תנוחות אהבה

להקרנה עצמית בביתך!!!

הזמן ותקבל

36 שקופיות ארהיבות

להקרנה עצמית בביתך

● הממחישות בתמונה חדה ואסטטית הכל אודות תנוחות האהבה המודרנית והשלכותיה על חיי המין שלך.

● 36 מצבים אינטימיים נועזים מוצגים בעירום מלא.

● השקופיות באריזה מיוחדת ● חוברת הסברים והדרכה

● חנים!!! מיני-מקרן (COOKER)

36 שקופיות בסך 24 ל"י בלבד

ההזמנות תשלחנה רק לבוגרים מעל גיל 18

גזור ושלח —————
לכבוד **ש.צ.מ. בע"מ**, רחוב החשמונאים 53, ת"א, טלפון 223592:
נא לשלוח לי 36 שקופיות בסך 24 ל"י בלבד. לוסה בזה 24 ל"י
במוזמן. בצ"ק.

שם

כתובת

חתימה

טלה

21 במרס - 20 באפריל

נקודת תורפה בלתי צפויה עלולה להתגלות במצב בריאותך, מאחר שהמתח הנפשי בו אתה שרוי משיפע על מציבך הגופני. השתדל לא להרהר יותר מדי בבעיות מעורפלות. אל תפסח אל ארוחות ואל תוותר על המנוחה הנחוצה לך. קבע לעצמך סדר יום קפדני, הכולל עיסוק רב.

★ ★ ★

שור

21 באפריל - 20 במאי

מתרבים והולכים הסימנים לך, שאתה עומד בפני מפנה חשוב בחיך. קרוב לוודאי שאתה עצמך כבר חש בכך, ואפילו מנחש כי המפנה יהיה לסובה ויורגש בך עיקר במישור הכספי. אך — עדיין לא ברור די הצורך מנין יבוא השינוי. קיימים סיכויים רבים שדבר זה יתברר לך תוך הזמן הקרוב ביותר.

★ ★ ★

תאומים

21 ביוני - 20 ביולי

ההחלטה שהחלטת קשה מאוד לביצוע, אך הכרחית. ניתוק קשרים וחזרה אליהם לא יביאו שום תועלת. נסה ליצור תנאים שייקלו עליך לעמוד בם. משבר הבילוי נמנע. עבור לעיר אחרת, החליף מקום עבודה. אם מצבך מאפשר לך זאת — סע ל"חול". אל תתייעץ על בעיותיך עם איש.

סרטן

21 ביולי - 20 באוגוסט

אתה מנסה להפוך ב" כוח כל אדם הנמצא בחברתך למטומטם. פחד דין וחוסר בטחוןך ה" עצמי אינם מתירים לך לחבב אדם מבלי להפוך אותו לנחות ממך, כפי שנדמה לך. אנשים עומדים על כוונותיך, ונותנים לך לעלות להם על הראש, בגלל סובלך והתחשבות שאינך ראוי לה. תפסיק לנהוג בדרך נפסדת זו.

★ ★ ★

אריה

21 באוגוסט - 20 בספטמבר

אתה נמצא בתקופה בה הכל נעשה אצלך באיטיות. אך אל דאגה, השבוע שלפניך יהיה מלא חיים וייענך אותך גם מבחינה נפשית וגם גופנית. כדאי שתפריש הצידה סכום כסף קטן לקניית מתנות, כי בקרוב יהיו לך סיבות צפוי לקשיים כספיים לתת אותן. אתה בעתיד הקרוב.

★ ★ ★

בחנה

22 בספטמבר - 22 באוקטובר

הדגש השבוע יושם על השטח הכספי והרומנטי. קרוב לוודאי שתהיי יינה לך הוצאות הקשר רות בנסיעות או בתיקונים של רכושך. יתכן, מבחינה מסוימת, שהשבוע יתחיל באכזבה. האכזבה מקורה בצורך לשנות ולארגן מחדש תוכניות מוכנות עליהן עמלת קשות. אין זה מן הנמנע שייגרם לך הפסד כספי.

געגועים למקום רחוק, או לאנשים שהרחיקו לנסוע, עשויים להעסיק אותך במשך רוב ימי השבוע. אם יתחלפו הגעגועים בתקווה שינתן לך לנסוע לביקור באותו מקום המעסיק את הדיוח. נסה לברר מהם הסיכויים להפוך תיקווה זו לעובדה ממשית. אל תניח לעצמך לשקוע למצב של דכאון נפשי ואדישות, כי בכך אתה מזיק לא רק לעצמך, אלא לאלה התלויים בך. הקדש תשומת לב לדברי ידידים.

★ ★ ★

הבעיה הכספית הדוחקת המטרידה אותך, תיפתר השבוע בעזרת דבר מה הקשור במספר ששה.

סקר

22 באוקטובר - 22 בנובמבר

תקוות גדולות שטית פחת במשך החודשים האחרונים, עלולות להתגלות השבוע כה"זיה או אשליה עצמית. האכזבה תהיה גדולה, אם לא תשכיל לראות סוף סוף את המציאות באור נכון. עליך להבין כי אנשים שנחשבו בעיניך לידידים מסורים אינם מוכנים לעשות למענך מאמצים.

★ ★ ★

מקומך אינו במרכז העניינים, כפי שאתה סבור, אלא בשוליים, ואם כי מתחשבים בדיעותיך ומכבדים אותך, לא יביאו המאמצים שאתה עושה לקידום ה" מקוה. השתדל למצוא נחמה בעבודה שיגרתית מוגברת, ובסיפוח ה" סים ההדדי בתוך ה" משפחה. מצב רוחך עשוי להשתפר במידה ניכרת ביומיים האחרונים של השבוע, בגלל

קשת

23 בנובמבר - 20 בדצמבר

בשורה משמחת מאוד הקשורה באדם או תו אתה אוהב. הוא מעונין לעזור לך.

★ ★ ★

אל תצפה לגדולות במישור הרומנטי, לא השבוע, ואף לא בשבוע הבא. צפויה אף נסיגה מסוימת ביחסך עם בן זוגך. אל תניח לדברים אלה להעכיר את רוחך ולהוריד לך את המור. ראל. אמנם אין הזמן נוח לאהבה, אך הוא מצוין לאירגון חיי חברה פעילים, שבמסגרתם תוכל להכיר אנשים בעלי עמדה ו" השפעה, שיעזרו בקידום הקריירה שלך. ילדים יביאו לך השבוע הנאה רבה.

★ ★ ★

סמוך על שכלך הישר, בעיקר במחצית הראשונה של השבוע. השתדל להיות יותר מעשי ולבחון את הדברים כמות שהם, מבלי לעסוק בהילה דמיונית ורודה. ביומיים האחרונים של השבוע תחוש קשר חזק יותר לדברים רחוקים. אפשר שיהיה זה מכר, בן משפחה, או ידיד ותיק, הנמצא רחוק ממך. הדק את קשריך החברתיים תוך הדגשת הצד האינסלקטואלי שבאישיותך. זהו שבוע נפלא לבידורים עבוק.

★ ★ ★

שתי התפתחויות לא נעימות ביותר עלולות לחול השבוע. ראשית, צפויים מאורעות שונים שירגישו אותך ויפריעו לך מבחינה רגשית. שנית, לא תוכל לסמוך על מזלך מבחינה כלכלית, מ" כיוון שצפויה לך ה" עאה כספית כבדה ובלתי צפויה. מצד שני — תמצא פיצוי בהצלחה חברתית, בעיקר במחצית הראשונה של השבוע. בת דגים — השתדלי לא להיסחף אחרי זוהר חיצוני שאין מאחוריו כלום.

דגים

19 בדצמבר - 20 בינואר

כחלכה. על אף הנוגה הקיים, להעביר תי- נוקות הזקוקים לאינקובטור ליוצא, שם מתמחים בטיפול בהם, לא הועבר הפעם התינוק.

התינוק הראינכון. אוולין ובעלה התקשרו עם רופאים לידים מוצי, ביקשו את עזרתו. הלה הבטיח לבוא, אך לא הופיע. כשהתקשרו לשאול למה הוא לא בא, מספרת אוולין, "הוא אמר שלא נתנו לו להיכנס".

האשמות נוספות של אוולין:

- התינוק לקה בשילשול, באינקובטור, מבלי שקיבל טיפול מתאים.
- אחות מתלמדת שהשיגה ליד ה- אינקובטור פתחה את המכשיר, במקום ל-

עודה טביביאן

במקום חור גדול, הרבה קטנים

השחיל ידית פנימה דרך הפתחים המיוח- דים לכך, גרמה לתינוק שבתוכו להודיע כולו מפרץ האוויר הקר שחור פנימה. כש הועיקה לילה אחד, בעודה בבית החולים, את הגינקולוג שטיפל בה, בגלל התקפת כאבים עזה — סירב הלה לבוא, בטענה כי זה אינו מקרה חירום.

● כאשר עזבה את בית החולים, סירבו לשחררה מבלי שתפרע את מלוא החשבון, שהסתכם ב-1,800 ל"י תמורת שבעה ימי אישפוז — למרות שהתינוק נשאר עדיין בבית החולים, בתוך האינקובטור.

● רופא בית החולים הכחיש שלתינוק יש שילשול — למרות שרופא הילדים מ- ויצו, שהורשה להיכנס לבסוף — אישר זאת, בתשובה להאשמתה של אוולין, השיב רופא בית החולים: "את הסתכלת על ה- תינוק הלא-נכון". אבל יש שם רק אינקו- בטור יחיד, אומרת אוולין.

טעות גוררת טעות. הרופא מוצי עמד על זה שבגלל הטיפול בבית החולים, נוצא משם את התינוק מיד כשהחור ל- מישקל הלידה, 1,800 גרם — למרות שב- דרך-כלל לא מוצאים תינוקות מאינקוב- טור לפני 2,500 גרם, טוענת אוולין. עשר- נו כעצתו, והבאנו אחות שטיפלה בו בבית, במחיר של 90 ל"י ליום. אבל לא הסתכלנו על כסף. העיקר היה להציל את התינוק.

"לדעתי, הכל התחיל מזה שהגינקולוג שלי עשה טעות וניתח אותי כשאני רק בחוזה השמיני. אחרי זה, הוא רצה להס- תיר את זה, וכל שאר הביזיונות נבעו מזה".

"הכל הבגדים הכל הכל". "הלא-ש- מותיה של הגברת אין שחר", השיב ב- תשובה מנהל בית החולים. "היא פשוט הי- תה מתוחה בגלל שהילד נולד קטן. לא ייתכן אצלו שלא ירשו לרופא להיכנס. הרי בית החולים שלנו בנוי על העיקרון שהוא מעמיד שירותים לרשות רופאים פרי- טיים".

אמר הרופא המיילד: "היא ביקשה ממני ניתוח קיסרי, מאחר שאיננה יכולה לשאת כאבים ורוצה הרדמה. כשקבעתי איתה תא- ריך להיכנס לבית החולים, היא היתה כבר בתחילת התשיעי או באמצעו, לא בשמיני.

היא לא זכרה את תאריך הווסת האחרון, ומשום כך לא ניתן היה לקבוע זאת בדיוק. האם והתינוק קיבלו טיפול מצויין, וזהו."

מנגנון

שיטות השיכנוע

של "עמידר"

רפאל טביביאן (30) עסקה בהכנת ארוחת- הבוקר לעצמו, בצריפו הדל שבפרדס רר- בין, בגבעת-שמואל שליד כביש גהה, כא- שר הרגיש שהצריך מודעו. הוא זינק ה- חוצה בבהלה, גילה שקבוצת פועלים חות- כת את צריפו לשניים.

במקום טיפול, הרס. טביביאן עלה לארץ מפרס לפני ארבע שנים, לא הצליח עד היום לצאת מצריפו הדל, בו שוכן עם הגיעו לארץ. מורה במקצועו, גאלץ לזנוח את המקצוע, לעבוד כגנן, לאחר שנפגע ב- עיניו בתאונה לפני זמן מה. לאחרונה פנה לעמידר, בעלת הצריף, בבקשת עזרה: גג האזכסט הדק החל מעביר את מי הגשם ככברה. לאחר ריצות-שוא מרובות, זכה בהבטחה שיטפלו בדבר.

במקום הטיפול המובטח, הגיעו הפועלים שחתכו את הצריף.

חשיש, פרוצות. הצריפים בפרדס רובין הם דו-משפחתיים. ברגע שמתפנה מעונה של משפחה, ממחרת עמידר להרוס את חצי הצריף שהתפנה כדי שלא ייתפס עלידי פולשים בלתי-חוקיים. נכון אמנם, שבמהלך ההריסה נהרסים גם חלק מקירי- תיו וגגו של חצי הצריף המיושב עדיין. אלא שמבחינת עמידר, זו רק תועלת נוס- פת. שכן יש בכך לקדם את מאמציה לחסל את השכונה, שהפכה מיסרד תברואתי ו- חברתי חמור, כשבין ערימות האשפה וה- פסולת שורצים כלילות מעשני חשיש, פרו- צות ולקוחותיהן, וכדומה.

תוספת חורים. אלא שטביביאן הוא אחד מאלו שאין להם לאן ללכת. משום כך, לא יועילו, במקרה זה, גם אמצעי השיכנוע המקוריים של עמידר. התוצאה היחידה של פעולתם: במקום הרבה חורים קטנים ב- גג, יש לטביביאן עכשיו חור אחד גדול. וכן שני חורים נוספים בקירות.

עיתונות

איזה עיתון

קראת באמת, אביבה?

הידיעה בשני עיתוני הערב היתה זהה, פחות או יותר. גם ידיעות אחרונות וגם מעריב פירסמו כי אביבה מלכה, בת 13 או 14, שנעלמה מביתה בעכו לאחר סיכ-

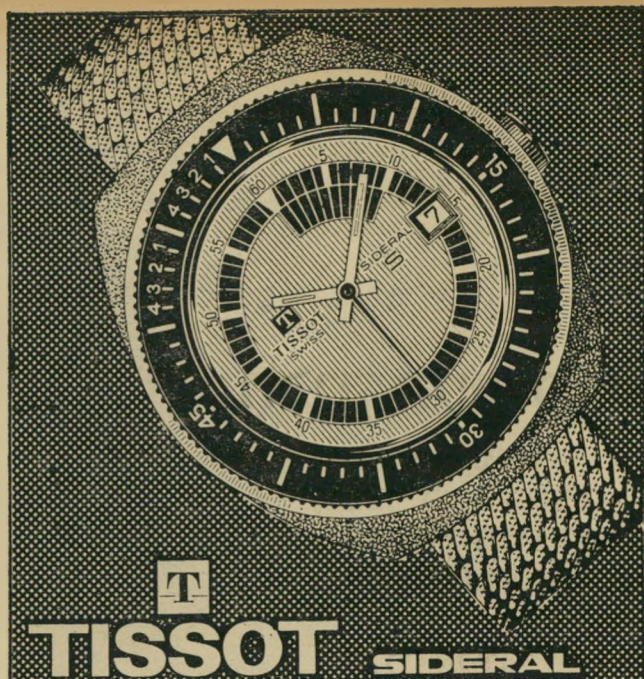
עז — אביבה מלכה הנערה (14) מצויה שפונה את בית הוריה לאחר סכ- סוף, חזרה ביום ו' אחה"צ הביתה, לאחר שראתה חמונתה ב"ידיעות אחרונות" צויה בצירוף הבטחה של הוריה בעיתון, שלא לפ- נוע בה אם תשוב.

הידיעה ב"ידיעות"

אביבה מלכה, בת 13, ש- נעלמה מביתה בעכו ב-10 בסבואר לאחר סכסוך עם הוריה — חזרה לבית הוריה לאחר שקראה ב"מעריב" כי הוריה המודאגים מצפים ל- שובה.

וב"מעריב"

סוף עם ההורים, חזרה סוף סוף הביתה. ההבול הקטן היה נעוץ בפרט אחר. ה- ידיעה במעריב גילתה, כי אביבה הקטנה חזרה הביתה לאחר שקראה במעריב כי הוריה המודאגים מצפים לשובה. והידיעה בידיעות סיפרה, כי אביבה ה- קטנה חזרה הביתה לאחר שראתה בידיעות את חמונתה בצירוף הבטחה מצד הוריה שלא להענישה. אז איוה עיתון קראת בכל זאת, אביבה?

TISSOT SIDERAL

טיסו-סידרל סופר-צלילה

השילוב המהפכני של פלדה ופיברגלס

* מתאים במיוחד לאקלים הישראלי: אינו מתפשט בחום ואינו מתכווץ בקור. חזק מאוד, בלתי שביר, מחוסן בפני כל זעזוע, אל-חלד, דוחה מים.

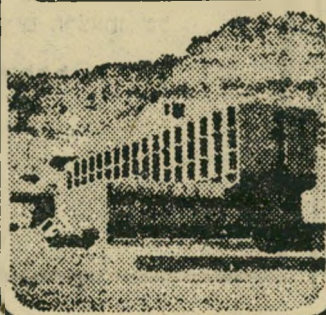
* טיסו-סידרל — יצירת הפאר החדשה של טיסו-אוטומטי, עם תאריכון נגד מים (לצלילה עד 100 מ')

* "שעון צעיר" לצעירים של ימינו, במחיר... לצעירים: 169 ל"י.

קנה שעות-והשתתף במבצע הרסיס הענק של טיסו

מכון גלים דוידהר חוקי המלח

בואו לבלות את חופשת החורף בקיץ של ים המלח במחירי הנחה של 34 ל"י ליחיד + 10% סוף שבוע מיום ששי עד מוצ"ש 74.80 ל"י, עד יום ראשון 120 ל"י לזוג, כולל מסים. הזמנת מקומות במלון: 057-96051 טל. תל-אביב: שד' רוטשילד 66 טל. 625955

I.T.T. SCHAUB LORENZ

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

גם טרנויסטורים, רשמי-קול ומערכות HI-FI סטריו מעולים מיוצרים ע"י

ITT SCHAUB-LORENZ

חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מירבית וללא מכס. הסוכן הבלעדי:

כינורי בע"מ ת-א רחוב פרץ 4

טל. 621984-624193

אנו ערבים לך שכל התקונים בת-א וסביבתה יבוצעו תוך 24 שעות לכל היותר ע"י במעבדה שלנו בת-א רח' לילינבלום 25 טל. 56343-1 57679

השוטרת הבלונדית, שעצרה את הצעיר המקריח, בעל העיניים הבהות, שנהג ב־מכונית הפרטית במורד רחוב זיבונינסקי ברמת־גן, לא שיערה לעצמה כי היא יוצרת בכך תקדים משפטי חשוב, העשוי לעניין כל נהג בישראל. כל שידעה הוא, כי היא עצרה טיפוס שנראה בעיניה חשוד, ואכן, בדיקת מיסמכיו הוכיחה כי נהג ברכב כש־בידיו נמצאת תעודת־ביטוח אשר תוקפה פג כבר.

לא מבוטח, אבל כן. הנהג הובא לדין על נהיגת רכב ללא ביטוח. בפני ה־שופט חיים אנטין הסביר, כי יש לו תעודת ביטוח אחרת, על רכב אחר — שהיא כן ברת תוקף, ובה יש סעיף סטנדרטי המרחיב את הביטוח לכל מכונית בה הוא נהג. לפיכך, היה למעשה מבוטח גם כאשר נהג במכונית שנעצרה על־ידי השוטרת, ואשר תעודת־הביטוח שלה פג תוקפה. למשמע טענה זו, דחה השופט את ה־משפט, הורה לתובע, רב־סמל אלכסנדר ציזלר, לבדוק פעם נוספת את מהותה של התביעה.

אש־קודש. התובע, במקום להתעניין במהות התביעה, ניסה לשכנע את הנאשם כי טיעונו המקורי לא יעמוד לו, ומשום כך כדאי לו להודות באשמה, ואז עשוי הוא לצאת בקנס נמוך ופסילה לתקופה קצרה. הכל יחסי כמובן. "לא הסכמתי", סיפר הנאשם, כשבעיניו מרצדת אש של מלחמת־קודש. "פניתי אל עורך־דין והת־ייעצתי איתו".

לישיבה השנייה של המשפט, הופיע ה־נאשם מצוייד בעורך־הדין אמנון זכרוני. עורך־הדין בא מצוייד בתעודת־הביטוח או־תה הזכיר הנאשם. תעודה זו אמנם לא התייחסה, כאמור, למכונית בה נתפס ה־נאשם, אולם מאידך נאמר בה, בסעיף 4 שלה: "בהתאם לתנאים... תפצה החברה את המבוטח בעת שהוא נהג אִישית ב־מכונית פרטית שאינה בבעלותו ולא הושכ־רה לו...".

סיכון עצום. "אם כך", הופתע השופט, "הרי יכול אדם לעשות ביטוח אחד ולנהוג בעשרות מכוניות שאינן בבעלותו. חברות הביטוח מקבלות על עצמן סיכון עצום ב־כך", הוא החליט שהוא זקוק לזמן כדי להרהר בבעיה, דחה את מתן פסק־הדין.

השבוע הגיע לידי החלטה, הוציא פסק־דין המוכה את הנאשם, יצר בכך תקדים המאשר את זכותו של כל נהג שיש לו ביטוח מקיף על מכונית אחת, לנהוג בזכות ביטוח זה גם בכל מכונית אחרת, חסרת ביטוח משל עצמה.

משפט

הסכם

של ניאוף

"הוא אהב אותי עד לשיגעון. הוא כל־כך קינא לי, שכדי להיות בטוח שאני לא אלך בשבת לים לבדי, כשהוא איננו, הוא היה גושך אותי ברגליים ובשאר האברים ועושה לי סימנים, כדי שאתבייש לצאת ה־חוצה".

כאשר סיפרה שושנה מוגסי פרטים אלו אודות אהבתה הסוערת לאליהו זקני, כבר היתה אהבה זו נחלת העבר. כל מה שנותר ממנה היה מאבק משפטי מר שבסופו קבע השופט המחוזי משה בייסקי תקדים מעניין: אשה החיה עם גבר נשוי — שמה לעיתים את עלומיה על קרן הצבי. שכן כאשר הגבר מחליט לנוטשה, ולחזור ל־אשתו, איך הוא חייב לה מונוגות או פיצוי אחר.

מאהב נדיב. שושנה הכירה את אלי־הו לפני שנתיים. היא היתה אז בת 25, הוא בן 37. לדבריה, לא ידעה בהתחלה כי הוא נשוי. כאשר נודע לה, היה מאוחר מדי: היא התאהבה עד מעל ראשה.

אליהו, מצידו, התגלה כמאהב נדיב, אפף (המשך בעמוד 36)

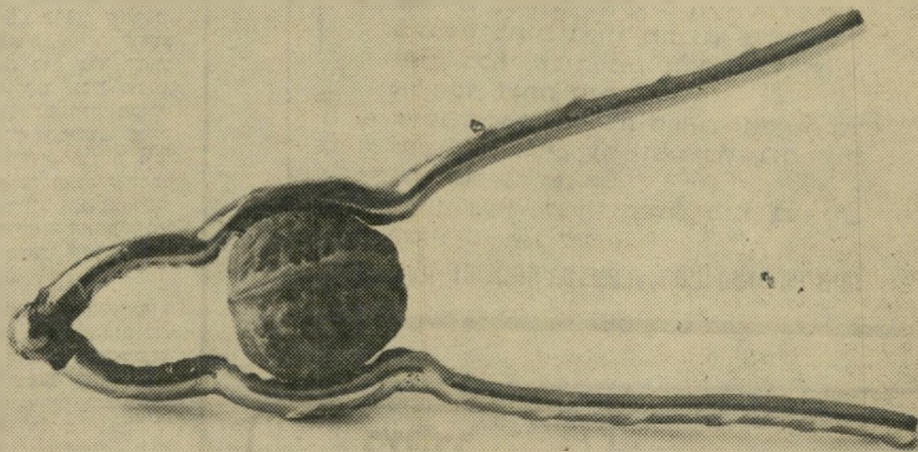
• השמות שוננו למניעת זיהוי.

הבנק הפותר בעיות

כשאתה עומד בפני בעיה כספית, כדאי לך תמיד לבקש את עצת הבנקאי שלך.

הכנס אלינו, הדלת תמיד כתוחה ב־

בנק הפועלים

צילום: נורכרט

"White Label"
ויסקי סקוטי
תמיד טוב,
תמיד מעולה
י"ש, יבוא ושיווק בע"מ
רח' דיזנגוף 269 ת"א
טלפון: 446611

בחיפה
ביום ה', ה־21.3.71, בשעה 19.30, בבית אליעזר עמיר, רחוב מרגלית 34, הרי־הכרמל, חיפה, תתקיים הרצאתו של
אמנון זכרוני
על נושאים מדיניים אקטואליים וויכוח על בעיות השעה.
חברים ואוהדים מוזמנים.

היה זה תדי קולק, ראש העיר ירושלים, אשר שלט שלטון בלי מצרים ברדיו, בתקופת היותו מנכ"ל משרד ראש הממשלה, ואחד מנערי החצר של דויד בן גוריון. אז היה הוא מכתוב מה לשדר איך לשדר ומה לא לשדר. ואילו היום יכול היה כתב צעיר של הטלוויזיה, שלמה ארד, לשים אותו ללעג ולקלס בכתיבה על המחזלים בתיוקן כבישי ירושלים. הציבור אולי שכת. אבל קולק לא שכת.

זה יכול אולי להסביר מדוע קפץ קולק על המציאה, כאשר מדרין בית'הנוער רמז בשכונת מוצררה בירושלים, הגיש לו תצהיר כנגד אנשי הטלוויזיה, שהסיתו כביכול את הפנתרים השחורים לדבר עבירה, שילמו להם תמורת השתתפותם ב"סרט תיעודי מבוים שהכינו אודותם. אולם גם בלי יצר נקמות אישי, היתה לחדי סיבה טובה להפנות את הזרקורים לעבר הטלוויזיה. בכך, הוא קיווה, תישבח אלי העובדה, כי העיריה גושאת באחריות למחזלים הנוראים ביחס לנוער השוליים בירושלים. זה מה שהשתמע, לפחות, מת' גובת הנגד של ועד עובדי החדשות ב"טלוויזיה (אלי ניסן, שמעון טסלר ורון בן ישי).

מה נכון ומה לא נכון? הכתב שמעון יקותיאל, הצלם יעקב ספורטה

הרמון בעידן הטלוויזיה

(שהצטיין בצוות הטלוויזיה בבאנקוק) ו' מקליס הקול בני לים (בחור דתי וקרויב משפחה של ר' עמרם בלוי, מנהיג נטורי קרתא לשעבר), צילמו את הפנתרים השחורים במסגרת סרט על חברות-ירחוב, שיועד לתוכנית מוקד. מספר נערים הורו מן להשתתף בצילומים בשדה-התעופה של גבעת שאול. צולמו רגליים בלבד. הנצי רים הלכו בפנים צוחקות. איש לא ביקש מהם ללכת "עם רצח בעיניים". רגליים בלבד מביעות הליכה ללא מטרה ולא הפגנה.

הקטע בתסריט אושר על ידי נתן כהן. היועץ המשפטי של רשות השידור. נכון שיקותיאלי אוהב לביים דברים. זה לגטימי בהפקת סרט תיעודי. נכון שדובר על תש' לום לנערים אחרים. גם זה לגטימי. רשות השידור לא היתה צריכה להדליף מרוב פחד, כי מדובר בעוזרי הפקה או שומרי ראש.

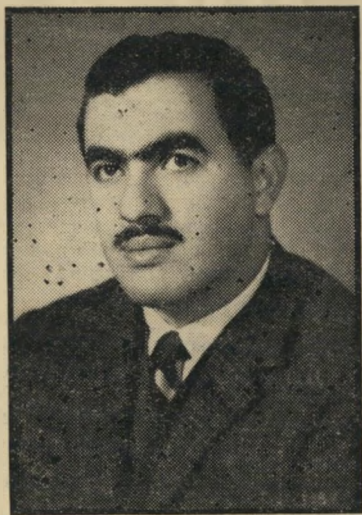
מעשה בחסה ובגזר. הצוות לא שידל איש מאלה שצולמו לעשן חשיש. ב" בית פרטי בשכונת מוצררה צולמו נערים אחדים כשהם לועסים חסה וגזר וצנון. לא צולמו פרצופים. הנערים דיברו על ירקות, אם כי ברור היה שהם מתכוונים לחשיש. בהתאם לעצתו של היועץ המשפטי הזהירו אנשי הצוות את הנערים לכל ימצא אפילו

איש טלוויזיה ירדני - לטלוויזיה הישראלית

כ' פיק ומראיין בטלוויזיה ה-ירדנית, שעבר לפני שבועיים לחברון במסגרת איחוד משפחות, נתקבל לעבוד דה בטלוויזיה הישראלית. "אינני מפחד" הוא אומר בקול רם - אבל תמונה הוא חשש לתת. עבדול חמיד אלי קודסי, בן ה-24, נולד בחברון. שנתיים לפני המלחמה שלחו אותו ללמוד ב"אוניברסיטה בדמשק. "במסגרת לימודי ההיסטוריה חייבו אותי גם ללמוד ערבית", אומר עבדול חמיד בערבית צחה, "אבל הקורס לא היה רציני ושכחתי הכל".

אחרי שלוש שנים נמאס לו. שערי בית-הטלוויזיה נפתחו בפניו, למרות שה' כלתו החלקית. את העבודה בטלוויזיה הוא למד תוך כדי עבודה באותה טלוויזיה.

לאחרונה הועסק עבדול חמיד כמפיק תוכנית: "השבוע בירדן" וכמראיין ב"תוכניתו ובמסגרת תוכניות החדשות. יוסף בראל מנהל מחלקת החדשות בטלוויזיה ירדנית, הציע לו תעסוקה דומה ותכנית דומה בשם: "השבוע בנדה".

אלי קודסי
לא מפחד לדבר

עבדול חמיד מספר, כי בטלוויזיה ה-ירדנית עובדים בעניין רב מאוד אחרי שידורי התחנה הישראלית, במיוחד צו' פים בחדשות. קודם כל - כדי לערוך השוואות מבחינה מקצועית, ושנית - כדי להתעדכן. מענין שבאופן קבוע מק' ליטים בירדן דווקא את "מבט לחד-שות" בעברית. עבדול חמיד מספר בשם מנהלו הקודם (הירדני), כי המאגזינים המוגשים בטלוויזיה הירדנית עשירים יותר, ארוכים יותר ומקיפים יותר. אני ש' מחלקת החדשות בטלוויזיה הישראלית, לית, שישבו באותה שיחה, הסכימו חל' קית עם המנהל הירדני: לרשותו זמן רב יותר ומקורות בלתי מוגבלים באר' צות ערב.

עם זאת, מעיד עבדול חמיד, כי ברור להם בירדן, שישראל עולה על כל תחנות ערב מבחינת הכיסוי וההת' יחסות לאירועים מקומיים בארץ וב' מרחב.

לפרטים מדויקים יותר מתקשה עבדול חמיד להכנס. הוא עדיין נבון, אחרי שנאלץ תוך חודש אחד לעבוד בתחנות של שתי מדינות אויבות.

אחד על השני בלי להזכיר שמות. המש' מעת לקויה: עובדים מאחרים לעבודה, נע' למים מפעם לפעם, ולפעמים צריך להתחכח איתם כדי שיואלו לצאת לשדה. על עניין הסרטים הדוקומנטריים אומר יורם רונן, מנהל המחלקה, כי "רצוי שכל כתב יושן מדי פעם סרט דוקומנטרי רציני וטוב". הסוכריה הזאת מגיעה לכתבים. סרטים כמו רימון בנזה או חיל'האורי בתקופת הפסקת-האש מוכיחים עד כמה זה משתלם. ביחס לסרטים ליום הזכרון וליום העצמ' אות הוא אומר "הצלנו את המצב", כי מחלקת התכניות שהיתה צריכה לעשות משהו עבור ימים אלו לא עשתה כמעט ו' לא כלום.

כל דבר אפשר לראות כפי שרוצים לר' אותו. הביע זאת אחד העורכים במחלקה: "אם היו כולם מתרכזים במבט, היה פד' צוף אחר למהדורת החדשות, והיה גם יותר חשק לעבוד".

אבל מאחר שלטלוויזיה הממלכתית אין מתחרה, ומיליון צופי הטלוויזיה בישראל אינם יכולים ללחוץ על הכפתור ולהחליף תחנה, נשאר מבט לחדשות הסמל הבולט ביותר לחידלונה של הטלוויזיה הישראלית.

הדרך

★ **שייקה אופיר** (יום ד' 10/3, 20.20) בפארויה על מורה נהיגה ותלמידיו. מפיקים - שמואל צמח ומתי רז.

★ **בימת דני קיי** (יום ד' 10/3, 20.30) לקט מערכונים ופזמונים, מומלץ.

★ **טליפור** (יום ה' 11/3, 20.20) מישרד הבידור לפורים. משתתפים: הל'צ' נים - עזרא דגן, יורם בוקר וטליה שפי' רז, כן יופיעו במערכונים ושירים: אריק לביא, שושיק שני, זאק כהן, מוטי גל'צ' ד'י מיכל נוי, צביקה פיק, האריות ואלכס וויס עם תזמורתו. מפיק-במאי: ראלף עיני בר.

★ **פארודיה ספרדית** (יום ה' 11/3, 21.00) ועידת שלום של א"ם בראי עקום בתוכנית ספרדית.

★ **אהבה נוסח אמריקה** (יום ה' 11/3, 21.20) סיטואציות מצחיקות מחיי האהבה והנישואין.

★ **ערב טוב** (יום ו' 12/3, 21.10) משתתפים: עופרה פוקס ואלכס אנסקי. במ' אי - אילן אלדד.

★ **רבקה** (יום ו' 13/3, 20.30) סרטו המפורסם של אלפרד היצ'קוק בהשתתפות ג'ואן פונטיין, סר לורנס אוליביה וג'ורג' סנדרס.

★ **מחלקה פורית** (מוצ"ש 13/3, 20.30) אנשי המחלקה מנהלים מלחמת עצי' בים במאמץ לאתר מדען שבידו גז מסוכן.

★ **אנטוני קווין** (יום ב' 15/3, 20.20) סרט תיעודי על כוכב הקולנוע המפורסם שהגיע לשיא בלה סטראדה וב' זורבה היוני.

רזל. רון בן ישי ואלי ניסן מתכננים סרט על גבולות הבטחון. והרשימה עוד ארוכה. כל סרט דוקומנטרי כזה צריך להכין במשך חודש עד חודשיים. אלי ניסן מקדיש את זמנו להפקת מוקד. חיים יבין עורך את השבוע - יומן אירועים. יעקב אחי מאיר, מרדכי קירשנבום, שמעון טסלר ו' יאיר אלוני עוסקים בעיקר בעריכה ובה' גשה. כתבים שאין להם משימות מיוחדות צריכים לחלק את זמנם בין מבט לבין ה' שבוע - יומן אירועים. עובדה: מהדורת מבט היומיומית בזמן האחרון היא עלובה, משעממת וחסרת טעם.

אין חשק לעבוד. לא רק שאין ל' אנשי החדשות שלטלוויזיה זמן למבט לחד' שות, אלא גם אין להם חשק לעבוד עבור מבט. הכנת סרט דוקומנטרי נחשבת לכבוד מיוחד. כאן יכול הכתב להתבטא באופן חופשי מבחינה אמנותית ותפישת הנושא. גם עבודה בשבוע - יומן אירועים מוע' דפת על פני עבודה במבט, כי יש יותר זמן להכנות ואפשר לעשות כתבות מקיפות ו' מעמיקות יותר.

אחד הכתבים מסביר: "מבט דומה כיום ליומן קולנוע. המיבנה לקוי. - במימת סדרם של 20 דקות מנסים לחדס 10-12 עניינים שונים. שולחים אותו לשדה ואין אפשרות לגלות יומה או לפתח דברים. מה כבר אפשר להביע בשתיים שלוש דקות, ואחר כך העורך מקצץ בחומר".

צביעות או תמימות מוסכנת. אנשי מחלקת החדשות מביאים קין טעמים להצדקת המצב: חוסר כוח אדם, אמצעים דלים, מיבנה לקוי, מנהל חסר אונים, ש' אינו לוקח את העניינים בידיים ואינו קובע מיבנה ותלוקת עבודה פרופורציונלית, ו' רמה מקצועית נמוכה. זאת כמובן, אומר

מתחת לאנטנה

עצר אנשים ברחוב וביקש מהם לשמור על האסיר עד שימין נידדת. רוב האנשים התחמקו בתואנות שונות. רק אחד נפל ב' פח והסכים שיכבדו אותו באווקים לאיציק. אפילו אחרי שאמרו לו, כי זו תמיתה טלחיונית הוא לא האמין ל"עציר" וסרב לשחרר אותו.

תכנית מוקד

היתולית

יגאל גורן, עוזר ההפקה של במקצב ה'70, החליט לארגן לעובדי הטלוויזיה מס' בת פורים בבית היהלומים. הוצלה הרעיון לשדר במרכז תוכניתו במעגל סגור, מישרד מוקד. בו יראיינו חברי ועד העובדים את ראשי רשות השידור בלי תחפושת.

מנגנון

"אין חשק לעבוד!"

אנשי מחלקת החדשות בטלוויזיה עוסקים כל כך בדברים אחרים, עד שהוגיחו כמעט כליל את מבט לחדשות. שלמה ארד מכין עבור מוקד סרט על המשטרה. שמעון יקר תיאל מכין סרט על חברות נוער. שניהם עוסקים עם הפנתרים השחורים חזקות חקירה שונות. חיים גיל מכין ליום-הזיכרון סרט על חללי הצוללת דקר. טוביה סער מכין ליום העצמאות סרט על גבורי ישי

מתיחות לכבוד פורים

אריה אורגד, בלבוש שוטרי-נועה, יופיע בתכנית הבידור לפורים של **ראלף עינבר,** כמתחן הראשי, בקטע שצולם ב' צפון תל-אביב בעזרת מצלמה נסתרת. "עצתי מכוננית" מספר אורגד, והגשתי "דו-חיים על עבירות אבסורדיות. שאלתי למשל: מה צבע השמן במכוניתך? מה זאת אומרת שחור? מכונית בהירה צריכה שמן בהיר..." אורגד הופתע מכך שהנהגים לא זיהו אותו מיד וגם לא עמדו על ה' מתיחה אלא נפלו בפח למרות **שמרדכי קרשנבום** איש מחלקת-החדשות הציג את עצמו כאורה, שמתערב ונתן רמזים די ברורים שזוהי מתיחה. **יוסי משולם,** העוזר למנהל בטלוויזיה, התחפש אף הוא לשוטרי כאשר התפארו **יצחק אלבלק** היה כבול אליו כעציר. מספר יוסי כי הוא

במדינה

(המשך מעמוד 34)

את אהובתו הצעירה במתנות, בלויים יק-רים, וקניאה לזהות. "הוא אמר לי שאני הורדתי עשר שנים מגילו", סיפרה. "הוא התגאה בי והיה לוקח אותי גם להוריו ולאחותו". בעיני הוריה של שושנה מצאה פחות חן העובדה כי היא חייה בחדר משותף עם גבר נשוי והם ניתקו איתה את הקשרים.

אני אשורף את הילדים. כאשר החל אליהו מבלה יותר ויותר עם אהובתו, החלה אפילו אשתו חושדת בסוף. בי אחת הפעמים בדקה אצל קצין העיר, כאשר היה במילואים כביכול, גילתה שלא דוברים ולא יער. היא ביררה את האמת, החלה עורכת שערוריות במקום עבודתם של בעליה ושל שושנה. "אליהו אמר לי שאשתו מאיימת להתאבד", סיפרה שושנה. אמרתי לו שאני לא מאמינה, או הוא אמר לי לבוא ולעמוד מתחת לחלון של הדירה שלי. באתי בערב, ושמעתי את כל המריבה. אני אשורף את הבית ואת הילדים ואשפוך

אדיהו ושושנה מחמוד 1805

מיאש על האהובה שלי, היא צעקה. "אולם לא אימיה של הרעייה הם שפוצצו את הרומן. היה זה הריונה השני של שושנה.

בהריונה הראשון, דוקא עודד אותה אליהו ללדת. כששאלה אותו כיצד יפרנס את ילדו, השיב: "היום אני עובד כמו חמור, אחר כך אעבוד כמו סוס. העיקר שיהיה לנו ילד בריא ויפה". אולם שושנה פחדה ללדת מחוץ לנישואין, ביצעה הפלה מלאכותית.

חזרתי בהיסטריה. בהריונה השני, התהפכו היוצרות. היתה זו היא שתבעה עתה מאליהו להתגרש, לשאתה לאשה — ואילו הוא שתבע ממנה להפיל, מאחר שיאני יכול להתגרש לפי לוח-הזמנים של הריון. כאשר סירבה שושנה, ארז אליהו את חפציו, עזב את חדרם המשותף, חזר לאשתו.

נשארתי בודדה כמו כלב. נאלצתי לשכב בשמירת הריון, ולא היה מי שיגיש לי כוס תה אפילו. גם בעבודה שלי נודע כל העניין, ופיטרו אותי. התמוטטתי. שבורה ומוכה, חזרתי בהיסטריה אל אמה. הורי ריחמו עלי וקיבלו אותי בחזרה. בחודש השישי היפלת, כתוצאה ממצבי הנפשי.

לתשומת לב דורין ואן. בלי ידי דים, בלי ילד, בלי פרנסה ובלי אהבה, מוכה ומושפלת, הגישה שושנה תביעת מזונות באמצעות עורך-הדין מנשה ברי שלטון, בהסתמכה על התקדימים שנקבעו עד היום, בזכותן של ידועות בציבור. פסק-דין של השופט בייסקי היה שונה לחלוטין. הוא דחה את תביעתה, קבע כי לא מגיע לה דבר מאליהו, מאחר שההסכם שנוצר ביניהם, כאשר עברו לחיות יחדיו, לא היה אלא "הסכם של ניאוף". הסיבה: אליהו לא המשיך לחיות עימה כעם רעייה עד יום מותו, אלא חזר לאשתו.

"זהו פסק-דין שיזכה לתשומת-ליבו ה-מדוקקת של כל דורין ואן נשוי במדינה", הגיב אחד המשפטים שנכח באולם, כשי הוא מלחה במבטו את הצעירה היוצאת בודדה אל העולם שבחוץ.

רה קלסית... והוא כל כך רוצה... אז אולי?

קמצנות מצודמת

המכתב הבא הגיע אלי ישר מבולגריה שבאיטליה. וראשית כל, כותב המכתב רוצה לראות תמונה עוד לפני שהוא רואה מילים — אי מישלוח תמונה זה עניין של קמצנות אצלו! ואם הוא אומר, הוא בטח יודע, כי הא לא סתם אחד: 44/71 הוא סטודנט הלומד בגולה הדחייה, רפואה אני מתארת, ומחפש קצת יותר קשר עם ה-ארץ באמצעות מכתבים, לפחות עד ש-אבוא לחופשה. מיותר לציין שהגיל מעדיף תכונסיות או סטודנטיות. אז לדרך, נערו!

אסף הרופא

45/71 נמצא רק 19 שנים בארץ וזו ה-פעם הראשונה שהוא נחקק במכתבים לרופא שלי. זה נורא, בחיי! אבל מאחר והייתי מבוסס מהקריאה ואני ארכוש את העיתון מעכשיו כל שבוע בקוסק" (כך הוא כותב), אז אני מוכרחה לספר לכם שהוא חייל משועמם מאוד, ששוכב בבית-חולים אסף הרפא, ונורא רוצה להכיר נערה בת 18 שנים ואולי קצת יותר. ורצוני לה, שאולי היא תהיה מאיזור תל-אביב. כל זאת, והוא עוד מבטיח שלא לאכזב.

חופשה שבועית

אם את בעלת עיניים כחולות ושיער בלונדי, וכולם יכולים לכנות אותך מותק, ולא לשם המליצה בלבד, ישמח 46/71 מאוד ללחוץ את ידך. הוא מבטיח ש"סעם שבועי אני יוצא לחופשה שבת" — מ' הצבא, כמובן! אלא מהיכן?

כאשר את שם

האם את אהבת את בארץ 47/71 אוהב אותו מאוד. זאת אומרת שהוא אוהב מו-סיקה קלאסית וחוז' מזה גם להיטים ומוסי-קה חדישה. כמו כולם, גם הוא חייל ב-צה"ל, אבל כולו תקווה שעובדה זו לא תמנע ממך לכתוב לו באשר את שם. אז כתבי לו ואמרי לו שאין חששו

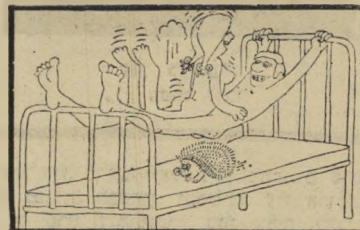
שכר עם צורה

48/71 מעיד על עצמו שהוא חכם וגם פיקח מאוד. וכל שנותר לו לקוות שגם לך, חוץ משכל, יש גם צורה. הוא ישמח מאד אם מצוירות כך עיניים אפורות ו-שיער חום. אכן, סלקציה... אז, הראי לו!

מיוחדת במינה, אשר תוכל... וכאן מביא העלם שורה של תחומי התעניינות שהיה רוצה למצוא אותך, העלמה, שותפה לו בהם: "תיאטרון, קולנוע, תערוכות, צילום ואפילו כתיבת ו/או הלחנת שירים. ובכי לל... אחת כזו שהמילה, אמנות אומרת לה משהו.

אז אם את אוהבת את החיים בכלל ו-יודעת לאהוב את הדברים היפים בפרט, מה איכפת לך לנסות? אני יכול להבטיח לך שלא תתאכזבי, אה, קדימה, שבי וכתבי!" באמת, מה איכפת?

בלי מילים

האהובים לאהוב

רשות הדיבור ל-42/71 מהרצליה העיר: "אני מחפשת את הברוש הסימפטי-המוזקן המשופם-האהוב-מוסיקה-קלסית (לרוב) בעל החושים המפותחים-ההרמוני, בין השאר) ו — האהוב לאהוב. מסובך, הייתי אומרת, אבל תשמעו רק את ההמשך: "האמור לעל מתייחס לאני שלי" (פרט קטן — הזקן והשפם לא בנמ' צא) בתוספת עיניים ירוקות וגרורות... גופת-צפים, כן, בצירוף פרט אחד קטן: "הגיל המתקבל: 23-30 שנים!" אחד-אחד, בבקשה!

חברה מזונית

האם יש בכנס אימי הידוע אי-מה על חברה-סלזנית-הנמצאת-באיזור תל-אביב, ש-תהיה, אולי, מוכנה לקלוט לתוכה את 43/71? הוא כותב: "אני חייל בן 21, בעל גיט-

28/71 בחיי. זה כל כך ברור! אני בכלל מתפללה שאתה שואל, הרי המכת-יבטים יגיעו אליך באמצעות הדואר, ישר לביתך! האם, לדעתך, ישנה דרך אחרת?

לאני. משרדות — ספציאל

מובטחני שאילו צירפת גם תמונה למכ-תבך, לא היית יכול כבר לסגור את מגירת שולחן. חוץ מזה, אם אתה באמת רוצה להתכתב עם איזה מספר/ית, אז רק תגיד איזה, מכתבך יגיע לכתובת המיועדת. ועכשיו, אני מקווה שהכל ברור!

את, שאינך

40/71 רוצה לומר איתך, ומרוב-שהוא כל-כך-רוצה, הוא כבר התחיל לדבר: "אינני יודע. אבל חשתי צורך לפנות אליך בעניין חשוב, בעניין שצריך לעניין אותך, חפשתי אותך..."

החוקרים והסטטיסטיקאים אומרים עליך שאת צעירה, שאת משכילה ומתקדמת ב-דעותייך. הם מוסיפים ואומרים שאת נשית וגאה בנשיות שלך. זה מה שיכול לומר. אם את רחוקה או נשואה ומה הוא, יחסך? כלפי החיים, הם אינם יודעים, גם אני — לא. אבל אני יודע עליך דבר אחד: איכ-פת לך מה שקורה סביבך, ובמיוחד בחב-יתך הקרובה, שלא להוסיף ולדבר על ידידים.

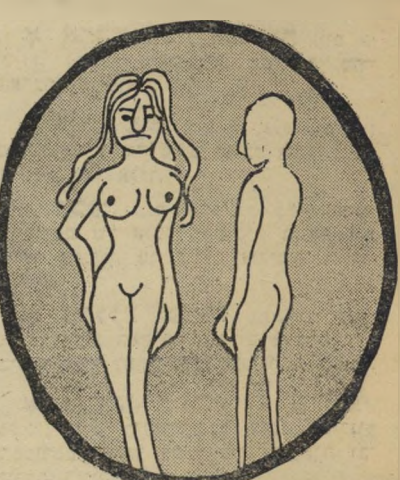
את גם רוצה שיהיה, שלום! ואת רוצה שכולנו נהיה בסדר, שהכל יהיה בסדר, ומתקדם, ושלא נתקוטט ללא צורך. שנת-קדם... אם כך — אני רוצה לדבר איתך. "כי מה הם החיים למעשה, או יותר נכון, מחציתם הראשונה של החיים: מה-ציתם הראשונה של החיים נהרסת עלי-ידי הורינו, ואת השנייה מקלקלים לדינו. ו-עתה, משגמרת לקרוא שורות אלו, ולא נשאר לך טעם מר בפה, נוכל להמשיך ולחפש את האמת בחיים, כל אחד עם ה-אמת הפנימית שלו."

התעניינות

ישר לעניין נישג 41/71: "אז ככה, הנני חייל העומד להשתחרר בקרוב, ומח-פש, מבט בנרות, אישיותי היא באמת

בלבלת

חידון שבועי חדש של העולם הזה

"על מה הוא חולם יותר מכל?"

נדהון				
ודיכר				
לנדרס				
היערת				

פתרון הבלבלת מגילון 1748: "חבר-כנסת". המילים: חלקלק, רברבן, סכסכן, ספרות

אמנות

מחזמר

מיקרופון

בתוך מחשבו

אירמה לה דוס מ'פ' אינה הצגה המיועדת למבקר-תיאטרון. וזאת משום שמבקרים אלה עשויים לטעון כי מה שנאה לפרס אינו נאה ליפיו, כי המעבר מעל לכל הים התיכון טישטש לחלוטין את החוש המקשר את העלילה, והשאיר רק בדיחות ביגור ניות; כי התפאורה הלבנה והמצוחצחת מהאימה אולי לחלום אמריקאי על ה"אורי-ינט" אבל בוודאי לא לשטח הגדול, ועוד כהנה וכהנה.

אולם לא המבקרים יחליטו עם אירמה היא הצלחה או לא, אלא הקהל. לכן, מוקד דם עוד להסיק מסקנות. אולם על דבר אחד כדאי להתעכב. משום שהוא בא כדי לשרת את הקהל: מערכת המיקרופונים שבהצגה,

צור, זוהר ויגיל ב"אירמה" אצל בומבה יש מקום

מערכת שהיא ללא ספק המשובללת ביותר שנשמעה על בימה ישראלית.

הקול בכים. המפיק פשנל הביא עם מארצות-הברית שלושה מיקרופונים עם משדרים קטנים, הקשורים למערכת הרמיקולים של האולם ללא חוטים, רבקה זוהר מסתירה את המיקרופון שלה במחשף (ה"עמוק). מי שמתכוון היטב יכול לראות את המשדר הקטן של המיקרופון בכיס מכיסו של גדי יגיל, ואילו אצל בומבה צור,

אורגניות של מישגלים, חניגות בשר ודם, מישגלי זכר ובהמה, השתלטו על בימת התיאטרון, החל בשירה, דרך קפוז, הבכחאי, מלכת-הכביש והתרנגול.

אולם העירום האמיתי היחיד הוא העי רום של התיאטרון עצמו, והאורגיה ה"אמיתית" היחידה מתנהלת בחזרי-החרים של מנהלים אמנותיים ערמומיים, צבועים, פרו-בניצאליים ומתחסדים, כאותם מנהלים זעיר-בורגניים זעירים המלטפים בחושך, וביד מיועצת, את פקידתם הקטנה, במסיבות מפתח בעיירה קטנה. כולם יודעים על כך, אבל הם מלהזכיר זאת בטרקלין.

ב"תרנגול" כטייל חיים טופול, כי שישבנו גלוי לאור העולם, והסרט כר

פטיש על הראש

וקולטורה של חלטורה

כשנכנס חודש אדר והלילות מתבהרים, תוקפים אותי חלומות ביעותיים. בחלומותי אני רואה המוני בני-אדם, איים את השדרות, פוסעים בכבישים, נשים וטף, צועדים ברחובות. הם ממלאים את השדרות, פוסעים בכבישים, הולכים בכיוון אחד כאילו נדברו ביניהם בלחש סודי.

בידיהם פטישים, צהובים ואדומים, והם מכים על ראשי, דופקים בחלון מכונתי, וצוחקים צחוק פרוץ. הם סוחפים אותי אתם, עד לדלתות "היכל התרבות", פורצים את דלתותיו, עטים על הסדרנים, ומחסלים אותם ב"דפיקת פטיש עליונה, ובקפיצות-קרב מזנקים אל הכסאות המרופדים.

אולם הכניסה מהדהד משימחה. ה"עמודים רועדים בקצב, מיצעד אומני ישראל", הנערך בהיכל פנימה להגל חגי הפרוים. התוכנית המקורית מכילה ה"פעם עשרה קטעים מטובי הקטעים של "להקת פיקוד התחנה המרכזית", ועוד מיבחר פיזמוני "שלישיות הקופצים", עשרים אמנים אורחים שהגיעו זה עתה מאיטליה, מברזיל, מיטב קטעי ההימור והסאטירה של מלך-הסאטירה ב"ביצועים קלאסיים, חמישה מנחים טל-וויזיוניים מחלקים אווני-המון, שהכנסו תיזה קודש לשריפה במיגדל-שלום (מי שאינו מחזיק פטיש לא מקבל אוזן). והשימחה רבה — עדי-לא-ידע.

מיקום טוב באמצע

זמרים

ששון בא

אל העם

מי שמכיר את תולדותיו של ששון קרסובסקי, זוכר בוודאי שהוא היה חבר נחמד מאוד בלהקת הנח"ל, אשר פיומה "לנח"ל באהבה", ושלחחר שיחרורו היו כאלה שניבאו לו כי יהיה זמר פופולרי.

ובעצם, למה לא? בחור נאה, קול לא רע, הכל מסמן על סיכויים להפוך ללהיטן מצליח. אפילו תקליט עם ארבעה שירים משלו יצא אז לאור.

אבל תוכניות לחוד, ומעשים לחוד. ששון קרסובסקי לא היה אז ללהיטן. עברו כמה שנים, ששון הפך לששי, קרסובסקי ל"קשת", והבחור הצ'טרף ללהקת פיקוד דיונון, שר כמה קטעי סולו, ומשך את ליו השומת-לב. כא"שר אורגן ערב דיי מון ראניון, עיר ה"גברים, נבחר כמעט אוטומטית לזמר ה"להקה, ותהיה דעת המבקרים כאשר תהיה על מה שהוצג על הבימה, איש אינו יכול לערער את ההצלחה האישית של ששי בשבוע הרוק של "פנס הקטן".

ששון וגם ברכה. בינתים הוא נפגש עם שלמה צה. הלא הוא אילן של הא"לנית, והשניים החליטו לשתף פעולה. שלמה נתן לששי כמה הקלטות תזמורתיות שהביא עימו מגרמניה, שייקה פייקוב התאים ל"ליווי המוכן מגנינות חדשות, וכך יצא ל"אוויר העולם", שכתבו עליכם הברכה.

איזה מין שיר זה? ובכן, מוצא חן או לאו, הוא היה בכל אופן בראש מיצעד הפיומונים.

כאשר תופסקנה בקרוב הצגות עיר ה"גברים, מתכוון ששי לצאת לסירי-הופעות אישי משלו, בליווי תזמורת בת 40 אנשים, בסדרה של שירים המרמזים כי אינו לוטש עיניים אך ורק למיצעד הפיומונים. אחרת, כיצד היה מעז להתלבש דווקא על כמה פיזמונים של נעמי שמר, שכי"דוע אינה נחשבת, לאחרונה, כאשת-להיט טים מוסמכת.

אבל ששי דווקא אוהב את שיריה, ויביא אותם אל העם. עכשיו צריך רק לר"אות באיזו מידה ירצו כל אותם שביקשו את תקליטו בדיוו, כדי לשמוע אותו אישית.

איילן

רשמקול, וכך זוכה אירמה לליווי עשיר לא פחות מן הוימוני שבמחמרי גודיק, אולם מדויק, מבריק ומצלצל הרבה יותר טוב מכל תזמורת חיה. (על כך התווה לדויד קריבושין).

אומנם קצת יותר קשה לעשות אילתורים כאשר סרט מגנטי, ולא תזמורת חיה, מל"וה איתם, אבל אין דבר. אולי כך ילמדו שחקני ישראל מעט משמעת.

תמונה כזאת אינה נאה לה"ח זוהר, טופול, זקס ושות'. היא פורסתה על גבי עמוד שלם, בשבועון אמנותי צרפתי חשוב. היא מדאה סצנה מתוך מחזה המועלה בתיאטרון העירוני של פאריס — מועצת האהבה, המתאר את משפחת בורגיה. התלבושות והתפאורה מעשה ידי הציירת ליאונור פינז.

בלי צביעות

היא מדאה סצנה מתוך מחזה המועלה בתיאטרון העירוני של פאריס — מועצת האהבה, המתאר את משפחת בורגיה. התלבושות והתפאורה מעשה ידי הציירת ליאונור פינז.

סוחרי הפורנוגרפיה המתחסדת

עירום, מוכן לשלם מחזות-זוועה בהצגות, אבל אינו מוכן להילחם עליהם, או להאמין ברצינות שזה באמת משרת את המטרה ה"אמנותית".

התערטלו בבקשה, הנערות, אבל אל-נא נעשה מזה יותר מדי רעש! אחרת יגיע הדבר לאזוונים לארציות, ועלולים להע"ניש אותנו על החוצפה.

הקהל מתבקש למסור את ההתרשמות מ"פה לאוזן, ולעורר את סקרנות השכנים, כדי שיביאו אל הקופה, אבל לא כדאי לתת לעניין פירסום נרחב יותר מזה. ה"היה מי שכתב כי למראה הסרט המשולח בהצגת הבכחאי התחשק לו להקיא. אולי זה מוגזם. אבל למראה הצביעות שובקה ב"תיאטרון ובאמנים הישראלים המכובדים ו"המתחסדים האלה, הופך החשק למציאות.

תמונות מסצינות אלה, נענה בשלילה. אין תמונות.

מדוע? משום שבסרט, העתיד לעשות כסף, כדאי להתפשט, אבל לא נעים לשחק גית רצינית לחשוב שמעריציה ישמרו ב"ביתם צילומים של חזה החשוף. בלי תמו"נות, אולי ישכחו את זה בעוד כמה שנים.

א ב י ש מי שחושב כי הקולנוע זה ממלא אמצעי ממסחה, שאיש אינו כן בו, הבה נעיר מבט בתיאטרון. הקאמרי הודיע בשמחה ובששון שהוא מעלה את הבכחאי של איוריפידס, בבימוי של פרופ' סור אריה זאקס. אחריכך התגנבו הידיעות על כך שהבכאי מתכוון להעלות על הבי"מה בכחאנליה אמיתית, כפי שהיא מתוא-

טוביה החולב בכנר על הגג שיתבזה ב"ענייני מין מופקקים שכאלה.

אם זה כך, מדוע הסכים לעשות את התרגול? בגלל הכסף? אבל אם בעל כבוד עצמי, אפילו כאשר הוא עושה דב"רים עבור כסף (ואין זאת כלל בוש), מעז לעמוד מאחורי דברים אלה, ואינו מתחסד, כאילו לא היו דברים מעולם.

מה ע"ז מלכת הכביש? הכל יודעים שזה סיפור על יצאנית. מדרך הטבע שבסיפור כזה יהיו סצינות נועזות, וכפי שכבר פורסם (העולם הזה 1748) יש ב"סרט סצינת-אונס אכזרית, וכמה התעלסו יות חשופות בהחלט בין גילה אלמגור ו"יהודה ברקן. אבל כל מי שמנסה להשיג

לו הוא מין מסע מישגלים מהתעלה ועד לחיפה, בו מחליף טופל את בנות-זוגו ב"קצב של אחת לרבע שעה. המישגל שופע על הב, בפרטי פרטים, ואם בכלל אפשר להגדיר את הסרט, הרי זה תחת התואר "קומדיית מין".

לכאורה, כל הכבוד לאורי זוהר, הבכאי, ולחיים טופול, השחקן, שהעזו לצפצף על מוסכמות ולעשות סרט כזה. אלא מה? נסו גא להשיג תמונות מן הסרט! מה שי"תקבלו, זו סידרה של צילומים תמימים ו"טהורים, ברוח סרט של הקרן הקיימת. ומה על שאר התמונות? ובכן, מסתבר שחיים טופול, שהוא גם שותף מלא בסרט, דרש בכל תוקף שכל תמונה הנושאת סמ"מ מניי כלשהו תיגנו לחלוטין, וזאת מ"שום שלא נאה ולא יאה לאיש המגלם את

פנתרים ואנטי-בוגדים

פנתי אל עזר, ושאלתיו בהלצה, בהצבעי על שלמה הילל: "איזה משכורת הוא מקבל מקבוצת מצפון?"

ואכן, דומני ששרה-המשטרה, בעיקבות ההיסטוריה של גולדה מאיר, פעל כשליח אותה קבוצה קטנטנה, הפך אותה לגורם בינלאומי. תוך כדי כך הצדיק את התעמולה של אל-פתח, המשתדלת זה מכבר להוכיח לעולם שיש בישראל המונימוני בני עדות-המזרח מדוכאים, הנאנקים תחת עול המדינה הציונית, והמתכוננים להתקומם נגד המדינה ולהתאחד עם הפידאין.

אם יש עיטורים לאירגון אליפתה, בדואי מגיע אחד מהם לשלמה הילל. באותו בוקר, מיד עם הידוע מלוא היקף הפעולה המשרתית נגד הפנתרים, שהיתה בלתי-חוקית מעיקרה, הגשתי הצעה דחופה לסדר-היום בעניין זה.

אותה שעה הכין אמנון זכרונני שאלתה לשרה-המשטרה, ובה בקשה לדעת: מדוע לא עשתה המשטרה עד כה דבר נגד "דוב — דוכי בוגדים", קבוצה שחבריה ידועים למשטרה ושאימה באלימות וברצח עלי, על חברי תנועתנו ועל קבוצות שונות במחנה-השלום — בשעה שאותה משטרה פועלת בזריות נפססית כזאת נגד הפנתרים, שלא ביצעו עדיין שום מעשה בלתי-חוקי.

באותו יום גם החלטנו להגיש מחדש הצעת-חוק, שאותה הגשנו בכנסת הקודמת (ושלא זכתה לדיון, בגלל ה"מיסכה" הסותמת את פינו). באותה הצעה הגדרנו בפירוש ובמפורט את זכותו הדמוקרטית של כל אזרח להפגין הפגנה בלתי-אלימה, ואת חובות המשטרה לגבי אי-התערבות נגד הפגנה שקטה.

הצעת-חוק פרטית אחרת שהגשתי בכנסת הקודמת, ושגם היא לא הגיעה או לדיון בגלל ה"מיסכה", נוסחה זמן קצר אחרי מלחמת ששת-הימים.

הצענו אז לערוך מיסאל-עם, בו יחליטו האזרחים בצורה מחייבת אם הם מעדיפים שלום או סיפוח-שטחים.

השבוע הגיש שלום כהן הצעה זו מחדש. ההצעה החדשה, שנוסחה עליידי אמנון זכרונני, מציעה לערוך מיסאל-עם, בו יתבקש כל אזרח להשיב על שתי שאלות:

"האם אתה בעד נסיגה מהשטחים המוחזקים לגבול ה-4 ביוני, עם שינויים בלתי-מחויבים, תמורת שלום-אמת?"

"האם אתה בעד סיפוח השטחים המוחזקים למדינת-ישראל?"

שש סעיפי ההצעה מפרטים את סידורי המיסאל והפיקוח הממלכתי עליו.

אין ספק שיש לתת לציבור את האפשרות להחליט באורח דמוקרטי על הברירה בין שלום לבין שטחים — אם בדרך של מיסאל-עם, אם בדרך של בחירות חדשות לכנסת. לא ייתכן כי כמה יהודים טובים, ויהיו טובים ככל שיהיו, יחליטו בעניין היסטורי זה על דעת עצמם.

לוי אשכול

שרום כהן: אדוני השר, במצע של רפ"י לבחירות לא דובר על קופות-חולים. דובר על ביטוח בריאות ממלכתי, בלי קר פות-חולים.

יוסף ארמוני: חבר-הכנסת שלום כהן, אולי יש חברי-כנסת נכבדים אחרים שרש"אם לעשות קריאת-ביניים כזאת. אתה? אי נני יודע בשם מי אתה מדבר.

שרום כהן: בשם העקרון הזה. **יוסף ארמוני:** בשם העקרון או בשם העולם-הזה — כוח-חדש?

שרום כהן: בשם העקרון של ביטוח בריאות ממלכתי. מה זה שייך?

יוסף ארמוני: ארגיע אותך, חבריה! כנסת שלום כהן. הייתי חבר ברפ"י, ובהי יותי חבר ברפ"י אני, עבדך הנאמן, הייתי בעד ביטוח בריאות על יסוד קופות-חולים. **שמאל תמיר:** אבל לא זאת היתה הסחורה שרפ"י מכרה לציבור.

יוסף ארמוני: לא, אבל מה זה מש'נה? האם, חברי-הכנסת תמיר, אני בא לתי' בוע ממך את הפרוגרמה של גח"ל, שהיית פטם חבר בהן מה הדיבור הזה?

מרדכי סורקיס: אבל זה נכון שאל-מוני היה במיטוט ברפ"י, והוא עקבי בעניין העמדה שלו.

יוסף ארמוני: חברי-הכנסת תמיר, גם אתה היית פטם חבר בחרות. האם אבוא עכשיו ואזכיר לך מה אמרת אז ומה אתה אומר עכשיו?

קריאה: למה לא?

יוסף ארמוני: מהו האינטרס ה'נוסף בחוק המוצע? האינטרס הממלכתי ה'נוסף הוא בריכוז, בהכוונה, בתיכנון האישי' פוז בישראל.

כאשר יתקבל חוק זה, לא יקומו עוד בתי-חולים דומים של זה או של זה. כל בתי-חולים ייקבע ויתוכנן על-ידי הרשות המוסמכת, וכל אזרח יוכל להתקבל בכל בתי-חולים שאליו ישלח אותו הרופא, מבלי לקבוע את השתייכותו או שייכותו של בתי-החולים.

אורי אבנרי: לפי דברך, למה לא להאיים את כל בתי-החולים?

יוסף ארמוני: אני בפירוש נגד הלי-אמה. אני חושב שכל עוד אין לנו שירות בריאות אלא ביטוח בריאות, כל עוד שלא יהיה לנו שירות פנסיוני אלא ביטוח פני-סיוני — אני בעד זה שנתבסס על חברות וולונטריות רצוניות, אבל בפיקוח של ה'ממשלה.

בריאאות בידי המפלגות

כמעט דרך אגב צץ השבוע נושא שעוד יעסיק רבות את המדינה ואת הכנסת: ה'קנוניה של הממשלה לשעבר את האזרחים לקופות-החולים, בהכחשת של ביטוח "ממ' לכתי".

בהגישנו את הצעות-הסיכום שלנו בדיון על משרד-העבודה, הוספנו סעיף האומר:

"הכנסת מביעה את דעתה כי זכות שרות-בריאות ממלכתי, תוך הלאמת קופות-החולים"

גם כמה סיעות אחרות כללו סעיפים דו'מים בהצעותיהם.

כשהגיעה השעה להצביע, נטק אורי אבי-נרי בטכסיס פרלמנטרי, דרש להפריד בין סעיפי הבריאות שבהצעת הסיעות השונות ובין שאר הצעותיה. כך נתאשרה הצבעה משותפת של כמה סיעות, החלוקות ביני' הן בעניינים אחרים — גח"ל, המרכז ה'חופשי, ע"מ ואנחנו. בהצבעה הקובעת, לי-כדנו 15 קולות של סיעות אלה, נגד 28 קולות הקואליציה ורק"ח. ל"ע נמלטו מן האולם לפני ההצבעה.

לפני כן נערך על נושא זה ויכוח סוער בעת דבריה-השובה של השר יוסף ארמוני.

הנה כמה טעמים:

יוסף ארמוני: ... חברי-כנסת נכב'דים, בכל הממשלות בישראל אשר נתקיי'מו עד עתה, ובכלל זה ממשלת הליכוד הלאומי, בקווי היסוד שלהן היה טעף בדבר ביצוע ביטוח בריאות על ידי קופות-החולים הקיימות.

צרכים סוציאליים דחופים.

(2) הכנסת סבורה שיש לשנות את מיבנה משרד-החקלאות ומועצות הייצור והשיווק, במגמה לשותף בהם את ציבור הצרכנים, ולהפעיל את המשרד להוולת של המזונות.

(3) הכנסת מרימה את קולה בזעקה נגד השחיתות האגמים והנחלים של ישי-ראל, וקוראת למשרד לנקוט פעולה ד'חופה למניעת הרעלתם.

ההפגנה למען הפנתרים השחורים בירושלים

ביום הרביעי האחרון, שעה קלה אחרי תום ישיבת הכנסת, הודמנתי לבית-העיתונאים בירושלים, בו שוכן גם משרד-המישטרה.

בצאתי מן הבית, כשחציתי את הכביש, כמעט נדרסתי על-ידי מכונית שהגיעה מולי ונעצרה פנסיה של ענפי העבודה השונים, ברובם היה זה כחצי שעה לפני שהיתה צריכה להתחיל ההפגנה של הפנתרים השחורים.

ביטול הזרמים בחינוך!

אחת הפעולות ההפגנתיות וההסבריות החשובות בכנסת היא הגשת "הצעת סיכום" של סיעתנו, בתום דיון על משרד ממשלתי. הצעות אלה נדחות בהצבעה אוטומטית על-ידי הרוב. אבל השמעתן מעל הדוכן, ופירסומן, עושות את שלהן כדי להחזיר רעיונות חדשים לתודעת הציבור.

השבוע הגשנו כמה הצעות כאלה. בתום הדיון על משרד-החינוך, הציע אורי אבנרי את ההצעה הבאה:

(1) הכנסת מטילה על משרד-החינוך והתרבות לבצע רפורמה יסודית של תוכ'נית הלימודים, כדי לטפח ערכים של שלום וקירוב עמים, לרש גישה לאומי-נית צרה, ולהכשיר את הדור הבא לעי-דן הטכנולוגיה.

(2) הכנסת קובעת שהאינטרס הלי-אומי מחייב את איחוד מערכת החינוך, ביטול הזרמים, וחיסול מערכות החינוך הדתיות הנפרדות.

(3) הכנסת מטילה על משרד החינוך להנהיג לימודי-חובה של שתי שפות ה'ארץ — עברית וערבית — בכל בתי-הספר במדינה, כדי להכשיר התלמידים לתקופת השלום הממששת ובאה.

(4) הכנסת מטילה על משרד-החינוך לעשות את כל ההכנות להנהגת חינוך חיים בכל הדרגים, מן הילדים ועד האוניברסיטה, ועד בכלל.

הפסקת ההתנחלות, הוזלת המזון, הצלת האגמים!

בתום הדיון על משרד-החקלאות הציע אורי אבנרי את ההצעה הבאה:

(1) לאור השינוי המהיר שחל במצב המדיני, היוצר אפשרות ממשית לחתי-מת חוזי-שלום בין ישראל ושכנותיה, תוך קביעתם הסופית של גבולות ישראל ללא סיפוח שטחים — קוראת הכנסת למשרד החקלאות לחדול מייד מהקמת ישובים חדשים בשטחים המוחזקים.

נוסף על החבלה החמורה בסיכויי ה'שלום, ובמעמד הבינלאומי של ישראל, הכרוכה בפעילות זו, יש בה גם ביזבוז משווע של כספי המדינה, על חשבון

שערוריות הפנסיה

בדיון על משרד-העבודה, עמד שלום כהן בעיקר על בעיית הפנסיה לזקנים. **שרום כהן:** הרוב המכריע של העוב'דים מבטיח את עצמו באמצעות קרנות ה'פנסיה של ענפי העבודה השונים, ברובם במיסגרת ההסתדרות. זוהי שיטה שאבד עליה הכלח.

מדינת-ישראל חייבת להפקיע לעצמה את הדאגה הנות לעובד היוצא לגימלאות, לא כדי להצר את צעדיהם של אירגונים פרטיים, אלא מפני שרווחתו של האזרח היא תפי-קיד ממלכתי, שרק משאבי המדינה יכולים לעמוד בו בכיסחון מוחלט.

אדוני שר-העבודה, האם יודע משרדך מה המצב בקרנות הפנסיה? ובאילו מידה מוב'טח ערכם של כספי הפועלים שם?

שר-העבודה יוסף ארמוני: קרנות הפנסיה הן בפיקוח משרד האוצר.

שרום כהן: אני שאלתי האם משרדך יודע. אפשר לקבל את כל הנתונים ממשרד האוצר, וגם זו תהיה קיצור דרך. אבל אני מסופק אם משרד-האוצר יודע.

יש דברים שהם חיוניים ביותר. למשל: באילו מידה יוכלו קרנות אלה לעמוד ב'התחייבויותיהן ומי נהנה בינתיים מהכסף? אינני רוצה להוכיח שעורריות שנתגלו, אלא רק להעלות את האפשרות שסוג זה של דברים עדיין נעשים שם.

משה ברעם: אדרבה — תגלה. **שרום כהן:** העולם הזה עושה ואת

בכשרון רב, והוא בדואי ימשיך לעשות.

משה ברעם: איזה שערוריות היו?

שרום כהן: היו — או שיהיו?

משה ברעם: תגלה!

שרום כהן: אתה יודע שהיו ושישנו.

אני חושב שאחרי יודע טוב ממני.

משה ברעם: אני אענה לך. אבל נדוע איך נגלה מעל במת הכנסת?

שרום כהן: אתה רוצה שאזכיר לך מה עשו בכספי קרנות הפנסיה בנטיית ובניהול פרדסים — "סעפא", בנק הפוע'ים? על זה שמתנת?

משה ברעם: מה אה שייך לקרנות?

שרום כהן: מאיפה לקחו את הכסף? אשמח מאוד לדעת לאן הולך הכסף והאם יש פיקוח. אני מניח שיש פיקוח להלכה, אבל השאלה היא מהו הפיקוח הממשי על כספים אלה היום.

חוק פנסיה ממלכתי, כפי שאני רואה אותו, לא רק יצמיד לכל עובד את מלוא זכויותיו, אלא יצמיד את רמת הגימלאות לרמת החיים הריאלית, כפי שתתפתח.

"מזימה לחסל את יכולת הכנסת לפקח על הממשלה!"

ללא יוצא מן הכלל, הרי זה הנושא של סדרה עבודה בכנסת.

שלמה רוזן: היכן 50% מהסעיף של? **אורי אבנרי:** והיכן 80% של סעיף איל? 50% מחברי סיעת המערך היו נוכחים — לא הייתי בא אליכם בטעות.

אתמול, בדיון על פעולות משרד העבודה, נכחו במליאה ארבעה חברי-כנסת. נוכחות זו של 4-5-10-12 חברי כנסת באולם, הפכה לנוהג קבוע בכנסת. מה הטעם, גברתי היושבת-ראש, שפעם בשנה נעלה על דוכן זה, ונבכה בזוהר אחר זה — כמעט כל חברי-כנסת המשתתפים בדיון — את התופעה הזאת?

מבנים את התופעה, מחפשים לה אמתות שונות ולמחרת היום המליאה נשארת ריקה. תשלום לח"כ בהתאם לעבודתו!

איך לתקן תופעה זו? ההצעה העיקרית, שאני מעלה אותה שוב ושוב, היא להנהיג קודם בכנסת, כפי שנהוג בפרלמנטים רבים. **הצעה שניה, שאותה העליתי שוב בשבוע שעבר, היא לבטל כליל את המשכורת של חברי-כנסת, הדומה למשכורת של עובדי-מדינה, ולהנהיג במקומה תשלום גבוה, אך כחתי**

של סיעות האופוזיציה בכלל, ושל הסיעות הקטנות בפרט. **הצעות אלה, כפי שהן מנוסחות כיום, מציגות יחד למערכת שלמה של סתמימית-פה.** ביטול הזכות של הסיעות לנמק הימנעות מהצבעה; האפשרות הניתנת ליו"ר הכנסת למנוע בדרך אדמיניסטרטיבית העלאת הצעות לסדר-היום; וכן שורה של הצעות אחרות, גדולות וקטנות, המונחות על שולחנה של ועדת הכנסת — מהוות סכנה חמורה ביותר, נסיון לשיתוק נוסף של יכולת פעולה פרלמנטרית של האופוזיציה הלוחמת.

בדיחה על חשבון הכנסת

מישהו חמד לו לצוץ, ומסר אתמול לרדיו הודעה בשם הכנסת. מאות אלפי אזרחי ישראל מוכרחים היו לקבל זאת כבדיחה — ואי לה לאותה בדיחה! בהודעה נאמר: "נשיאות-הכנסת לא הכירה בדחיפות ההצעה לסדר-היום של סיעות גחיל, רק"ח, העולם הזה, מק"י והמרכז החופשי, לדון באיגרת הנשיא נכסון. נשיא הכנסת לא הכירה בדחיפות ההצעה לסדר-היום של סיעות רק"ח, העולם הזה ומק"י לדון בתשובת ישראל לשגריר יארינג; נשיאות הכנסת הכירה בדחיפות ההצעה לסדר-היום לדון באפשרות ביטול הכניסה ללא תשלום לשמורות-הטבע בעין-גדי ובדן".

גברתי היושבת-ראש, קשה לתאר בדיחה

בדיון השנתי על תקציב הכנסת, אמר אורי אבנרי את הדברים הבאים: **אורי אבנרי:** ההסתגלויות שלנו באות לבטא את אי-שביעות רצוננו הקיצונית ממקומה של הכנסת במישטר השרון בארץ. ראש-הממשלה אמרה לפני ימים אחדים מעל הדוכן הרם הזה, שהיא מוכנה לעלות על בריקדות כדי להוציא אותי מהכנסת — ואני מניח שהתכוונה לסיעתי. **אני, מצד, מוכן לעלות על בריקדות כדי להעמיד את הכנסת במקום המרכזי, הראוי לה במישטר דמוקרטי.**

אנו רוצים במישטר פרלמנטרי אמיתי, ולא במישטר הפרלמנטרי הפיקטיבי, הקיים כיום במדינה.

אין שמץ של ספק שהכנסת הפכה זה מכבר לחותמת-גומי ביד הממשלה, ועם פירוק ממי שלת-הליכוד-הלאומי לא נשתנה דבר מבחינה זו.

אחוז-חסימה וסתמימית-פה

יש לממשלה אינטרס מהותי להוריד את ערכה ואת יעילותה של הכנסת, כגוף המפקח על צעדי הרשות המבצעת. זה אולי טבעי. הדבר שאינו טבעי הוא שרצון ממשלתי זה מצא לו משרתים נאמנים בבית עצמו.

דינה ז'ורה?

מדוע אולם

אם למילוי החובות של חברי-הכנסת. אותם שלושי-ארבעים חברי-כנסת, העושים עבודה נאה — וכולנו יודעים מי הם — יקבלו תשלום גבוה, בהתאם לעבודתם. ואותם ארבעים חברי-כנסת, שהם בקצה השני, שאינם רואים אותם כלל, שכמעט אינם מופיעים בבית, יקבלו גם הם תמורה בהתאם לצורת מילוי תפקידם.

הפיקציה של הוועדות

לבסוף אני מגיע לעניין הוועדות. קיבלתי מיושבת-ראש אחת הוועדות, שאני חבר בה, חבר הכנסת אברהם כסטרמן, מכתב המופנה לכל חברי הוועדה, שבו מופיע הפסוק הבא: **"לא פעם הועמדה הוועדה במצב מכיך, כשי נוסף ליושבת-ראש השתתף חבר אחד או שניים. הדבר ממיט חרפה על הכנסת והורס את תדיר מיתתה."**

חיים לנדאו: זה נאמר לגבי סידורים או על ישיבות? **אורי אבנרי:** מדובר על ישיבות של הוועדה, בהשתתפות שרים, כשבישיבות נוכחים שני חברי ועדה מבין 19. מדוע חברי-הוועדה אינם באים לישיבות? יש לכך סיבה פשוטה מאוד. רוב הוועדות, חוץ משתי ועדות חשובות: ועדת-החוקה וחוק-משפט ועדת-הכספים, ואולי ועדה שלישית, שהיא לא חשובה אבל היא בעלת יוקרה, ועדת-חוק-ובטיחות — רוב הוועדות ממלאות תפקיד שהוא כמעט כולו פיקטיבי, וחברי-הוועדה יודעים זאת. מה קורה בוועדה?

דנים בעניינים, מסיקים מסקנות שאיש אינו קורא אותן ואיש אינו חולם לבצע אותן. מקיימים ישיבות בנוכחות המומחים הממשלתיים, ללא כל אפשרות להעמיד מולם מומחים מטעם הכנסת, לחקור את המומחים, לסתור את צרכיהם ולבדוק את הדברים ברצינות. מדוע?

תקציב הכנסת מהווה 0.7% מתקציב המדינה. במישטר פרלמנטרי תקין, מצב כזה לא ייתכן. **מדינת ישראל עניה מדי כדי שתוכל להרי שות לעצמה לקמץ על תקציב הכנסת בצורה כזאת, ולשחרר על-ידי כך את הרשות המבצעת, המוציאה 13 מיליארד לירות בשנה, מכל פיקוח פרלמנטרי יעיל!**

עגומה יותר, המושמעת באוזני מאות אלפי אזרחי ישראל. זוהי דמות הכנסת!

מרדכי ביבי: זה מעיד עד כמה יחסך איננו נכון לאורח הפשוט, כי אינך יודע במה מדובר. כל העלאת הצעה לסדר-היום בעניין שליחות יארינג צריכה להיות מוצגת כפי שאתה חושב להציג אותה. **אורי אבנרי:** אני אומר מה שקבעה נשיאות הכנסת. היא קבעה שעניין יארינג איננו דחוף; איגרת נכסון איננה דחופה; ההכרעות הגורליות העומדות על סדר-היום של המדינה אינן דחופות; אבל הכניסה לשמורות הטבע בעין-גדי ודן — זהו עניין דחוף; לא רק חשוב אלא גם דחוף. יאה זה בנפש המדינה לא הכנסת לא נתון מחזר בעניין זהו **יוזמן ברר:** לו היו לסיעתך ארבעה מנדטים בכנסת, היו מצרפים אתכם לממשלה. זהו אותו קו. **אורי אבנרי:** כאשר חברי-הכנסת בדר התלונן על ה תופעה שברגע דיברתי עליה, כמעט רציתי להגיב ולומר, שהקבון מבכה את המת.

לסיעת חרות — היא סיעת גח"ל כיום — יש חלק מכריע במה שקורה כיום בכנסת. אתה, חברי-הכנסת ברר, יחד עם חברי-הכנסת לשעבר ברור, אזניה ושתי הסיעות שאתם מייצגים, עמלתם כמשך שנים להקים קרטל החורס את העבודה הפרלמנטרית.

המליאה נשארה ריקה

גברתי היושבת-ראש, קשה לדרוש מאחרים שיכבדו את הכנסת, כשאין היא מכבדת את עצמה. **וכאן אני בא לפיזמון החוזר שאני משמיע אותו זה השנה הששית: הזילזול הבולט, ה מתבטא בהעדרות חברי-הכנסת מהמליאה.**

יגאל הורוביץ: גם בוועדות. **אורי אבנרי:** יהיה לי מה להגיד על הוועדות ועל הנוכחות בהן. מה לא דובר על העדרות זו? אילו תירוצים לא נמצאו? **אולי התשובה הטובה ביותר לכולם — זהו מראה הכנסת ברגע זה!**

אינני רוצה לספור כמה חברי-כנסת נוכחים עתה באולם, אם 20 או 25 חברים. אין כרגע שום ישיבה של ועדה בבניין הכנסת. אין לומר, כפי שאמר חברי-הכנסת אביזרה: "אני בא לישיבה רק כשדנים בנושאים המעניינים אותי". שהרי אם יש נושא אחד המעניין, והצריך לעניין, את כל חברי-הכנסת,

נרקמות קעת מזימות, וננקטים תכסיסים, לצימצום יעילות הכנסת.

היו"ר טובה סנהדראי: חברי-הכנסת אבנרי, אולי תוותר על המילה "מזימות". אני מציעה לך לחזק אותה. **אורי אבנרי:** מייד אסביר לגברתי היושבת ראש במה אני מתכוון. **מרדכי ביבי:** חברי-הכנסת אבנרי, אתה ישבת בוועדת הכנסת. אילו מזימות נרקמו שם? **היו"ר טובה סנהדראי:** אני מציעה לך למחוק את המילה "מזימות". **אורי אבנרי:** יש מזימות מחוץ לבית, ויש הצעות בתוך הבית. **היו"ר טובה סנהדראי:** אנו מדברים על מה שבתוך הבית. **אורי אבנרי:** אני רוצה לדבר גם על מה ש מחוץ וגם על מה שבתוך הבית.

בחוץ יש מזימה גדולה להעלות את אחוזי החסימה, לפי מישאלתה המפורשת של ראשי הממשלה.

הכונה היא לסלק בדרך שרירותית מן הכנסת חברי כנסת המייצגים כיום 26 אחוז של ציבור-הבחרים, דהיינו, שער סיעות שזכו ביוז בקולות 291,331 בוחרים בבחירות האחרונות, שהם 26 אחוז של ציבור-הבחרים.

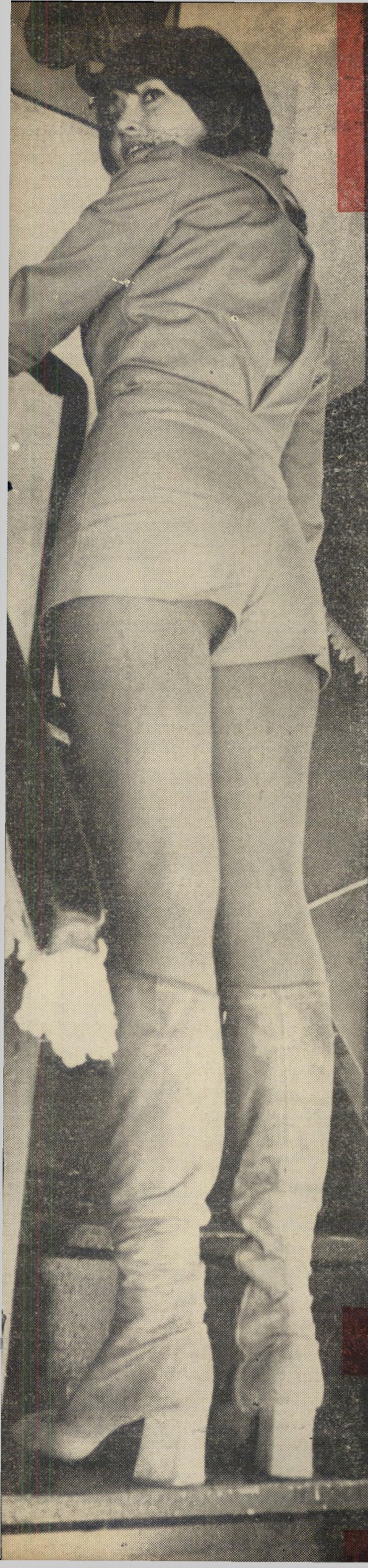
הכוונה היא לשלול, למעשה, את חופשי הבחירה מכל בוחר רביעי במדינת ישראל!

מרדכי בן-פורת: אתה מציג הנחות על קלפים, שאין להן כל בסיס. **אורי אבנרי:** אני קורא עיתונים, ואתה קורא עיתונים, ואתה יודע שיש מזימה כזאת, ואתה יודע כמוני מי הם בעלי המדימה. זוהי מדימה, וכאן המילה הזאת היא נכונה. אם הדבר הזה יוגשם על-ידי הרוב המכני הנמצא בכנסת, בעזרת שיתוף-פעולה הקיים כאן מימים ימימה בין המנג' נון של מפא"י לבין המנגנון של חרות — ואנו מכירים את התופעה מזה שנים רבות — מה יישאר מהכנסת? **קרטל של שנים-שלושה מנגנונים-מפלגות, קרטל של מזכירים — אבל לא פרלמנט של מדינה חופשית.**

זאת לגבי הכנסת הבאה. אבל בינתיים יש הצעות — וכאן אין אני רשאי להשתמש במילה "מזימה" — המוני חות בפני ועדת-הכנסת. הן נועדו לצמצם את תופע-הפעולה

* המילה "מזימה" אינה פרלמנטרית, ואסור לכנות בה הליכים פרלמנטריים.

כפר החרוז

**האם עוד יש לך
סיכויים לזכות
בפרסים הגדולים?**

**המהמרים הגדולים
השתלטו על פרסי**

הטוטו

**על ידי קנית משחקים
על ידי השקעות ענק**

**אופנת השורטס
באה לישראל**